

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Bức thư trong mơ gửi các nạn nhân !!!

Anh Chị Em thân mến

Chúa nhật 17-06-2018, hơn 300 Anh Chị Em nam phụ lão ấu đã bị đủ thứ lực lượng an ninh, cảnh sát và côn đồ (đa phần thường phục, bịt mặt, gõ bằng tên) ngang nhiên chặn bắt giữa đường, nơi vườn cảnh, trong quán café, hung bạo tổng lên xe chở về một trại giam dã chiến ở Công viên Tao Đàn, quận 1, chỉ vì nghi Anh Chị Em chuẩn bị biểu tình phản đối Luật Đặc khu Kinh tế và Luật An ninh mạng, hai hiểm họa mới cho quốc gia, như hàng vạn đồng bào Chúa nhật 10-06 trước đó. Tại đây, Anh Chị Em đã bị lực lượng công an đông đảo, đằng đằng sát khí, sặc mùi thù hận, lục soát túi xách, tước đoạt điện thoại, buộc trưng giấy tờ (có người bị cướp tư trang tiền bạc), bắt khai mật khẩu iPhone, hạch hỏi đủ thứ chuyện, đặc biệt dựa vào thông tin cá nhân trong điện thoại, rồi làm một hồ sơ hình sự cho mỗi người như kiểu tội phạm với có "âm mưu tụ tập gây rối". Thấy vô lý, phi pháp và nhục cười, nhiều Anh Chị Em đã bất hợp tác, từ chối trả lời, quyết không tuân lệnh, liền bị chửi bới, bạt tai, đấm đá tàn độc. Không ít người sưng phù má, gãy răng cửa, thậm chí bắt tình nhân sự, chấn thương sọ não, phải đưa vào bệnh viện... Ai đứng lên bênh vực các nạn nhân thì bị thóa mạ, bị gọi bằng "mày tao" dù đáng tuổi cha mẹ đám công an côn đồ, còn bị dúi cui vút tới tấp vào mặt... Quả là "một địa ngục trần gian giữa ngày Chúa nhật, với bầy quỷ đội lốt người", như một số Anh Chị Em nhận xét qua những bài tường trình bị thăm đăng lên mạng toàn cầu mà chắc sẽ lưu vào hồ sơ tội ác của chế độ, chờ ngày nhân dân đưa ra trước công lý đấm chỉ đạo lẫn đấm thừa hành vốn đã và đang coi dân như thù địch.

Lá thư này –gửi tới tất cả Anh Chị Em, dù thuộc bất cứ tôn giáo nào– được viết do sự thôi thúc của lương tâm con người, tình nghĩa đồng bào, ý thức bổn phận lãnh đạo tinh thần (chúng tôi vẫn luôn rao giảng tình hiệp thông bác ái), nhất là do lời dạy từ Thầy Chí Thánh của chúng tôi, Đức Giê-su, Đấng sáng lập Công giáo. Thành thử xin phép dùng ngôn ngữ đạo.

Đức Giê-su từng phán trong sách Tin Mừng theo thánh Mát-thêu chương 5 câu 11: "Phúc thay ai bị bách hại vì lẽ công chính, vì Nước Trời là của họ". Xin được giải thích: theo đức tin Công giáo, Nước Trời là cộng đoàn của những ai tôn thờ Thiên Chúa. Đó là Thiên Đàng trong tương lai và là Giáo hội Ki-tô trong hiện tại. Câu nói trên của Đức Giê-su là một lời hứa: Hỡi những ai bị bách hại vì lẽ công chính, bị bạo quyền đàn áp tàn hại (như trường hợp của Anh Chị Em) thì chớ nghĩ rằng mình bạc phước, vì có Giáo hội đứng ngay bên cạnh họ, bênh vực họ, cứu giúp họ.

Thầy Chí Thánh của chúng tôi còn ra một dụ ngôn để cảnh báo tín đồ, đó là dụ ngôn Người Sa-ma-ri nhân hậu trong Tin Mừng theo thánh Lu-ca chương 10 câu 29-37. Dụ ngôn kể rằng có một người Do thái đi từ thánh đô Giê-ru-sa-lem xuống thành Giê-ri-cô, giữa đường bị một bọn cướp chặn lại, tước đoạt, đánh như tử, bỏ nằm bên vệ đường. Tình cờ có một thầy tư tế (tương đương với Giám mục, Linh mục thời nay) rồi một thầy Lê-vi (tương đương với Tu sĩ) đi ngang qua mà không dừng lại, bỏ mặc nạn nhân chẳng cứu. Có thể vì họ phải gấp lên đền thờ Giê-ru-sa-lem để kịp thờ phượng Chúa, có thể vì sợ dừng lại giúp đỡ thì chính mình cũng sa vào tay bọn cướp còn lẫn quất đầu đây, có thể vì thói khinh thường đám thảo dân vô danh xa lạ... May thay, cuối cùng có một người Sa-ma-ri, vốn bị dân Do thái coi là ngoại chủng và thù địch, dừng lại cứu giúp nạn nhân, đưa đến quán trọ và hứa trả mọi chi phí chữa trị cho kẻ mà ông ta chỉ biết là một đồng loại xấu số.

Có lẽ Anh Chị Em thắc mắc làm sao chúng tôi, giữa bao công việc bề bộn, nào là xây dựng tu sửa nhà thờ (như vài người có thể thấy khi đi ngang qua Thánh đường Đức Bà SG), nào là tổ chức lễ hội (chúng tôi đang có nhiều lễ hội trong Năm thánh Tôn vinh học hỏi các Tử đạo Công giáo, những vị đã dám sống chết vì đức tin, công lý và sự thật), nào ra đi ra ngoại quốc làm mục vụ (đạo sự) đủ kiểu, lại chịu khó bỏ giờ viết thư an ủi nạn nhân, tố cáo tội ác, phản đối cường quyền, thăm viếng những kẻ bất hạnh. Đó cũng chỉ vì theo gương Thầy Chí Thánh của chúng tôi, Đấng đã dạy chúng tôi là không có gì đáng quan tâm bằng đau khổ của đồng loại.

Người từng nói trong Tin Mừng Lu-ca chương 4 câu 13 đến câu 18: "Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo khó, ... công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, (đòi) trả lại tự do cho người bị áp bức". Nghèo khó thì có nhiều loại: nghèo vật chất: vì không đủ cơm ăn áo mặc; nghèo văn hóa: vì không có cơ hội học hành; nghèo tình thương: vì không được mến thương thông cảm; nghèo chân lý: vì không được cho biết sự thật lẽ phải... và cuối cùng là nghèo nhân quyền: vì bị bạo quyền chà đạp phẩm giá, bôi nhọ danh dự. Hẳn Anh Chị Em cũng đồng ý rằng đây mới là sự nghèo khó thể thâm nhất và là hạng người nghèo khó đáng thương nhất, vì họ vừa khổ vừa nhục! Chúng tôi đã thường cứu giúp các bản dân, bệnh nhân, nạn nhân thiên tai, chẳng lẽ lại không cứu giúp Anh Chị Em là các nạn nhân của cường quyền?

Còn một lý do nữa để chúng tôi quan tâm và bỏ giờ đến với Anh Chị Em, đó là vì Đức Giê-su có dạy về phận sự của người mục tử (tên gọi gán cho chúng tôi) trong Tin Mừng Mát-thêu ch.18, c.12-13 như sau: người mục tử có 100 con chiên nhưng một con đi lạc, thì sẽ bỏ lại 99 con đang bình yên để đi tìm con chiên lâm nạn. Tất cả Anh Chị Em, dù lương hay giáo, nhưng sinh sống hay gặp nạn trong địa bàn hoạt động của chúng tôi, thì chúng tôi vẫn thấy có bổn phận đối với Anh Chị Em lúc này, mà chúng tôi coi như những con chiên lâm nạn cần phải cứu giúp.

Lòng bác ái của người mục tử, trái tim của một lãnh đạo tinh thần, và nhất là tình nghĩa đồng bào cùng "da vàng máu đỏ" khiến chúng tôi cảm thấy như chính nỗi đau của mình (nhiều người trước chúng tôi cũng đã cảm thấy thế) khi đọc những bài tường thuật sống động và chân thực, đầy máu và nước mắt, mà một số Anh Chị Em đã đưa lên mạng toàn cầu từ hôm 17-06 đến nay. Dĩ nhiên sẽ còn nhiều chứng từ nữa. Hầu như tất cả đều toát lên lòng căm ghét đối với chế độ độc tài tàn ác, nổi ghê tởm đối với các hành động phi nhân, nhưng không có lòng thù hận đối với những công cụ mù quáng của bạo lực. Xin cảm ơn Quý Anh Chị Em vì những chứng từ quý giá ấy.

Chúng ta, và có lẽ mọi người dân Việt thấm nhuần văn hóa nhân bản của Dân tộc, đều không muốn nuôi lòng thù hận với ai, vì sẽ mất bình an tâm hồn và giảm ý nghĩa cuộc sống. Nhưng các lãnh đạo đảng Cộng sản VN, bị ám ảnh bởi mục tiêu

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ▶ *Bức thư trong mơ gửi các nạn nhân !!!*
- Trg 03** ▶ *Bản Tuyên bố v/v công an nhà nước đàn áp người dân SG... -44 tổ chức và 134 cá nhân.*
- Trg 04** ▶ *Cần chỉnh 3 điều khiến dân khổ đến.*
-*Giám mục Hoàng Đức Oanh.*
- Trg 05** ▶ *Chức sắc Cao Đài tố cáo công an đánh đập trước đối thoại...*
-*Á Châu Tự Do.*
- Trg 06** ▶ *Giáo dân Nghệ Tĩnh lên tiếng phản đối nhà nước bóp chết tự do*
-*Thanh Niên Công Giáo.*
- Trg 08** ▶ *Doanh nghiệp mạng TQ phải phục tùng chính quyền ra sao?*
-*Vi Yên.*
- Trg 10** ▶ *Dương Khiết Trì: Không cần phải đánh Việt Nam.*
-*Vũ Đông Hà.*
- Trg 11** ▶ *Thư ngỏ của một sĩ quan công an gửi các bạn đồng nghiệp.*
-*Dân Luận.*
- Trg 13** ▶ *Ông Trọng mại ly dân - Bà Ngân lẻo mép dạy đời.*
-*Phạm Trần.*
- Trg 16** ▶ *Quyền dân và hiện thực "bước chân máu"*
-*Ánh Liên.*
- Trg 17** ▶ *Luật An ninh mạng: Luật diệt chủng.*
-*Nguyễn Minh Tâm.*
- Trg 19** ▶ *Tương quan mật thiết giữa Luật An ninh mạng và Dự luật..*
-*Ls Đào Tăng Dực.*
- Trg 21** ▶ *"Tại sao chị được quyền hỏi tôi về việc ấy?"*
-*Nguyễn Tường Thụy.*
- Trg 21** ▶ *Lòng dân tạo ra phép lạ!*
-*Ngô Nhân Dụng.*
- Trg 24** ▶ *Thế lực thứ 3 trong biểu tình ở Bình Thuận.*
-*Đỗ Duy Ngọc.*
- Trg 26** ▶ *Câu chuyện Phan Rí và những trò lưu manh chính trị.*
-*Tân Phong..*
- Trg 28** ▶ *Tao Đàn 17-06: Khủng bố tại Sài Gòn?*
- Trg 29** ▶ *Hội chứng 17-06: "Uất nghẹn, giận dữ, cay đắng".*
-*VOA Tiếng Việt.*
- Trg 29** ▶ *Vì sao CSVN cấm khẩu Thủ Thiêm nhưng lại tung hô đặc...*
-*Phạm Chí Dũng.*
- Và một số bài khác...

giữ vững quyền lực, bị đầu độc bởi não trạng dùng bạo lực như phương tiện tối ưu, đang coi nhân dân chúng ta như con cái để dạy dỗ, như con tin để mặc cả với nước ngoài, như kẻ ở để bóc lột, như kẻ thù để luôn dè chừng, đối phó và trừng trị. Họ đã ra đủ thứ luật để khép chúng ta vào tròng: Hiến pháp theo Cương lĩnh đảng để đảng muôn năm và độc quyền cai trị; Luật Đất đai để thu mọi tài nguyên quốc gia vào tay đảng và để dễ dàng chiếm đoạt ruộng vườn của dân; Luật Giáo dục để làm bằng hoại tâm hồn và đánh gục ý chí thế hệ trẻ; Luật Báo chí để đầu độc trí óc dân chúng và lèo lái công luận; Luật Tín ngưỡng tôn giáo để công cụ hóa các Giáo hội; Luật An ninh mạng để nắm hết mọi dữ liệu của người dùng internet tại VN ngõ hầu bịt miệng, che mắt nhân dân để đảng tha hồ làm tội ác đối với đồng bào và Đất nước mà không sợ bị phát giác hay phản đối; Luật Đặc khu kinh tế để mở rộng cửa cho ngoại thù Bắc phương xâm lược. Họ đã và đang gây ra cái chết cho hàng triệu người dân kể từ khi đảng lên nắm quyền, và tiếp tục giữ quyền bằng vũ số hành động đàn áp đủ kiểu như họ hiện làm mỗi ngày trên Tổ quốc thân yêu của chúng ta.

Tuy thế, chúng tôi, các lãnh đạo tinh thần Công giáo và mọi tín đồ Công giáo vẫn yêu thương người Cộng sản theo lời Chúa dạy. Nhưng xin Anh Chị Em chớ vội hiểu lầm. Chúng tôi không yêu thương người CS bằng cách im lặng để họ muốn làm gì trên đất nước này thì làm; bằng cách mời họ ăn nhậu, biếu xén của cải, để họ chẳng động đến cuộc sống và việc làm của chúng tôi, để họ dễ dàng ký giấy phép cho chúng tôi xây dựng cơ sở, tổ chức lễ hội, đi ra nước ngoài. Chúng tôi không yêu thương người CS bằng cách thỏa hiệp, trao đổi quyền lợi, nhượng bộ nguyên tắc, hy sinh cấp dưới để họ hỗ trợ chúng tôi trong những việc mà họ có quyền hành...

Yêu thương ai là cho người đó cái họ đang thiếu. Những người Cộng sản đang cai trị đất nước chúng ta thiếu ba điều rất quan trọng: sự thật, lẽ phải và tình thương. Chủ nghĩa và chế độ cộng sản đã dạy họ cũng như đã giúp họ chiếm đoạt quyền lực chính trị và giữ vững quyền lực đó bằng bạo hành, dối trá và hận thù, qua những bộ luật và hành động thực tiễn như nói trên. Điều này không cần chứng minh nhiều. Họ dạy cho nhau, cho con cái, cho quốc dân và nói với quốc tế vô số điều không đúng sự thật. Họ gieo gian dối, tạo nên hoang mang, thúc đẩy nghi ngờ giữa xã hội, bịt miệng những ai dám sống ngay nói thẳng, để dễ bề cai trị. Nghĩa là ngang nhiên xuyên tạc sự thật. Đảng khác, họ không từ chối bất cứ phương tiện bạo lực nào, từ sách nhiễu, hăm dọa, cản trở, hành hung đến tước đoạt, bắt bớ, bỏ tù, thủ tiêu, lên án tử... miễn là có lợi cho sự cai trị của đảng. Nghĩa là ngang nhiên chà đạp công lý. Họ luôn tạo một hay nhiều thù địch nào đó cho nhân dân, gieo căm hờn chia rẽ từ trong mỗi gia đình ra tới ngoài xã hội, giữa lòng các tổ chức mà họ muốn phá hủy. Nghĩa là ngang nhiên kiến tạo hận thù. Hậu quả là đất nước và xã hội chúng ta hôm nay ngập tràn dối láo và lường gạt, bạo lực và đàn áp, dùng dưng và thù hận, kéo theo những suy thoái về kinh tế, văn hóa, môi sinh và quốc phòng...

Những người Cộng sản đang đứng trước nguy cơ bị nhân dân lật đổ bằng bạo lực và trả thù cách khốc liệt (như vài nước bên Đông Âu trước đây). Dưới nhãn quan đức tin Công giáo, họ đang đối diện với sự trầm luân đời đời, án phạt vĩnh cửu bởi bàn tay Thiên Chúa. Yêu thương họ, chúng tôi phải cứu họ khỏi những hiểm họa khôn lường đó bằng cách nói cho họ nghe sự thật, nhắc cho họ biết lẽ phải và giúp cho họ sống tình thương. Nhưng với những tay độc tài đảng trị, vô thần duy vật, tự ái khủng khiếp, điều này không phải dễ dàng. Nhiều người trong giới chúng tôi phải và đang phải trả giá đắt cho công việc ấy (bằng gian khổ, tù đầy lẫn vong mạng). Đồng thời chúng tôi cũng phải nỗ lực không ngừng để bày tỏ tình thương đối với Anh Chị Em, đối với tất cả Đồng bào. Vì chúng tôi luôn nhớ lời của một vị thánh: "Nghịch với bác ái là dùng dưng chứ không phải thù hận".

BAN BIÊN TẬP.

Đặc khu của 1 vành đai, 1 con đường (Babui. Danchimviet.info)

TỔ CHỨC VÀ CÁ NHÂN YÊU NHÂN QUYỀN BẢN TUYÊN BỐ

**v/v công an nhà nước cộng sản đàn áp
người dân Sài Gòn chúa nhật 17-06-2018
.....46 Tổ chức và 134 cá nhân 26-06-2018.....**

I- Trình bày sự kiện

1- Từ sáng Chúa nhật 17-06-2018, gần 300 người dân lớn nhỏ đã bị đủ thứ lực lượng an ninh, cảnh sát, dân quân tự vệ, quản lý đô thị và côn đồ (đa phần thường phục và bị mặt) ngang nhiên chặn bắt giữa đường, nơi công viên, trong quán café, hung bạo tổng lên xe chở về Sân Tao Đàn, quận 1, chỉ vì nghi ngờ họ chuẩn bị biểu tình phản đối Luật Đặc khu Kinh tế và Luật An ninh mạng.

2- Tại đó, lực lượng công an đông đảo, đẳng đẳng sát khí đã lục soát túi xách, tước đoạt điện thoại, buộc trưng giấy tờ, bắt khai mật khẩu iPhone, hạch hỏi đủ chuyện, đặc biệt dựa vào thông tin cá nhân trong điện thoại, làm một hồ sơ hình sự cho mỗi người như kiểu tội phạm, với tội danh quy chụp “Tụ tập Đám đông Gây rối” đang khi họ là những người dân bình thường lương thiện dạo chơi Chúa nhật.

3- Thấy vô lý và phi pháp, nhiều người đã bất hợp tác, từ chối trả lời, quyết không theo lệnh. Họ liền bị chửi bới, bạt tai, đâm đá tàn độc. Có người sưng phù đôi má, bị đập gãy răng, thậm chí bị đánh đến bất tỉnh, chấn thương sọ não, phải đưa vào bệnh viện... Ai đứng lên bênh vực các nạn nhân thì bị thóa mạ, bị gọi bằng “mày tao” dù đáng tuổi cha mẹ đám công an côn đồ. Hầu hết đều bị hành hung.

4- Đặc biệt, khi thăm vấn người dân về 2 dự luật Đặc khu và luật An ninh mạng công an cảnh sát lên đều tiếng “dạy dỗ”: có biết gì chưa mà xuống đường biểu tình? Nếu dân cố gắng phân tích, giải thích theo ý mình nghĩ thì sẽ bị nạt nộ và cho rằng nghĩ sai, hiểu bậy, chống đối, phản động. Tất cả đều bị giam giữ cho đến tối mịt rồi bị áp tải về địa phương. Có kẻ bị cướp hết tiền bạc

II- Nhận định và tuyên bố:

Chúng tôi, những tổ chức và

**cá nhân ký tên dưới đây đồng
thanh nhận định và tuyên bố:**

1- Nhân viên công lực đã hành động hết sức tùy tiện và phi pháp khi nghi ngờ đủ kiểu, bắt bớ tràn lan, buộc người dân về chỗ tập trung bằng vũ lực. Dù người dân có biểu tình mà không gây rối thì công an cảnh sát cũng chẳng có quyền làm như vậy.

2- Việc xung hô xác xược vô lễ với nhân dân, và thái độ sẵn sàng dùng dùi cui, bạt tai, nắm đấm với những người bị cho là cứng đầu, bất hợp tác, chứng tỏ não trạng của nhà cầm quyền cộng sản coi dân như súc vật, thậm chí như kẻ thù.

3- Hành vi vô luật, man rợ của những kẻ thừa hành như thế chỉ có thể xuất phát từ mệnh lệnh, thói dung túng hay kiểu nhồi sọ của những kẻ chỉ đạo vốn có chủ trương đập tan mọi cuộc biểu tình của nhân dân từ trong trứng nước.

4- Với nhiều nhân chứng và tư liệu liên quan đến cuộc đàn áp tập thể khốc liệt hôm chủ nhật 17-06-2018, đề nghị các nạn nhân bị bắt và bị đánh đập đồng loạt khởi kiện lực lượng an ninh của đảng CSVN ra tòa án quốc nội lẫn quốc tế.

5- Biểu tình ôn hòa là quyền của người dân có ghi trong HP. Bao nhiêu năm nay QH nhà nước CS cố tình trì hoãn không ra luật biểu tình để rộng tay đàn áp. Dù vậy, đó vẫn vừa là quyền vừa là nhiệm vụ nhân dân phải thực hiện, để nói lên nguyện vọng chân chính của mình, trong tư cách chủ nhân đất nước.

6- Những cuộc biểu tình đó hiện nay rất cần thiết để tạo nên một không khí chính trị lành mạnh và dân chủ, một hoàn cảnh cho nhân dân bày tỏ lòng yêu nước, một cơ hội cho nhà cầm quyền thấy được những nguy cơ từ Luật Đặc khu kinh tế và Luật An ninh mạng. Nhà nước không được cấm cản và phá hoại cách thâm độc.

*Việt Nam ngày 26-06-2018,
Ngày Quốc tế Hỗ trợ các Nạn
nhân bị tra tấn.*

Cập nhật đến 01-07-2018:

TUYÊN BỐ CHỐNG TRA TẤN VÀ TRỪNG PHẠT HOẶC ĐỐI XỬ TÀN ÁC, VÔ NHÂN ĐẠO

**Câu lạc bộ Lê Hiếu Đằng|
27-06-2018**

Nhân Ngày Quốc tế Hỗ trợ các nạn nhân bị tra tấn (International Day in Support of Torture Victims, ngày 26/6). Công ước chống Tra tấn của Liên Hiệp Quốc tên đầy đủ là Công ước chống Tra tấn và Trừng phạt hoặc Đối xử tàn ác, vô nhân đạo (United Nations Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment), được Đại Hội đồng LHQ thông qua ngày 10-12-1984, có hiệu lực từ ngày 26-6-1987. Và ngày 28-11-2014, Quốc hội nước CHXHCN VN đã biểu quyết thông qua Nghị quyết phê chuẩn Công ước chống tra tấn trên.

Nhưng trong các cuộc biểu tình phản đối Luật Đặc khu, Luật An ninh mạng từ ngày 10-6-2018 trên toàn quốc, đặc biệt ngày 17-6-2018 tại TPHCM, hàng trăm người dân đi tham quan thành phố, người đi dạo mát, người ngồi uống cà phê, người đi lễ nhà thờ ra, người đang đứng chụp hình, nhà báo, người dạo đường sách... đã bị lực lượng côn đồ xông vào giằng điện thoại, đánh đập, bắt quăng lên xe trước sự chứng kiến của công an (có sắc phục), khách quốc tế, người đi đường. Và sau đó CA đã chỉ huy đưa những người bị bắt vô cớ nói trên về một trại tạm giam dã chiến tại vườn hoa Tao Đàn, Q1, Sài Gòn tra tấn, đánh đập dã man, chửi bới hạ nhục nhân phẩm nạn nhân.

Nhiều công dân đã bị đánh bị thương như: chị Đinh Thị Thu Thủy ở Hậu Giang; chị Võ Thị Tuyết Lê ở Q. Bình Chánh, TP. HCM; vợ chồng anh Vũ Tiến Chi-Phạm Thị Uyên Thy ở TP Bảo Lộc, Lâm Đồng; nhà báo Nguyễn Nam Dương ở Tây Ninh; anh Nguyễn Phong (chồng nhà báo Lê Bảo Nhi) ở Q.

Thủ Đức, TPHCM... trong đó có trường hợp hai vợ chồng Trịnh Văn Toàn–Nguyễn Thanh Loan cùng bị đánh dã man, anh Trịnh Toàn bị đánh đến ngất xỉu phải đi cấp cứu ở bệnh viện Sài Gòn (ngày 17-6-2018) Tao Đàn bị nhiều người phản nộ đòi tên thành Tao Đập).

Giữa ban ngày, ngay tại 1 thành phố lớn nhất nước như TP. HCM người dân vô tội bị bắt, bị tra tấn, bị đánh đập công khai, vô tội và trước sự quan sát, chứng kiến của khách quốc tế là điều không thể chấp nhận được. Một thời kỳ Trung cổ man rợ đang diễn ra giữa thời đại 4.0.

Đất nước VN đang hô hào xây dựng chính phủ kiến tạo, hô hào khởi nghiệp, hòa nhập với thế giới văn minh... thì sự vi phạm nhân quyền kể trên đang đi ngược lại tất cả. Sẽ không có sự văn minh phát triển nào tìm đến quốc gia của chúng ta, ngoài kẻ thù đang xâm lược biển đảo của VN, kẻ đang thực hiện âm mưu làm suy yếu nước VN để hoàn thành mục tiêu nô dịch toàn bộ đất nước ta.

Vì những lẽ trên, chúng tôi gửi đến nhà cầm quyền Việt Nam và TP. HCM sự phản đối gay gắt nhất. Yêu cầu nhà cầm quyền phải khởi tố, điều tra, xét xử những kẻ ra lệnh và trực tiếp đánh bắt, tra tấn, đánh đập, hạ nhục người dân vô tội, đặc biệt là những nạn nhân bị đánh, bắt trái pháp luật trong những ngày 10-6-2018 đến ngày 17-6-2018 ở TPHCM và các tỉnh thành khác. Phải chữa trị, bồi thường và xin lỗi những nạn nhân bị bắt, bị tra tấn, đánh đập, hạ nhục nói trên.

Nhân danh tình thương và lẽ phải, chúng tôi phản đối mọi hành động đánh bắt, giam giữ người trái pháp luật, phản đối mọi hành động tra tấn, đánh đập, hạ nhục đồng bào, và yêu cầu nhà cầm quyền VN phải nghiêm chỉnh thực thi Công ước chống tra tấn được Đại Hội đồng LHQ thông qua ngày 10-12-1984, có hiệu lực từ ngày 26-6-1987, đã được Quốc hội nước CHXHCN VN biểu quyết phê chuẩn thực hiện từ ngày 28-11-2014.

Sài Gòn, 26/6/2018

Câu lạc bộ Lê Hiếu Đằng

Đại diện: Lê Thân

GM Hoàng Đức Oanh "Cần chỉnh 3 điều khiến dân khốn đốn"Khánh An-VOA 20-06-2018.....

Một giám mục Công giáo Việt Nam, Đức cha Micae Hoàng Đức Oanh, vừa gửi một thư ngỏ cho Chủ tịch nước Trần Đại Quang để bày tỏ những ý kiến "rất thành thật" và thẳng thắn về Dự luật Đặc khu và Luật An ninh mạng (ANM), trong bối cảnh mà ông nói "đất nước nguy ngập".

Nguyên Giám mục chính tòa Giáo phận Kon Tum cũng đề nghị Chủ tịch nước thả hết những người biểu tình bị bắt, "mau chóng ra luật biểu tình", "tôn trọng ý dân" và bỏ cả hai dự luật.

"Có bao giờ đất nước Việt Nam khổ đến thế này không? Tại sao người Việt không thương dân Việt mà phải 'đánh cho Liên Xô, cho Trung Quốc (Lê Duẩn) cả mấy chục năm, để rồi ngày nay lại tạo điều kiện dâng đất cho ngoại bang?", thư của GM. Hoàng Đức Oanh viết.

Lá thư được gửi đi sau khi Quốc hội Việt Nam, theo trong thư, đã "biểu quyết vội vàng dự luật An ninh mạng" mà "không thêm quan tâm ý dân", và vấn đề hiện chỉ còn tùy thuộc vào chữ ký của Chủ tịch nước.

Trong lá thư dài 4 trang, GM Hoàng Đức Oanh phân tích những lý do vì sao người dân phản đối hai dự luật. Ông nói cả hai dự luật đều "lỗi thời, lạc hậu và nguy hiểm".

"Dân chúng tôi chống Tàu và chống 2 dự luật đơn giản là sợ mất nước", thư viết.

Với những cuộc biểu tình rầm rộ của người dân vào ngày 10/6 để phản đối hai dự luật, GM. Hoàng Đức Oanh nói việc để xảy ra xô xát là điều đáng tiếc, nhưng ông đặt câu hỏi: "Công bằng mà xét, lỗi và trách nhiệm thuộc về ai? Nhà nước hay người dân?"

Trong cuộc trò chuyện với Khánh An của VOA Tiếng Việt, GM. Hoàng Đức Oanh cho biết thêm về nguyên cơ khiến ông phải gửi thư ngỏ cho Chủ tịch nước.

GM. Hoàng Đức Oanh: Với tư cách là một công dân yêu nước, tôi thấy tình hình đất nước nguy ngập, đặc biệt với hai dự thảo luật là Luật An ninh mạng và Luật về 3 đặc khu kinh tế. Cả hai đều không thích hợp và tác hại đến quyền lợi của đất nước Việt Nam. Một cái là bịt miệng người ta, rồi từ đó có thể tiến hành biết bao nhiêu điều khác, như đặc khu kinh tế chẳng hạn. Vả lại, kinh nghiệm cho thấy là Tàu cộng đã bỏ tiền ra, 90% các dự án [tại Việt Nam] là Tàu cộng

trúng thầu. Và khi trúng thầu thì họ làm rất giả dối, tốn kém và không có hiệu quả tốt đẹp cho đất nước. Nhìn thấy nguy cơ đó và với lòng yêu nước, tôi phải lên tiếng thôi.

VOA: Khi gửi bức thư với những lời lẽ như vậy, Đức cha có e ngại đã "đụng chạm" quá mức các lãnh đạo Việt Nam hay không?

GM. Hoàng Đức Oanh: Tôi nghĩ là mình rất thành thật. Tôi không chống đối ai, và cả với những người anh em Cộng sản. Với niềm tin của tôi, tất cả đều là anh em của nhau, là công dân Việt Nam. Tôi không chấp nhận chủ nghĩa Cộng sản và tôi càng không chấp nhận hệ thống điều hành đất nước. Tôi ý thức là tất cả mọi điều đều phát xuất từ Điều 4 Hiến pháp, rồi từ đó họ quyết định hết tất cả. Và cuối cùng thì kinh nghiệm cho thấy bao nhiêu năm trời họ không giải quyết được gì mà chỉ càng bế tắc thêm.

VOA: Với dự luật về đặc khu, các lãnh đạo Việt Nam nói rằng họ không đề cập một chữ nào đến Trung Quốc nhưng tại sao người dân lại chống đối. Vậy Đức cha nhận xét thế nào về yếu tố Trung Quốc trong sự phản đối của dân chúng đối với Luật Đặc khu?

GM. Hoàng Đức Oanh: Không cần phải nói đến từ "Trung Quốc". Quý vị đó phải hiểu rằng với kinh nghiệm của đất nước, với 3 địa điểm làm đặc khu đó, với tình hình Việt Nam đã bị lấn chiếm Hoàng Sa, Trường Sa cũng như trong 90% các dự án mà Tàu cộng trúng thầu, chúng tôi nghĩ rằng 3 địa điểm đó rất nguy hiểm cho an ninh, quốc phòng, kinh tế... nên chúng tôi mới chống đối.

VOA: Đức cha nhận xét thế nào về cách chính quyền đối phó với các cuộc biểu tình gần đây tại Việt Nam?

GM. Hoàng Đức Oanh: Tôi rất ngạc nhiên. Vì khi dân chúng nói lên ý kiến của mình khi thấy nguy cơ mất nước đến nơi, với hai dự luật lạc hậu, nguy hại cho đất nước và tương lai của dân chúng nên họ rất ôn hòa biểu tình. Trong khi đó, lực lượng an ninh thay vì giữ gìn trật tự, phục vụ người dân thì lại đàn áp, đánh đập. Chính vì thế tôi muốn lên tiếng nói thay cho nhiều người khác, thay cho những người thấp cổ bé miệng để nói với ông Chủ tịch nước, nhưng vì gửi thư bao nhiêu lần không được nên tôi phải gửi thư ngỏ [trên mạng].

VOA: Theo Đức cha, trong tình

hình lúc này, Luật biểu tình cần thiết như thế nào?

GM. Hoàng Đức Oanh: Tôi nghĩ đáng lẽ Quốc hội phải giải quyết Luật biểu tình trước để có một khuôn phép cho dân cứ thế mà làm. Chứ Hiến pháp thì công nhận [quyền biểu tình], nhưng ra luật thì cứ hoãn miết. Trong khi đó, Luật An ninh mạng cũng cần thiết nhưng luật này thì lại không phải về an ninh, mà là chặn lại quyền tự do ngôn luận, biểu đạt ý kiến của dân.

VOA: Luật Đặc khu được cho là một chủ trương quan trọng để thúc đẩy nền kinh tế Việt Nam. Nếu yêu cầu hủy bỏ dự luật, Đức cha có những đề xuất gì cho các lãnh đạo hay không?

GM. Hoàng Đức Oanh: Trong thời hiện đại, có rất nhiều cách. Trong thư, tôi có nói đến 3 điểm. Thứ nhất, bỏ Điều 4 Hiến pháp. Thứ hai, bỏ cái đuôi "theo định hướng xã hội chủ nghĩa". Bởi vì như ông Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng từng nói "Đến cuối thế kỷ này cũng chưa biết XHCN đi tới đâu, thành hình thế nào?", mà bây giờ mình mông lung như vậy. Thứ ba, quyền tư hữu đã bị tước đoạt thì phải trả lại quyền tư hữu. Tất cả mọi điều xảy ra khốn đốn cho dân tộc Việt Nam từ trước tới nay, dưới chế độ Cộng sản, là phát xuất từ 3 điểm đó.

VOA: Cám ơn GM. Hoàng Đức Oanh.

GM. Micae Hoàng Đức Oanh sinh năm 1938 tại Hà Nội. Từ lúc còn là chủng sinh tại tiểu chủng viện Thánh Giuse Sài Gòn, ông đã có thành tích học tập xuất sắc nên được tuyển chọn theo học triết học và thần học tại Giáo hoàng Học viện Thánh Piô Đà Lạt. Sau khi chịu chức linh mục tại Sài Gòn vào năm 1968, ông được điều về làm phó xứ ở Pleiku và làm Hiệu trưởng Trường tư thục Minh Đức. Sau đó, ông lần lượt giữ các chức vụ Giáo sư Tiểu chủng viện Thừa sai Kon Tum, Tổng đại diện giáo phận Kon Tum và được bổ nhiệm làm Giám mục Kon Tum vào năm 2003.

GM. Micae Hoàng Đức Oanh là một trong những lãnh đạo Công giáo có tầm ảnh hưởng vì ông mạnh mẽ lên tiếng trước những vấn đề xã hội quan trọng, liên quan đến vận mệnh đất nước và quyền lợi của người dân.

CHỨC SẮC CAO ĐÀI tố cáo công an đánh đập trước đối thoại nhân quyền Việt-ÚcÁ Châu Tự Do 23-06-2018.....

Một chức sắc Cao Đài ở huyện Đức Trọng, tỉnh Lâm Đồng cho đài Á Châu Tự Do biết ông đã bị công an địa phương mặc thường phục đến nhà vào chiều ngày 22/6, đánh đập đến bất tỉnh rồi cắt râu của ông.

Người bị đánh là ông Hứa Phi, chánh trị sự đạo Cao Đài, đồng Chủ tịch Hội đồng Liên tôn. Nói với đài ACTD qua điện thoại vào tối ngày 23/6, ông Hứa Phi cho biết:

"Lúc 17 giờ người ta kêu cửa, tôi mới vừa mở thì người ta ập vào người ta đánh. Người ta đánh rất là thâm. Người ta mặc đồ thường thôi. Nhưng người ta gọi người ta bảo muốn trao đổi chút xíu. Lúc đó tôi đang ăn cơm. Tôi bảo chờ chút xíu. Tôi vừa mở cửa ra là người ta ập vô đánh liền. Đánh bất tỉnh xong, người ta cắt râu, cạo râu tôi. Xong hàng xóm thấy mới báo cho gia đình tôi. Gia đình tôi vô đem tôi về nhà nhưng đang đêm thì xe công an cản đường. Lẽ đương nhiên sự việc này là công an làm chứ không ai làm hết."

Ông Hứa Phi cho biết ông không có hận thù với ai. Tuy nhiên ông đặt nghi vấn vụ đàn áp này có liên quan đến giấy mời ông mới nhận được từ Đại sứ quán Úc, mời ông lên Sài Gòn để gặp các viên chức đại sứ quán vào ngày 25/6 tới. Úc và Việt Nam sắp tổ chức đối thoại nhân quyền thường niên. Trước các đối thoại nhân quyền với Việt Nam, viên chức đại sứ quán các nước thường mời những nhà hoạt động dân sự, đại diện tôn giáo đến để trao đổi tình hình.

Ông Hứa Phi cũng là người đã lên tiếng phản đối những đàn áp của chính quyền Việt Nam đối với các tôn giáo và kêu gọi tự do tôn giáo cho người dân trong nước.

Đây không phải là lần đầu tiên ông Hứa Phi bị đánh đập, sách nhiễu bởi công an. Trong tháng 1 vừa qua, ông đã liên tục nhận nhiều giấy mời và triệu tập lên gặp công an để trả lời việc đã 'xúc phạm dân tộc và cung cấp tin tức không đúng sự thật', nhưng ông đã từ chối

không đi gặp vì cho rằng lý do nêu trên các giấy mời là sai.

Hồi cuối tháng 5 vừa qua, Bộ Ngoại giao Mỹ đã công bố Báo cáo về Tự do tôn giáo quốc tế. Báo cáo lên án chính quyền Việt Nam tiếp tục kiểm soát, đàn áp những tổ chức tôn giáo không chịu sự kiểm soát của nhà nước. Việt Nam sau đó đã lên tiếng bác bỏ cáo buộc này.

CTS HỨA PHI BỊ CÔNG AN TRÙM ĐẦU ĐÁNH TRỌNG THƯƠNG VÀ CẮT RÂU ĐỒNG THỜI KHÔNG CHO ĐI CHỮA BỆNH

**Hội đồng Liên kết Quốc nội
Hải ngoại 24-6-2018.**

Sau khi bị công an trùm đầu đánh trọng thương và cắt râu vào ngày 22-6-2018, CTS Hứa Phi, Trưởng ban Đại diện Khối Nhơn sanh Cao Đài Chơn truyền Tòa thánh Tây Ninh, cư ngụ tại huyện Đức Trọng, tỉnh Lâm Đồng, đã đi tiểu và đi cầu ra máu. Theo giới chuyên môn, đây là dấu hiệu của tình trạng nội xuất huyết do bị chấn thương đường tiết niệu (có thể là thận bị đập) và chấn thương đường tiêu hóa, nếu không chữa trị đúng cách có thể nguy hiểm đến tính mạng do mất máu trầm trọng.

Ngày 23-6-2018, người nhà đã kêu xe chở đi bệnh viện để chữa trị, nhưng xe đi chừng 2 cây số thì bị công an đủ mọi loại chặn bắt phải quay về nhà mặc dầu tình trạng sức khỏe rất suy yếu.

Biết được tin này, Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại đã lập tức thông báo với tòa Đại sứ Hoa Kỳ tại Hà Nội và Tổng Lãnh sự quán Mỹ tại Sài Gòn và một số sứ quán quốc tế khác để nhờ can thiệp. Bà Jessica Farmer, Ủy viên Chính trị tòa Đại sứ tại Hà Nội đã trả lời ngay mặc dầu ngoài giờ làm việc, cho biết rất quan tâm và hứa sẽ liên lạc với nhà cầm quyền Hà Nội để can thiệp, nếu có tin gì thêm thì cho bà ấy biết: "23-06-2018: Cám ơn email của quý vị. Chúng tôi rất quan ngại về

thông báo này. Chúng tôi sẽ chia sẻ tin tức này ngay, và sẽ nêu vấn đề với nhà cầm quyền Việt Nam. Xin quý vị vui lòng cho chúng tôi biết cập nhật tin tức về sức khỏe của Chánh Trị sự Hứa Phi kể cả việc điều trị của ông. Xin cảm ơn.”

Chiều Chủ nhật 24-6-2018 khoảng 7 giờ Việt Nam, hai công an cao cấp đến nhà để theo dõi tình hình của CTS Hứa Phi, một là Thượng tá Đào Xuân Trung, trưởng phòng điều tra công an, người kia là trưởng phòng an ninh công an huyện nói là để hỏi thăm. Họ cho biết trên mạng nhiều người lên án công an đánh đập CTS Hứa Phi. Họ chửi công an đã không làm và hứa sẽ để CTS Hứa Phi đi bệnh viện điều trị vào trưa thứ Hai thay vì ngay lúc này hoặc sáng thứ Hai theo yêu cầu của CTS Hứa Phi.

Trước những tin tức nêu trên, chúng tôi cực lực lên án hành động tàn bạo của công an CSVN đánh trọng thương người dân vô tội nhất là một chức sắc tôn giáo, đồng thời xem thường sức khỏe của người dân khi cần phải có điều trị khẩn cấp.

Lúc 6g30 chiều thứ Hai giờ New York, chúng tôi đã liên lạc được với CTS Hứa Phi, sau một thời gian mất liên lạc, hiện đang ở trong bệnh viện Hoàn Mỹ tại Sài Gòn.

CTS cho biết vào lúc 8 giờ sáng thứ Hai (25-06, giờ Việt Nam), người nhà đã gọi xe lên chờ về Sài Gòn để chữa bệnh, 4 giờ chiều thì nhập bệnh viện Hoàn Mỹ, là một bệnh viện tư.

Hiện nay tình trạng sức khỏe của CTS có khá hơn, máu trong nước tiểu đã giảm bớt, nhưng toàn thân rất mệt và đau nhức dữ dội, nhất là ở vùng xương sống lưng. Chân rất yếu, không đi được.

CTS gửi lời cảm ơn tất cả các chức sắc Hội đồng Liên tôn, quý vị ĐCT và thành viên Hội đồng Liên kết QNHN, các cộng đồng, đoàn thể, đồng bào đã lo lắng giúp đỡ và cầu nguyện cho CTS.

Hiện nay Ông cần nằm nghỉ vì quá mệt và đau nhức. Có tin gì thêm, chúng tôi sẽ tường trình cùng quý vị.

**Trần trọng
Ban Điều Hành**

GIÁO DÂN NGHỆ TĨNH lên tiếng phản đối nhà nước bóp chết tự do —Thanh Niên Công Giáo 17-06-2018—

Sáng 17-6-2018 hàng chục người dân tại Nghệ An, Hà Tĩnh đồng loạt xuống đường phản đối nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam thông qua Luật An ninh mạng để bóp nghẹt tiếng nói của người dân, cũng như Luật đặc khu để tiếp tay bán nước Việt Nam cho Trung cộng.

Tại Nghệ An, người dân Quỳnh Lưu đã quây quần về Giáo xứ Song Ngọc để tuần hành ôn hòa phản đối chế độ cộng sản đã bất chấp sự đóng góp ý kiến của người dân khi thông qua các đạo luật mơ hồ, cũng như đàn áp, khủng bố, bắt giữ người dân tuần hành ôn hòa để phản đối chính phủ cho Trung cộng thuê 3 đặc khu 99 năm.

Tại Hà Tĩnh, bà con cũng quy tụ về nhà thờ hạt Văn Hạnh, xã Thạch Trung, huyện Thạch Hà, tỉnh Hà Tĩnh và nhà thờ hạt Can Lộc để tham dự Thánh lễ cầu nguyện cho Công lý—Hòa bình.

Linh mục Phêrô Maria Hoàng Anh Ngợi quản xứ Vĩnh Luật chia sẻ trong phân giảng lễ: “Chúng ta phải bảo vệ Tổ Quốc, chúng ta hãy bảo vệ chính chúng ta, bảo vệ sự thật.”

Ngài nhấn mạnh: “Chúng ta có tự do ngôn luận; nếu vì sự thật, vì tự do ngôn luận mà cái giá phải trả cho tự do ngôn luận ấy là tù đầy đi nữa thì cái giá đó vẫn là cái giá rất hạnh phúc, chứ không phải cái giá nguyên rủa.”

Ngài nói tiếp: “Hỡi Chính phủ Việt Nam! Hãy lấy trọng tâm của con người để lãnh đạo, để giải quyết mọi vấn đề.”

Trong bài giảng lễ ngài có nhắc đến hai con “quái thú”, đó là “quái thú đặc khu” và “quái thú an ninh mạng”. Hai con “quái thú” này đang làm mưa làm gió, gây hoang mang, lo sợ và làm chúi nhủi cho nhân dân Việt Nam những ngày qua.

Con “quái thú đặc khu” thì đưa dân tộc Việt gần hơn tới diệt vong và kiếp làm nô lệ. Còn con “quái thú an ninh mạng” đưa dân tộc đi ngược lại với văn minh của nhân loại.

Tại Giáo xứ Kim Lâm, hạt Can Lộc, bà con đã diễu hành bằng xe máy và giương cao băng rôn phản đối 2 đạo luật trên và cùng rước ca nhập lễ cùng với các băng rôn khẩu hiệu, làm cho tất cả mọi người trên thế giới đang hướng về Việt Nam trong thời khắc tăm tối nhất của lịch sử dân tộc cũng cảm thấy ấm lòng.

Anh Tuấn chia sẻ: “Tôi cảm thấy

rất vui vì ai cũng đồng lòng lên án việc sai trái, ai cũng ý thức được trách nhiệm, nghĩa vụ của mình với quê hương, với đất nước. Ngày hôm nay là một ngày tuyệt vời.”

Sau thánh lễ sáng Chúa nhật bà con đã xuống đường phản đối Luật đặc khu và Luật an ninh mạng.

Khi muốn một đất nước phát triển và thịnh vượng, chúng ta không nên dựa vào các thế lực bên ngoài, mà chúng ta cần phải lấy tinh thần dân tộc làm gốc. Chính mỗi người chúng ta phải có trách nhiệm với vận mệnh đất nước.

Mong rằng sẽ có nhiều Giáo xứ, Giáo hạt lên tiếng nói cho sự thật như hạt Văn Hạnh và hạt Can Lộc, không chỉ ở cấp Giáo hạt, mà là các Giáo phận trên khắp đất nước cùng cất lên tiếng nói của con tim, tiếng nói của sự thật để ngày mai con cháu chúng ta có một tương lai tươi sáng hơn.

Quỳnh Nguyễn

CẢ TRĂM NGÀN NGƯỜI DÂN TẠI NHIỀU GIÁO XỨ XUỐNG ĐƯỜNG PHẢN ĐỐI LUẬT ĐẶC KHU VÀ AN NINH MẠNG

CTV Danlambao 17-06-2018

Sau cuộc tổng biểu tình lan rộng vào Chủ nhật ngày 10-06-2018, toàn bộ hệ thống cai trị đã gia tăng tuyên truyền, khủng bố, bắt giam người dân với hy vọng dập tắt ngọn lửa tranh đấu của đồng bào chống lại Dự luật Đặc khu và An ninh mạng. Tuy nhiên, nhà cầm quyền đã thất bại. Cả trăm ngàn người vẫn tiếp tục xuống đường, tiên phong là người dân tại các Giáo xứ miền Trung.

Cập nhật: Vào lúc 14h (giờ Hàn Quốc), cộng đồng người Việt đang sinh sống và làm việc tại Hàn Quốc cũng đã tổ chức biểu tình phản đối luật đặc khu và luật an ninh mạng của nhà cầm quyền Việt Nam.

Theo chị Đỗ Việt Trinh, người xin giấy phép biểu tình với nhà chức trách Hàn Quốc cho Danlambao biết: “Khoảng hơn 200 người có mặt hôm nay tại Suwon (nơi có đông người Việt sống nhất) và buổi biểu tình diễn ra trong 1h đồng hồ. Tất cả mọi người đều hướng về tổ quốc Việt Nam và phản đối 2 dự luật đặc khu và an ninh mạng của nhà cầm quyền”.

Tại Sài Gòn: Khoảng gần 200 người bị bắt giữ vô cớ 17h ngày 17-06-2018. Anh Hoàng Cua, một người thoát ra khỏi sân vận động Tao Đàn (đường Huyền Trân Công Chúa, Bến Thành, quận 1) cho blogger Dương Đại Triều Lâm biết: "Khoảng gần 200 người đang bị giữ trong SVĐ Tao Đàn, trong đó có 5-7 trẻ em và chục người lớn tuổi."

Kể về việc bị bắt của mình, anh Cua cho biết: "Sáng nay, tôi đang ngồi cafe Highland ở Phạm Ngọc Thạch thì hàng chục người ập vào. Họ chỉ mặt rồi bắt tôi và khoảng 5-6 người khác đang ngồi trong quán ra xe bus chở đi về Tao Đàn. Tại đây họ ghi biên bản tôi tụ tập gây rối và không mang chứng minh nhân dân. Nhưng tôi không ký vào việc biên bản tội gây rối. Tôi không mang chứng minh vì nhà tôi ở gần ngay đó. Công an khu vực đến nhận tôi về rồi thả tôi ra". Anh Cua cũng cho biết thêm: "Họ đang phân loại và di lý những người ở đó đi nơi khác. Tất cả đều bị lục túi xách, đồ đạc tư nhân."

Một CTV của Danlambao cho biết hàng trăm người dân Sài Gòn bị bắt giữ tùy tiện khi đi ngang qua những khu vực diễn ra sự kiện biểu tình ngày 10-06. Đến chiều cùng ngày, con số thống kê từ phía lực lượng công an Bến Nghé Q1 là 179 người còn bị giam giữ gồm 102 nam 77 nữ.

Không khí tại khu vực trung tâm Q1 sáng nay được anh Dung Dang - một người dân Sài Gòn mô tả như sau: "Sáng nay tôi có hẹn ở trung tâm Sài Gòn để cà phê với mấy người bạn cũng lớn tuổi. Khu vực quanh nhà thờ Đức Bà hôm nay dày đặc an ninh các loại, riêng lực lượng an ninh chìm có lẽ còn nhiều hơn cả người dân. Ghé Đường Sách mua ly cà phê để chờ bạn, vừa kiếm được chỗ ngồi chưa kịp uống thì thấy một toán an ninh đang tiến đến gần, họ không hỏi gì tôi mà đi tới chỗ hai cô gái ngồi gần đó, bốn năm người hỏi hai cô cái gì đó rồi không chế cả hai đưa ra chiếc xe bus nhỏ đang chờ sẵn."

Bạn tôi gọi điện là đang đến nên tôi đi ra phía bưu điện để đón. Tôi cùng hai ông bạn đi tìm mấy quán cà phê quanh đó, tuy quán vẫn bán nhưng cửa quán lại đóng và không tiếp thêm khách, bên ngoài quán thì an ninh đứng đầy. Thôi thì đành quay vào Đường Sách. Ba người đi chung nhưng khi vào tới Đường Sách, tôi quay lại thì chỉ có mình anh Hùng, còn anh Hải không thấy đâu. Phải vào tận bên trong, anh Hùng mới dám móc điện thoại ra liên lạc thì mới biết anh Hải đã bị hốt lên chiếc Innova chở đi mất.

Sau đó thì chúng tôi chứng kiến thêm nhiều người khác nữa bị bắt đi dù họ không hề làm gì. Một bầu không khí khủng bố bao trùm toàn khu vực, ai cũng có thể bị bắt nếu như an ninh họ muốn.

Ngày hôm nay họ đã chuẩn bị rất kỹ để đón người biểu tình, chờ hoài mà vẫn không thấy ai xuống đường. Thôi thì cứ hốt đại một số người để còn báo cáo thành tích. Thà bắt lầm còn hơn bỏ sót.

Tuy bầu không khí an ninh dày đặc, căng thẳng nhưng Sài Gòn vẫn chớm nở 2 cuộc biểu tình nhỏ lẻ lúc hơn 11h trưa tại phố đi bộ Nguyễn Huệ và ngã tư Hai Bà Trưng - Lý Tự Trọng. Hai cuộc biểu tình ngay lập tức bị dập tắt với nhiều người bị bắt đi.

Trong số những người bị bắt ở trung tâm Q1, đáng lưu ý nhất là trường hợp cô Nguyễn Ngọc Lụa - con gái tù nhân tôn giáo Nguyễn Văn Lía thuộc Phật giáo Hoà Hảo Thuận tuý. Cô Lụa là người có mặt trong cuộc biểu tình 10-6 cùng hàng chục ngàn người dân khác ở Sài Gòn. Sau cuộc biểu tình 10-6, cô Lụa nhiệt tình tham gia việc hỗ trợ đi đòi người biểu tình bị bắt giữ ở các đồn công an. 7h sáng nay, cô Lụa đi lễ tại nhà thờ Đức Bà. Đến 8h sáng, cô bị bắt, bị đánh đập và đưa về công viên Tao Đàn giam giữ tùy tiện bởi lực lượng "còn đảng còn mình". Hiện tại, mọi liên lạc với cô bị cắt đứt.

Một trường hợp khác là anh Trịnh Toàn đã bị an ninh CSVN đánh chấn thương sọ não, tràn máu não khi tham gia biểu tình tại nhà thờ Đức Bà. Anh Trịnh Toàn đang cấp cứu tại bệnh viện đa khoa Sài Gòn đến 22:45 đêm vẫn còn hôn mê.

Ngày này năm xưa, 17-06-1930, 13 vị anh hùng dân tộc đã bị thực dân Pháp hành quyết tại Yên Bái. Lịch sử dân tộc hơn bốn ngàn năm dựng nước và giữ nước bởi các bậc tiền nhân trước họa ngoại xâm thật oai hùng. Để ngày hôm nay, đảng CSVN đang từng ngày từng giờ rước kẻ thù truyền kiếp của dân tộc là bọn Tàu Khựa gây ra cảnh đau thương cho người dân Việt!!! Không có chế độ độc tài nào có thể trường tồn.

Sau thảm họa Formosa, gần trăm người hoạt động bị bắt và kết án nặng nề. Những tưởng chế độ độc tài CSVN sẽ đe dọa được tinh thần đấu tranh của người dân Việt Nam. Nhưng không !! Cuộc xuống đường của hàng vạn người dân Việt Nam khắp các tỉnh thành từ Bắc vào Nam đã minh chứng cho sự thất bại của đảng CSVN trong chính sách đàn áp người bất đồng chính kiến, người

hoạt động bảo vệ nhân quyền. Chúng ta có quyền tin tưởng vào một tương lai nước Việt không cộng sản!!!

Bắt đầu từ sáng 17-06-2018 hàng chục ngàn người dân tại giáo hạt Văn Hạnh tại Hà Tĩnh đã xuống đường phản đối 2 đạo luật bán đất cho Tàu và bịt miệng dân. Các linh mục và người dân Công Giáo đã trở thành một rừng người với những biểu ngữ mang nội dung phản đối cho Trung cộng thuê đất dù chỉ một ngày và phản đối an ninh mạng.

Tại giáo xứ Song Ngọc, Linh mục Nguyễn Đình Thục đã dẫn đầu hàng ngàn người dân giáo xứ tuần hành hiệp thông cùng đồng bào cả nước bảo vệ đất đai không rơi vào tay Tàu cộng cũng như bảo vệ môi trường mạng bị xiết cổ bởi chế độ.

Đồng hành với các giáo dân, đồng bào Hà Tĩnh đã xuống đường bằng xe gắn máy. Đây là một phương thức mà người dân sẽ đẩy mạnh tại trung tâm các thành phố lớn:

Trong khi đó tại Sài Gòn, mặc dù đối diện với những quy cơ đàn áp khốc liệt của côn an thành Hồ, hàng trăm đồng bào cũng đã tiếp tục xuống đường bằng xe gắn máy, nuôi dưỡng ngọn lửa chống đặc khu và an ninh mạng:

Tại Đà Lạt, sau khi côn an bắt giam 3 người dân biểu tình chống ĐK & ANM, công nhân và người dân đã biểu tình đòi trả tự do cho những công dân yêu nước. Một lực lượng côn an hùng hậu đã kéo đến để ngăn chặn và sẵn sàng đàn áp.

danlambaovn.blogspot.com

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

[https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

[238293869580176/?ref=hl](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

DOANH NGHIỆP MẠNG

Trung Quốc phải phục tùng chính quyền ra sao

..... *Vĩ Yên 18-06-2018*.....

Tháng 6 năm ngoái, Luật An ninh mạng bắt đầu có hiệu lực ở Trung Quốc, khiến cho giới doanh nghiệp cung cấp dịch vụ trên mạng (gọi tắt là doanh nghiệp mạng) trở nên khôn đốn hơn bao giờ hết.

Theo điều 47 của luật này, doanh nghiệp mạng chịu trách nhiệm đối với các thông tin xuất bản hoặc đăng tải trên mạng. Điều này có nghĩa là, họ phải đảm bảo người dùng không đưa lên mạng những nội dung vi phạm bất kỳ một điều luật hay quy định nào của chính quyền. Kết quả là, các doanh nghiệp mạng phải tự đặt ra những biện pháp kiểm duyệt nội dung của người dùng. Thành thử, họ vô tình biến mình thành một chân rết trong bộ máy kiểm duyệt của đảng CS để o ép khách hàng, dù chính khách hàng mới là người nuôi sống họ.

Các điều khoản mơ hồ trong Luật An ninh mạng, hẳn nhiên, đã gây ra một áp lực khủng khiếp cho các doanh nghiệp. Nhưng mọi chuyện không dừng lại ở đó. Hàng loạt các quy định và tuyên bố được đưa ra ngay sau khi luật này có hiệu lực đã đẩy các doanh nghiệp mạng vào thế phải phục tùng.

Chạy đua với pháp luật

Một tháng sau khi Luật An ninh mạng có hiệu lực, Cơ quan Quản lý Không gian mạng Trung Quốc (CAC) đã ban hành một bản tuyên bố, yêu cầu các doanh nghiệp hàng đầu phải sửa chữa các vi phạm trên mạng như “phổ biến thông tin sai lệch”, “xuyên tạc lịch sử Đảng Cộng sản”, hay “gây rối trật tự công cộng”. Nhưng thế nào là xuyên tạc lịch sử và thế nào là gây rối trật tự công cộng? Gánh nặng giải thích luật lại một lần nữa đè lên vai các doanh nghiệp.

Tiếp đó, tháng 10-2017, CAC tiếp tục đưa ra những tuyên bố mới, yêu cầu các doanh nghiệp mạng phải trừng phạt bất cứ nhân viên nào đăng tải những nội dung bất hợp pháp. Các nhân viên truyền thông trực tuyến này còn bị buộc

phải “đi học ít nhất 10 tiếng về quan điểm báo chí của Mác-xít”.

Đồng thời, các doanh nghiệp mạng cũng bị buộc phải cải thiện hệ thống đánh giá bảo mật, sao cho các thông tin bị cấm sẽ không thể lan truyền. V/đ là bản tuyên bố này không cho biết các doanh nghiệp cần làm gì để tuân theo tiêu chuẩn.

Từ lúc Luật An ninh mạng được thông qua, Sina Weibo và ứng dụng tổng hợp tin tức hàng đầu Jinri Toutiao liên tục bị CAC chỉ trích trực tiếp do không theo dõi đầy đủ các nội dung khiêu dâm. Thậm chí, cuối năm ngoái, Jinri Toutiao còn bị chính phủ ngắt hoạt động trong vòng 24 giờ vì “lan truyền nội dung khiêu dâm và thô tục”.

Nên biết rằng, Toutiao thu hút đến 120 triệu người dùng truy cập mỗi ngày. 24 giờ ngưng hoạt động là một cú đấm trời giáng, không chỉ tới túi tiền của doanh nghiệp, mà còn tới uy tín làm ăn trên thị trường chứng khoán. Ngay lập tức, Toutiao thông báo sẽ thuê thêm 2.000 nhân viên “đánh giá nội dung” bên cạnh 4.000 người có sẵn, để tăng khả năng giám sát khách hàng. Hai tuần sau, Toutiao lên báo đài xin lỗi chính quyền, và cam kết thuê thêm 4.000 người nữa để kiểm duyệt nội bộ, một động thái mà tờ Thời báo Tự do Hong Kong gọi là “hèn hạ”.

Hình phạt dành cho Weibo còn kinh khủng hơn. Vì Facebook, Twitter đã bị buộc cuốn gói ra khỏi thị trường Trung Quốc từ năm 2009, nên Weibo trở thành một trong những ứng dụng mạng xã hội đắt khách nhất, với 360 triệu người truy cập hàng tháng. Vậy mà các công thông tin của nó bị chính quyền đình chỉ trong suốt một tuần chỉ để giám sát lại nội dung, chủ yếu ở hai công “xu hướng” (trend) và “được tìm kiếm nhiều nhất” (most searched).

Giải pháp của Weibo là lên tiếng đổ lỗi cho các khách hàng. Hơn 1.000 tài khoản bị đá ra khỏi hệ thống. Weibo cũng xin lỗi và hứa

xây dựng một không gian xã hội lành mạnh. Có lẽ họ không còn cách nào khác (trừ khi họ tự dọn ra khỏi Trung Quốc như Google đã làm vào năm 2010), bởi những hành động trừng phạt một cách các cơ và bắt chẹt của chính quyền Trung Quốc đã khiến giá cổ phiếu của Weibo giảm mạnh nhiều lần (có lần sụt tới 11%), gây thiệt hại hơn bất cứ một khoản tiền phạt nào.

Hẳn là vì áp lực này mà các doanh nghiệp dịch vụ mạng tự kiểm duyệt mình đến mức... lố.

Đơn cử, tháng Tư vừa rồi, Weibo ra lệnh cấm những nội dung “khiêu dâm, bạo lực, và nội dung có liên quan đến đồng tính” để “dọn sạch mạng xã hội”. Hành động của Weibo khiến cộng đồng LGBT phản ứng dữ dội, và giá cổ phiếu của Weibo trên sàn NASDAQ lại bị thổi bay thêm một lần nữa.

Không kiểm duyệt thì chính quyền sờ gáy, mà kiểm duyệt thì khách hàng tây chạy. Doanh nghiệp mạng ở Trung Quốc phải làm sao mới vừa lòng thiên hạ?

Nhận chỉ thị kiểm duyệt

Nhưng ít ra thì chính quyền Trung Quốc cũng cung cấp cho các doanh nghiệp vài bộ chuẩn mực kiểm duyệt, thông qua các văn bản chỉ thị, khiến doanh nghiệp mạng không tới nỗi quá khó xử. Các văn bản này không được công khai, song nhiều khi nó bị rò rỉ ra ngoài theo cách này hay cách khác.

Hồi năm 2015, nhà báo Gao Yu đã bị kết án bảy năm tù vì “đề lộ bí mật quốc gia” sau khi chính quyền cáo buộc rằng bà đã chia sẻ một văn bản mật. Văn bản này được gọi là “Tài liệu số 9”. Theo đó, các cán bộ nhà nước được lệnh phải khu trừ bảy loại nội dung có tính chất “gây ảnh hưởng lật đổ xã hội”, như nội dung về “dân chủ hợp hiến phương Tây” và “giá trị phổ quát”.

Thông thường, những tài liệu rò rỉ thường được đăng tải trên trang web China Digital Times, một chuyên trang theo dõi các khuynh hướng kiểm duyệt ở Trung Quốc (một dạng như Wikileaks).

“22-12-2017: Truyền thông không được đưa các tin liên quan tới Giáng sinh. Các phương tiện

truyền thông ở mọi cấp độ, không được phổ biến các bài viết liên quan tới chủ đề ‘ngghi lễ ở nước ngoài’.”

Đây là một chỉ thị ngắn bị rò rỉ trên trang China Digital Times, ngay trước lễ Giáng sinh hồi năm ngoái. Số là, trước đó các thành viên đảng Cộng sản Trung Quốc ở tỉnh Hồ Nam vừa ký một quy tắc ứng xử trong đó cam kết không tham gia những buổi tiệc Giáng sinh, vì đảng viên “không nên mù quáng đi theo thứ thuốc phiện tinh thần của phương Tây”.

Những chỉ thị kiểm duyệt dạng này dày đặc và định hình nên truyền thông trực tuyến ở TQ. CAC đưa ra các chỉ thị rất chi tiết: chỉ được hiển thị những tin nào về một nhóm “luật sư gây rối” sau khi 200 luật sư bị chính quyền bắt giữ, dùng nguồn nào để báo cáo về các thiên tai hay thảm họa, không được cường điệu hoặc bình luận về một cuộc diễu hành quân sự thiếu bóng các nhà lãnh đạo phương Tây, và vô thiên lủng chỉ thị cụ thể sau từng vụ việc.

Từ năm 2002 đến năm 2015, tờ China Digital Times đã cho đăng tải hơn 2.600 chỉ thị kiểm duyệt của chính quyền và đảng Cộng sản. Trong khi đó, số lượng có thể còn cao hơn rất nhiều, theo Phó Tổng biên tập Samuel Wade.

Những chỉ thị dạng này là một trong số các cách mà chính quyền TQ sử dụng để hướng dẫn các doanh nghiệp mạng kiểm duyệt toàn diện ở mọi cấp độ, như 1 hệ thống liên tục tinh chỉnh bản thân và phản ứng nhanh chóng trước thời sự.

Ăn rơ với chính quyền

Để thực thi chỉ thị liên tục và kịp thời như vậy, mọi doanh nghiệp mạng Trung Quốc đều có một bộ phận riêng để liên lạc với giới chức chính quyền. Các chỉ thị này giống như một loại “đơn đặt hàng” từ phía nhà cầm quyền, và các hướng dẫn trong chỉ thị sẽ được các doanh nghiệp chuyển cho đội ngũ giám sát nội dung, đồng thời được tích hợp vào trong hệ thống lọc dữ liệu bằng công nghệ.

Không ai biết được cụ thể quy trình liên lạc giữa doanh nghiệp mạng và chính quyền.

Song, cũng như mọi doanh

nh nghiệp lớn khác, các doanh nghiệp mạng ở Trung Quốc đều có người của đảng bên trong. Điều lệ đảng Cộng sản Trung Quốc yêu cầu rằng cứ doanh nghiệp nào có nhiều hơn ba đảng viên, thì doanh nghiệp đó phải thiết lập một bộ phận đoàn thể trong tổ chức, hoạt động như một “pháo đài chiến đấu” cho đảng Cộng sản và đảm bảo các mục tiêu của đảng phải được tích hợp vào trong kế hoạch của công ty.

Được biết cả Baidu, Sina Weibo, và Tencent –ba doanh nghiệp mạng hàng đầu Trung Quốc– đều có các bộ phận “gài cắm” từ đảng Cộng sản như vậy.

Nhờ vào kết cấu này mà cơ chế kiểm duyệt có thể vận hành một cách sâu sát trong từng doanh nghiệp mạng. Nó hiệu quả không chỉ vì sự thận trọng của lực lượng giám sát nội bộ, mà còn vì thói bỏ dờ khiến đội ngũ này tích cực kiểm duyệt hơn cả những gì chính quyền đòi hỏi. Câu chuyện “cấm nội dung liên quan đến đồng tính” của Weibo ở trên chính là một ví dụ xun xoe điển hình.

Tự nguyện hay miễn cưỡng?

Không ai có thể phủ nhận là các doanh nghiệp mạng Trung Quốc hưởng lợi từ chính sách “bảo hộ” của chính quyền.

Đá bay các đối thủ cạnh tranh nước ngoài ra khỏi lãnh thổ trên danh nghĩa “chủ quyền không gian mạng”, miếng đất Internet màu mỡ với hơn 730 triệu người dùng của Trung Quốc đã về tay doanh nghiệp trong nước.

Những người đứng đầu các phương tiện truyền thông xã hội, như Pony Ma (nhà sáng lập của Tencent) hay Li Yanhong (Giám đốc điều hành Baidu) đều đang giữ quyền cao chức trọng bên trong chính quyền. Không chỉ vậy, chính quyền TQ còn chỉ ra rằng các doanh nghiệp mạng nhiệt tình kiểm duyệt vì họ có nghĩa vụ giữ sạch không gian mạng và tạo ra một diễn đàn thảo luận trực tuyến lành mạnh.

Đây chính là điều mà Tập Cận Bình muốn phô trương với thế giới: Trung Quốc đi theo các “giá trị châu Á” nhằm tạo ra xã hội hài hòa, chứ không cần bận tâm đến các giá

trị nhân quyền thái quá. Kiểm duyệt mạng ở TQ là 1 mô hình như vậy.

Rõ ràng, “chủ quyền không gian mạng” không chỉ là một cụm từ bóng bẩy như lớp vỏ cho việc kiểm duyệt, mà còn mang theo cả một ý thức hệ hấp dẫn đối với lòng tự tôn dân tộc Trung Hoa. Nhiều người bị cuốn hút bởi ý tưởng “hài hòa xã hội” và “dọn rác cho một nền Internet lành mạnh”. Sức lôi cuốn này là một điều dễ hiểu.

Ít ai muốn thấy cảnh tin giả tràn lan, cãi cọ quấy rối ngập tràn, hay phim khiêu dâm xuất hiện ở khắp các ứng dụng cho cả trẻ em lẫn người lớn. Và cũng khg nhiều người bận tâm chuyện “vi phạm nhân quyền” hay “bắt giữ các nhà bất đồng chính kiến”. Với các khách hàng có sắc màu đồng bộ và ưa nghe điều lọt tai như thế, hẳn là các doanh nghiệp mạng TQ cũng không gặp nhiều phản đối khi tiến hành các biện pháp kiểm duyệt khắt khe.

Song điều đó có khiến các doanh nghiệp mạng Trung Quốc sẵn lòng phục tùng chính quyền chăng?

Rất khó để gạt đầu trước câu hỏi này, khi mà những áp lực tuân thủ chế độ đã gây ra gánh nặng lớn cho doanh nghiệp mạng. Có ai làm ăn mà lại muốn cưỡng ép và thậm chí chối bỏ khách hàng?

Đúng là nhiều người ở Trung Quốc muốn thấy một nền Internet lành mạnh, nhưng điều đó không có nghĩa là họ không cảm thấy khó chịu khi không thể thoải mái truy cập tin tức. Họ không muốn thấy phim khiêu dâm tràn lan, nhưng cũng có lúc họ muốn xem phim khiêu dâm. Họ không cần đọc tin về chính trị, nhưng cũng đôi khi họ bức xúc và muốn lên tiếng về các vấn đề xã hội thường ngày. Họ không bận tâm ai đó bị bắt do nhạo báng Tập Cận Bình là “cái bánh bao”, nhưng sẽ có ngày họ muốn lên án một tay công chức gây khó dễ cho họ. Và cũng như mọi cá thể khác với trí tò mò bản năng, những công dân Trung Quốc hẳn cũng muốn biết rằng chuyện gì đã xảy ra ở Thiên An Môn năm 1989, dịch bệnh SARS, cơn động đất Tứ Xuyên, và vô vàn thông tin mà chính quyền muốn che giấu.

DƯƠNG KHIẾT TRÌ : không cần phải đánh Việt NamVũ Đông Hà 19-07-2016.....

Sống nhờ vào dòng chảy thông tin mà lại phải tự kiểm duyệt thông tin, các doanh nghiệp mạng Trung Quốc bị đẩy vào thế buộc phải phục tùng hơn là sẵn lòng chấp hành mệnh lệnh, theo các thông tin điều tra của tổ chức PEN America trong báo cáo mới ra đầu năm nay.

Kaiser Kuo, cựu Giám đốc Truyền thông Quốc tế của Baidu, trả lời phỏng vấn PEN America rằng “không doanh nghiệp nào thích kiểm duyệt mạng cả. Họ là doanh nghiệp dựa trên khách hàng. Không ai trong số họ ảo tưởng rằng người ta thích các kết quả tìm kiếm bị kiểm duyệt. Dĩ nhiên là không rồi. Họ sẽ làm ăn tốt hơn nếu không bị kiểm duyệt. Bản năng tự nhiên của họ phản đối chuyện này, nhưng nếu vậy họ sẽ bị đóng cửa.”

Không chỉ vậy, những rủi ro về mặt pháp lý vẫn luôn rình rập các doanh nghiệp, khiến họ phải chịu trách nhiệm pháp lý về dân sự và hình sự, và cả những thiệt hại tài chính và uy tín khi họ có thể bị chính quyền đóng cửa hoặc đình chỉ bất cứ lúc nào.

Vấn đề là các doanh nghiệp mạng ở Trung Quốc không có lựa chọn. Hoặc ngoan ngoãn nghe lời để được yên ổn làm ăn (mà cũng không yên cho lắm, ít nhiều cũng bị phạt hoặc treo giò đôi lần), hoặc cuốn gói ra đi vĩnh viễn.

Và đó cũng rất có thể là viễn cảnh của các doanh nghiệp mạng ở Việt Nam trong tương lai, khi Luật An ninh mạng Việt Nam – một phiên bản nhái của Luật An ninh mạng Trung Quốc – sắp đi vào hiệu lực kể từ đầu năm 2019.

Tài liệu tham khảo

- Báo cáo *Forbidden Feeds: Government Controls on Social Media in China*, PEN America, 3-2018.
- Luật An ninh mạng Trung Quốc
- Các thông tin về vấn đề kiểm duyệt Internet trên Thời báo Số Trung Hoa
- Bưu điện Hoa Nam Buổi sáng
- Tuyên bố của Xiao Qiang, nhà sáng lập tờ Thời báo Số Trung Hoa, tại buổi điều trần năm 2015 của Ủy ban Điều hành Quốc hội về Trung Quốc (CECC) của Hoa Kỳ

Tại sao phải đánh chúng khi hơn 700km2 vùng biên giới phía Nam của ta đã được chúng dâng cho ta, một nửa Thác Bản Giốc đã được ta cắm cờ 5 sao, Ải Nam Quan đã trở thành Hữu Nghị Quan mà chúng vẫn cực kỳ coi trọng đại cục hữu nghị giữa hai đảng và nâng niu gìn giữ để trao lại cho những thế hệ mai sau của chúng.

Súng đạn nào mãnh liệt bằng phong bì tống vào miệng chúng để sau đó Đại Hán ta ngồi ngay trên nóc nhà Tây Nguyên, đào mồ xới mả đất Mẹ của chúng, thải chất độc vào môi trường của chúng và Bộ chính trị của chúng vẫn khẳng định đây là chiến lược đã quyết, là chính sách công nghiệp hóa hiện đại đất nước không thể ngừng.

Xe tăng đại pháo nào bằng hàng ngàn công trình xây dựng để những sư đoàn Tàu cộng trong bộ áo công nhân có mặt trên xứ sở của chúng, kéo dài từ mũi Cà Mau cho đến Hữu nghị quan.

Phi cơ, chiến hạm sao bằng 90% gói thầu của chúng ta đang không chế nền kinh tế của chúng, hàng hóa thặng dư Made in China đang ở trên thân thể chúng, bàn ăn của chúng, bao tử của chúng, nhà cầu của chúng.

Tại sao phải đánh chúng khi chỉ cần đóng đường biên giới là dân của chúng không đủ tiền mua quần áo mặc, thực phẩm, hàng hóa tiêu dùng, xe Dream và giấc mơ thấp hèn của chúng không còn chạy đầy đường, cắt xăng dầu là cả nước chúng tối đen và chỉ cần một cú nổ là Tây Nguyên của chúng sẽ nhuộm bùn đỏ.

Chúng ta không phải đánh, không phải bắn một viên đạn nào mà vẫn có thể làm sụp đổ thị trường chứng khoán của chúng, làm tán gia bại sản những tên đồng chí tư bản đỏ mà tài sản vốn liếng có được là nhờ vào và đang lệ thuộc vào nền kinh tế Tàu made in Vietnam.

Tại sao chúng ta phải đánh!

Cần gì phải đánh khi cả vùng

biển mà chúng gọi là biển Đông đã, đang và sẽ là sân nhà của chúng ta; khi ngư dân của chúng đi đánh cá trên vùng biển của tổ tiên chúng mà lấm lét như đi ăn trộm; khi hải quân của chúng không dám lai vãng trong suốt thời gian giàn khoan của ta chậm chậm tiến vào và khoan vào lòng biển của chúng nó; khi sự chống trả của chúng là những lời tuyên bố đã trở thành trò hề trên sân khấu ngoại giao; khi phản đối của chúng là những cú điện đàm với lãnh đạo ta bằng cái điện thoại không cầm dây; và chúng ta chỉ cần đuổi chúng ra khỏi nhà của chúng bằng vòi rồng phun nước.

Tại sao chúng ta phải đánh?

Cần gì phải đánh để chúng ta trở thành đạo quân xâm lăng và mang tiếng dưới mắt nhìn của thế giới, làm xấu đi hình ảnh yêu chuộng hòa bình của Đại Hán. Trong khi chúng ta đã từng bước trong hòa bình thành công thu tóm từng tấc đất, tấc biển, từng vùng đất, vùng biển của chúng bằng văn kiện do chính chúng ký kết. Trong khi chúng ta vô cùng hiệu quả trong tiến trình biến chủ quyền của chúng thành vùng tranh chấp, biến vùng tranh chấp thành vùng khai thác của ta và chúng chỉ dám vừa lên tiếng như chó sủa người qua đường vừa cúi đầu cam kết “tất cả vì đại cục Việt-Trung”.

Đó là đối với chúng ta.

Còn đối với dân của chúng:

Cần gì phải đánh khi chúng thay thế ta ngăn chặn, trấn áp, bắt giam, bỏ tù dân của chúng đứng lên phản đối Đại Hán. Đánh chúng sẽ khơi dậy lòng yêu nước của dân tộc chúng vốn đã là sức mạnh vô biên từng đánh bại chúng ta hàng ngàn năm qua. Đảng của chúng đã tích cực giúp chúng ta tiêu diệt lòng yêu nước của dân tộc chúng trong suốt bao năm qua, đã biến đa số dân của chúng thành những đàn cừu chỉ muốn sống trong hòa bình của một cuộc đời nô lệ. Chúng đang làm tốt! Chưa bao giờ trong lịch sử bành

trưởng, chúng ta có được một đám thái thú địa phương làm tay sai đắc lực và hiệu quả như chúng. Khi chúng ta có mặt ở biển Đông ngay trước cửa nhà chúng, chúng đã ra lệnh hải quân của chúng không được bèn mảng sợ làm phiền lòng ta. Khi cần đốt phá, cướp của, giết người để bôi đen những tên biểu tình yêu nước, công an mật vụ của chúng ngoan ngoãn nghe lời ta tạm lánh. Khi cần cấm ngặt từng tên yêu nước năng nổ xuống đường phản đối chúng ta, chúng đã nhiệt tình như những con chó Tứ Xuyên quên ăn, quên ngủ canh gác ngày đêm. Tại sao chúng ta phải đánh chúng và sau đó phải cai trị dân của chúng? Tại sao ta phải làm công việc đối phó với 90 triệu dân của chúng trong khi giống cầu phương Nam này làm giỏi hơn chúng ta? Chúng ta không cần đánh bởi chúng đã đánh dân của chúng thể chúng ta.

Chúng ta cũng không cần phải cướp vì chúng đã tự cướp nước của chúng để dâng, để bán và sẽ tiếp tục dâng, tiếp tục bán cho chúng ta. Khi cần chúng ta sẽ chuyển quân, kéo đại pháo, xe tăng chạy vòng quanh biên giới để giúp đảng của chúng nhân danh hòa bình, ngăn chặn hiểm họa chiến tranh mà trị đám dân muốn vọng động của chúng.

Người đứng đầu Thủ đô đã ra lệnh dân của chúng rằng: “Biểu thị lòng yêu nước, yêu Thủ đô thông qua việc ra sức lao động, học tập, công tác và hưởng ứng các phong trào thi đua yêu nước nhằm phát triển kinh tế, văn hóa-xã hội, đảm bảo quốc phòng, an ninh và ổn định đời sống nhân dân...”

Người đứng đầu nhà nước ra lệnh cho dân của chúng rằng: “Đoàn kết giúp đỡ lẫn nhau phát triển sản xuất kinh doanh, nâng cao đời sống và góp phần cùng cả nước bảo vệ chủ quyền thiêng liêng của Tổ quốc theo đúng luật pháp của nước ta và luật pháp quốc tế...”

Chúng đã làm đúng bốn phần của một chư hầu trung thành với chính sách trị dân thuộc địa: hãy lo làm giàu và sống yên ổn. Dân của chúng chỉ được làm giàu và đó là phương thức duy nhất được cho

phép để bảo vệ tổ quốc của chúng. Không cần phải đánh. Cờ đại Hán của chúng ta sẽ từ 5 sao thành 6 sao phát phới trên toàn cõi lãnh thổ của chúng. Không bằng súng đạn mà sẽ bằng những văn kiện ký kết từng phần giao nhượng. Văn kiện sau cùng là văn kiện chúng ta viết sẵn cho chúng để chúng XIN ký kết được làm một vùng tự trị trong Đại hán vĩ đại của chúng ta.

Vũ Đông Hà - DanLamBao

Thư ngỏ của một sỹ quan Công an gửi các bạn đồng nghiệp +++++Dân Luận 08-06-2018+++++

Thưa các anh chị,

Tôi là một sỹ quan công tác trong lực lượng Công an như các anh chị. Tôi viết nên những dòng này sau nhiều đắn đo, cân nhắc. Là một người Việt, yêu nước Việt Nam, tôi thấy mình phải lên tiếng, góp phần dù ít hay nhiều để bảo vệ Đất nước.

Tôi xin khẳng định việc viết thư ngỏ hoàn toàn xuất phát từ lương tâm, trách nhiệm của một người lãnh lương từ những đồng tiền thuế của Nhân dân. Tôi cũng khẳng định không ai xúi giục tôi, và tôi kịch liệt phản đối mọi hành động tấn công cá nhân, mọi quan điểm quy chụp tôi viết với động cơ vì tiền, cũng như chụp mũ tôi là kẻ bất mãn. Tôi là người bất bình với những điều xấu xa, chỉ đơn giản vậy thôi! Hãy tranh luận với các luận điểm mà tôi đưa ra, đừng tấn công cá nhân tôi.

Thưa các anh chị,

Đất nước này không chỉ cho chúng ta, mà còn cho các con cháu, các thế hệ sau này. Nếu chúng ta không làm gì, có thể chỉ một thời gian ngắn nữa thôi Việt Nam sẽ biến thành một khu vực như Tân Cương, Tây Tạng, bị bành trướng Trung Quốc thôn tóm và đô hộ. Từ sâu thẳm trong tâm can, không có gì đau xót hơn khi thấy viễn cảnh u ám về việc nước nhà mất độc lập, bị ngoại bang nuốt chửng. Vì vậy tôi thấy phải có trách nhiệm viết lên thư ngỏ này.

Chẳng có luật nào của nước Việt Nam quy định đối tác cụ thể của các dự án phát triển kinh tế, cơ sở hạ tầng phải là Trung Quốc. Nhưng có một thực tế không thể chối bỏ là gần như tất cả các dự án lớn nhỏ hiện nay đều dính tới Trung Quốc. Hầu như toàn bộ các dự án nhiệt điện, nhà máy xi măng từ Bắc tới Nam, hoặc các dự án xây dựng lớn như đường sắt Cát Linh-Hà Đông đều do các công ty Trung Quốc thực hiện. Công nghệ Trung Quốc lạc hậu, ô nhiễm, dự án đội vốn gấp

nhiều lần so với giá ban đầu, đó là thực tế mà bất cứ ai cũng có thể thấy được. Người Trung Quốc vào, việc phụ là làm dự án, việc chính là tìm cách lũng đoạn, lập làng, lập xóm, ngăn sông cấm chợ người Việt. Anh chị em làm công tác xuất nhập cảnh rất mệt mỏi với đám người TQ vào làm công nhân nhưng không có visa.

Một nước Việt Nam suy yếu, bất ổn sẽ là cơ hội để Đại Hán thỏa mộng bành trướng mà chúng nuôi giữ bao năm nay. Việc nhiều quan chức phát biểu trước báo chí, lấp liếm bằng cách nói Luật Đơn vị hành chính kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phú Quốc (tạm gọi là Luật Đặc khu) không liên quan đến Trung Quốc, không có mối đe dọa nào về an ninh là hành động nguy hiểm và thể hiện tâm địa xảo trá, đê tiện. Người Trung Quốc là bậc thầy trong việc mua chuộc và đưa hối lộ, còn các quan chức Việt Nam là “bậc thầy” trong việc nhận hối lộ và làm bậy. Bây giờ chưa có Luật Đặc khu nhưng trên khắp mảnh đất hình chữ S này, người Trung Quốc đã chiếm lĩnh, cát cứ nhiều vùng đất có vị trí chiến lược để biến thành đất riêng của chúng. Bên nước Lào, người Trung Quốc đã hối lộ cho chính quyền để thuê được một thị trấn và biến nó thành của Trung Quốc: ngôn ngữ chính thức, tiền giao dịch, múi giờ đều theo Trung Quốc. Thử

hỏi đến lúc Luật Đặc khu của Việt Nam được phê chuẩn và đi vào triển khai, bọn bành trướng Tàu cộng sẽ sá gì mà không mua chuộc quan chức Việt Nam để làm tương tự với những khu vực được quy định là đặc khu?

Đất nước Việt Nam là của Dân tộc Việt Nam, là của gần 100 triệu người Việt, không phải là tài sản riêng của nhóm lãnh đạo chớp bu Đảng CSVN để chúng muốn bán thì bán, muốn cho thì cho. Đảng không có quyền thay mặt gần 100 triệu người dân định đoạt số phận của cả Đất nước. Tôi viết đến đây hẳn sẽ có người vặn lại rằng, việc phê chuẩn Luật sẽ do Quốc hội (QH) quyết định, mà QH là đại diện cho dân. Tôi xin thưa ngay, QH Việt Nam không hề đại diện cho dân, họ chỉ là công cụ để Đảng hợp thức hóa các nghị quyết của Đảng. Quốc hội, được mang danh là cơ quan quyền lực cao nhất, là đại diện cho dân, nhưng trở trêu thay lại do Đảng thao túng và kiểm soát. Và có một thực tế là gần như 100% đại biểu là đảng viên, vì vậy đương nhiên họ phải tuân theo chỉ thị của Đảng, dù nó có sai trái và phi lý cỡ nào đi nữa.

QH chưa họp, chưa bàn mà Nguyễn Thị Kim Ngân, Chủ tịch QH đã xon xon phát biểu rằng sẽ thông qua Luật Đặc khu. Bằng hành động đó, bà ta coi tất cả các đại biểu QH khác như đám thuộc hạ, muốn sai bảo thế nào cũng được. Nên nhớ rằng trong ngành lập pháp, Chủ tịch QH không phải là “sếp” và cũng không có quyền chỉ đạo, lãnh đạo các đại biểu QH. Người lãnh đạo các ĐBQH chính là Nhân dân. Đại biểu QH phải đại diện cho ý nguyện của Nhân dân, và chỉ chịu sự chi phối từ đông đảo người dân mà không phải bất kỳ một thế lực, đảng phái, hay một cá nhân cụ thể nào cả. Và cũng cần biết rằng, các bộ máy Đảng, nhà nước, chính phủ, quốc hội... đều là các thực thể sống bám vào tiền thuế của Nhân dân, vì vậy nếu những thực thể này phản bội lại lợi ích của Nhân dân thì tốt nhất là vứt bỏ chúng và thay thế bằng bộ máy lành mạnh và sạch sẽ hơn. Đảng phái chỉ là nhất thời, Dân tộc

mới là vạn đại. Đất nước Việt Nam trường thành, phát triển hàng ngàn năm qua đâu có cần Đảng CSVN? Và hơn nữa, Đảng CSVN trong nhiều chục năm gần đây đã lộ nguyên hình là một thế lực phản dân hại nước, vậy nó có còn xứng đáng với nước Việt Nam nữa không?

Quốc hội là nơi để Đảng hợp thức hóa các nghị quyết, quyết định, và đa số là sai trái và có hại cho Đất nước, cho Nhân dân. Tôi không nói điều này vu vơ mà có bằng chứng cụ thể. Chắc hẳn các anh chị còn nhớ những năm 2008, 2009, Bộ Chính trị của Đảng (mà đứng đầu là Nông Đức Mạnh, một kẻ bất tài, ngu ngốc nhưng tham lam tốt độ) sôi sục, ép buộc triển khai bằng được Bô-xit Tây Nguyên. Thực tế là sau gần 10 năm vận hành, Bô-xit Tây Nguyên đã trở thành điểm nóng nhức nhối. Kinh khủng hơn về sự thua lỗ, ô nhiễm môi trường là thực tế người Trung Quốc vào xây dựng, lập làng, khoanh vùng cấm địa, không cho người Việt Nam vào trong. Và không ai có thể biết rằng liệu trong các nhà máy TQ kia có phải là những doanh trại quân đội với đầy đủ súng ống, khí tài, khi có lệnh là bung ra để trấn áp người Việt hay không.

Chắc hẳn các anh chị còn nhớ về Formosa, ngay khi nổ ra thảm họa nhiễm độc biển Hà Tĩnh, một mặt Đảng ra lệnh cho các cơ quan báo chí không được đưa tin rộng rãi. Mặt khác Đảng cho các quan chức ra tắm biển, ăn cá để gửi đi thông điệp rằng biển vẫn an toàn, cá chết là do tảo biển. Chỉ sau đó một thời gian, chính Formosa, dưới sức ép của Quốc hội Đài Loan (thật mỉa mai lại không là Quốc hội Việt Nam), đã phải công bố về thảm họa do chính Formosa gây ra, xả thải ra môi trường, tàn diệt biển. Cá chết, biển nhiễm độc là do Formosa xả thải, chứ không phải do tảo biển như báo Đảng đã đăng. Nhưng ngay cả khi vụ việc vỡ lở, Đảng vẫn ra lệnh cho báo chí chỉ được gọi là “sự cố”, mà thực ra phải là gọi là thảm họa mới đúng bản chất vụ việc. Nhưng có lẽ luật nhân quả là có thật, một kẻ cò mồi tuân lệnh Đảng

lừa dối dân như tên Nguyễn Xuân Anh diễn trò tắm biển đã ngã ngựa, còn tên Trương Minh Tuấn, Bộ trưởng 4T diễn trò ăn mực Vũng Áng thì sắp sửa bị các đồng chí của hắn làm thịt vì phạm ăn.

Những người có tâm, có trách nhiệm đứng ra phản đối những quyết định vô lý thì bị Đảng chụp mũ là phản động rồi cho lực lượng công quyền hành hung, bỏ tù người ta. Đó là biểu hiện rõ nhất cho bản chất của lãnh đạo chớp bu của Đảng CSVN: Độc tài, chuyên quyền, tàn ác và vong bản. Tàn ác với những người đồng bào của mình nhưng hèn nhát với giặc. Trung Quốc tập xây dựng trên những đảo cướp được của Việt Nam, kéo vũ khí, khí tài, triển khai quân lính trên đảo thì không thấy lãnh đạo chớp bu há miệng phản đối. Nhưng chỉ cần vài người dân Việt Nam tụ tập phản đối là các lực lượng bu như nặng xanh đỏ để đàn áp người ta. “Hèn với giặc, ác với dân” là cụm từ chính xác mô tả bản chất của chế độ cầm quyền hiện nay.

Nhiều lúc tôi băn khoăn tự hỏi: các quan chức của Đảng giàu sù, tiền tham nhũng của chúng có ăn mấy đời không hết nhưng chúng vẫn tham lam vor vét để làm gì? Câu trả lời khá đơn giản: lòng tham của chúng vô đáy, vor vét để chúng mua nhà ở Mỹ, Âu Châu, Úc Châu, để khi có biến là chúng vọt sang đó. Tôi nói điều này là có bằng chứng cụ thể. Rất nhiều các quan chức cấp tỉnh, cấp Trung ương, đại biểu quốc hội, hoặc trong ngành CA cỡ lãnh đạo các cục, tổng cục trở lên, hoặc lãnh đạo công an các tỉnh từ Bắc chí Nam đều gửi con sang Mỹ, Úc, New Zealand học, gửi tiền mua nhà, dần dần hợp thức hóa để định cư dài hạn. Một ví dụ rõ ràng nhất là tên Nguyễn Đức Kiên, Phó Chủ nhiệm UBKT Quốc hội, ra sức bảo vệ BOT, bảo vệ Luật Đặc khu, tên này có nhà ở Đức, có con lấy chồng Đức, đi về Đức như đi chợ. Các anh chị có bao giờ thử hỏi tại sao những người này không gửi con sang học và định cư ở các “thiên đường” XHCN (như Đảng gọi tên) như Trung Quốc, Cu Ba hay Bắc Triều Tiên không? Đơn giản vì với chúng,

CNXH hay một đảng chỉ là công cụ lợi dụng để vinh thân, phì gia để khi cần có thể chuồn đi định cư ở các nước tư bản giàu có. Đối với những kẻ như vậy, Đất nước hay Dân tộc không có ý nghĩa gì nhiều nhận cho lắm, tiền mới là thứ chúng cần, vì vậy nếu có cơ hội bán nước để có thêm tiền, chúng sẽ làm!

Với những bằng chứng đó, có thể kết luận rằng không có một thực thể chính trị nào lại vong bản và vô loài như đám lãnh đạo chóp bu của Đảng CSVN, vì miếng ăn mà sẵn sàng bán rẻ quyền lợi Dân tộc, bán rẻ Đất nước ngàn năm do Ông Cha xây đắp và bảo vệ. Ngày nay, nếu có thần Kim Quy hiện lên, chắc hẳn Ngài sẽ chỉ thẳng vào dân Việt Nam mà hét to lên: Giặc đang ở trên đầu các người đó!

Và tôi tự hỏi, đến bao giờ các anh chị mới chịu thức tỉnh rằng: Đám lãnh đạo chóp bu Đảng CSVN đang rắp tâm bán rẻ Đất nước cho Tàu cộng?

Và tôi tự hỏi, đến bao giờ các anh chị mới chịu thức tỉnh rằng: Mình đang phục vụ những kẻ bán nước?

Và tôi tự hỏi, đến bao giờ các anh chị mới chịu nhận ra rằng: Đất nước, Dân tộc mới là giá trị cần phải bảo vệ, chứ không phải là Đảng CSVN? Khi Đảng đã trở nên phản bội lợi ích của Dân tộc, nó có còn xứng đáng để các anh chị bảo vệ không?

Qua thư ngỏ này, tôi có lời nhắn gửi đến các vị đại biểu quốc hội còn có lương tâm và biết suy nghĩ: hãy bấm nút không thông qua cho Dự luật Luật Đặc khu!

Những kẻ nào dám bấm nút thông qua sẽ được Lịch sử bêu tên là những kẻ bán nước. Tôi xin được khởi đầu cho việc điểm danh những kẻ thể hiện dã tâm bán nước bằng được, thông qua những phát ngôn của chúng, kèm theo các bài viết liên quan làm bằng chứng

1. Nguyễn Thị Kim Ngân, Chủ tịch Quốc hội
<http://vneconomy.vn/chu-tich-quoc-hoi-phai-ban-de-ra-duoc-luat-dac-khu-20180416130046666.htm>

2. Uông Chu Lưu, Phó Chủ tịch Quốc hội

<http://dantri.com.vn/chinh-tri/pho-chu-tich-quoc-hoi-lam-dac-khu-phai-theo-nguyen-ly-don-to-don-phuong-hoang-20180531220630375.htm>

3. Nguyễn Xuân Phúc Thủ tướng
<https://tuoitre.vn/thu-tuong-giao-da-t-99-nam-khong-phai-mau-chot-cua-luat-dac-khu-20180604102436736.htm>

4. Nguyễn Chí Dũng, Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư
<http://soha.vn/bo-truong-nguyen-chi-dung-noi-ve-luat-dac-khu-nhieu-nguoi-dang-day-thanh-van-de-so-trung-quoc-20180606114045565.htm>

5. Nguyễn Đức Kiên, Phó Chủ nhiệm UB Kinh tế Quốc hội.
<http://www.nhadautu.vn/gap-go-thu-tu-ts-nguyen-duc-kien-dac-khu-cho-thue-dat-99-nam-la-vo-nghia-d9535.html>

6. Nguyễn Ngọc Phương, Phó Trưởng đoàn Đại biểu Quốc hội tỉnh Quảng Bình
<https://vov.vn/chinh-tri/quoc-hoi/kiem-tra-giam-sat-quyen-luc-khong-d-e-tiem-an-hau-qua-o-dac-khu-765505.vov>

7. Nguyễn Thị Thủy, Đại biểu Quốc hội tỉnh Thái Nguyên
<https://tuoitre.vn/quoc-hoi-san-sang-bam-nut-khai-sinh-3-dac-khu-kinh-te-20180523095007345.htm>

8. Nguyễn Văn Thắng, Đại biểu Quốc hội TP Hà Nội
<http://giaoduc.net.vn/Kinh-te/Dac-khu-can-uu-dai-dac-biet-de-Viet-Nam-vuon-len-nhu-Han-Quoc-post186513.gd>

9. Phạm Trọng Nhân, Đại biểu Quốc hội tỉnh Bình Dương
<http://giaoduc.net.vn/Kinh-te/Chung-ta-khong-con-nhieu-thoi-gian-pha-i-tao-nen-su-khac-biet-cho-dat-nuoc-post186467.gd>

Danh sách này chắc còn dài hơn nữa, nó sẽ được Nhân dân tiếp tục cập nhật. Những kẻ nào rắp tâm bán nước bằng cách bấm nút đồng ý thông qua Luật Đặc khu chắc chắn sẽ được ghi nhớ và tính sổ đầy đủ.

Mong các anh chị đồng nghiệp hãy thức tỉnh và nghĩ về đất nước mình. Từ bây giờ đến 15.6 là ngày lũ vong nô bấm nút đồng ý hợp thức hóa Luật Đặc khu để rước giặc vào nhà, các anh chị hãy làm gì đó để ngăn chúng lại. Làm gì cũng được,

viết bài, chụp ảnh, ... miễn là đừng ngồi im, mũ ni che tai. Và quan trọng nhất là đừng tuân lệnh đàn áp đồng bào mình nếu họ xuống đường biểu tình phản đối. Họ làm vậy là để bảo vệ Đất nước, bảo vệ mảnh đất Tổ Tiên ngàn đời để lại, và cũng là bảo vệ các anh chị, các thế hệ mai sau của chúng ta. Hãy là một người Việt tử tế và yêu nước, đừng yêu Đảng!

Xin nhắn gửi đến toàn thể Nhân dân Việt Nam, kiều bào ở nước ngoài: đồng bào hãy hành động, đoàn kết và xuống đường biểu tình phản đối cộng nô bán nước cho giặc. Hoặc là bây giờ, cho đến trước ngày 15.6, hoặc là không bao giờ cả! Một vài người xuống đường chúng có thể cản, nhưng vài nghìn rồi vài chục nghìn người, thì không thể lực đen tối, phản tiến bộ nào có thể ngăn cản được. Dư luận quốc tế, các nước văn minh sẽ ủng hộ, và đặc biệt là Công an, Quân đội sẽ phải đứng về phía Nhân dân. Tôi biết nhiều anh chị em sỹ quan, rất nhiều người có tâm, trăn trở với vận mệnh Đất nước và họ sẽ sẵn sàng ủng hộ Nhân dân khi có cơ hội. Chúng ta biết rằng sự phẫn nộ ở trong Nhân dân đã lên rất cao, và chỉ cần một đốm lửa nhỏ sẽ làm bùng lên đám cháy đốt ra tro chế độ độc tài phản dân hại nước.

Mẹ Việt Nam cần sự dân thân của tất cả chúng ta!

Kính thư,

Một sỹ quan yêu nước

<https://www.danluan.org>

Ông Trọng mạ ly dân-Bà Ngân léo mép dạy đời

Phạm Trần 71-06-2018

“Những phần tử kích động đó là ai, thì toàn là thành phần bất hảo, nghiện hút ma túy, trộm cắp, đủ các kiểu. Cho nên phải có luật để bảo vệ an ninh quốc gia, bảo vệ an ninh mạng, bảo vệ quyền lợi của chúng ta. Xem những thành phần bị công an bắt là ai? Toàn là bất hảo cả” (theo VTCNews và Zing.vn, ngày 17-06-2018)

Đó là lời cáo buộc mạ ly không cần chứng minh đã phát ra từ cửa mồm ông Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí thư đảng Cộng sản Việt Nam trong cuộc tiếp xúc của ông với cử tri Hà Nội ngày 17-06-2018.

Ông Trọng đã nói càn như thế để xét về tư cách của hàng chục ngàn người dân đã biểu tình tự phát chống Dự luật Đặc khu và Luật An ninh mạng trong hai ngày 10 và 11 tháng 06-2018 từ Sài Gòn ra Hà Nội và tại nhiều thành phố khác.

Trong số những người xuống đường biểu tình có cả trẻ em, phụ nữ chân quê, dân lao động, người già, tu sỹ và nhiều trí thức giỏi và chân chính hơn ông Trọng mà ông cả gan gọi họ là “bất hảo cả” thì thói vơ đũa cả nắm, chủ tâm thù nghịch và chủ quan này có phù hợp với cương vị lãnh đạo cao nhất Việt Nam của ông Trọng không ?

Nhưng tại sao ông Trọng, người có bằng Tiến sỹ xây dựng Đảng, nguyên Trưởng ban Tư tưởng, Văn hóa Trung ương, nay gọi là Tuyên giáo, mà ăn nói hồ đồ như thế thì xây dựng hay gây chia rẽ dân tộc ?

Hay là ông Trọng và cả bộ máy Công an kìm kẹp dân lành và Nhà nước, gồm Chính phủ và QH, đã hèn phách lên mây trước sức cuồng nộ nổi dậy bất ngờ của dân từ lâu đã bị đảng đè đầu bóp cổ nên ông đã phát ngôn mất bình tĩnh như thế ?

Bằng chứng nhà nước bị bất ngờ xanh mặt vì các cuộc biểu tình đã diễn ra tại Bình Thuận trong hai ngày 10 và 11-06-2018. Hàng ngàn người dân lao động, đa phần là ngư dân và nông dân chất phác đã bạo động tấn công và phóng hỏa Trụ sở Ủy ban Nhân dân tỉnh và trụ sở Công an phòng cháy, chữa cháy.

Trong lúc đối đầu với người biểu tình, lực lượng công an và an ninh đã phải trút bỏ là chắn và trang bị để chạy thoát thân trước sức tấn công của người dân. Có trên 10 chiếc xe của Chính quyền bị đốt cháy và trên 20 Công an phải nhập viện.

Nguyên nhân nổi loạn của người dân Bình Thuận lần này có 2 lý do:

Thứ nhất, về mặt nổi và như mọi nơi có biểu tình, người dân Bình Thuận đã phản đối Dự luật Đặc khu, có dự kiến cho người nước ngoài thuê đất đến 99 năm tại 3 vị trí có giá trị chiến lược quốc phòng nhìn ra Biển Đông gồm Vân Đồn (tỉnh Quảng Ninh), Bắc Vân Phong (tỉnh Khánh Hòa) và Phú Quốc (tỉnh Kiên Giang). Họ cũng thống nhất chống dự Luật An ninh mạng (sau đó được Quốc hội chấp thuận thành Luật ngày 12-06-2018) vì nội dung có những điều cho phép nhà nước từ kiểm soát toàn diện đến tước bỏ quyền tự do ngôn luận và tự do tư tưởng của người dân.

Thứ hai, sâu xa hơn, nhưng nhà nước không dám thừa nhận là từ lâu người dân Bình Thuận sống quanh khu trung tâm Nhiệt điện Vĩnh Tân tại xã Vĩnh Tân, huyện Tuy Phong đã yêu sách đòi làm sạch ô nhiễm trong không khí, do chất thải đốt than tuôn ra lớn nhất từ 3 nhà máy do Trung Quốc đầu tư và điều hành đã không được chính quyền giúp dân giải quyết nên mức độ ô nhiễm mỗi ngày trầm trọng hơn.

Lần thứ nhất có bạo động chống chính quyền và các nhà máy nhiệt điện xả thải chất độc diễn ra tháng 4-2015.

Ngoài ra các ngư dân Bình Thuận, nạn nhân của các tàu Trung Quốc tấn công cũng căm tức trước sự bất lực của hai lực lượng cảnh sát biển và lực lượng biên phòng đã để cho các tàu tuần Trung Hoa tự do đe dọa ngư dân ngay trên ngư trường truyền thống của Việt Nam. Mức độ thu nhập của ngư dân, vì vậy đã giảm thiểu khiến nhiều gia đình lâm cảnh nghèo túng và nợ nần chồng chất.

Đó là lý do tại sao người dân Bình Thuận đã bất chấp nguy hiểm để nhất tề vùng lên chống chính quyền địa phương gay gắt như đã xảy ra trong 2 ngày 10+11-06-2018.

Ông Trọng nói khác

Nhưng đối với Ng. Phú Trọng thì những việc trên đây không phải là lý do khiến người dân Bình Thuận uất ức đến nổi phải bạo động mà bị kẻ xấu có ý đồ kích động.

Ông nói với cử tri các quận Thanh Xuân, Hà Đông và Cầu Giấy ở Hà Nội ngày 17-06-2018 rằng: *“Lợi dụng lòng yêu nước của nhân dân chúng ta, các phần tử kích động, bạo loạn, gây rối. Hiện nay chúng ta đang tập trung khắc phục hậu quả, xử lý nghiêm minh những kẻ cầm đầu. Ở trong Bình Thuận tình hình rất nghiêm trọng.*

Chúng ta đã thông qua đâu, mà quyết định dừng lại để có thêm thời gian để lắng nghe. Chiều mừng 8-6 ra quyết định tạm hoãn vậy mà chiều ngày 10 và 11-6 vẫn cứ đi biểu tình để phản đối luật này, chứng tỏ là có ý đồ khác rồi.”

Ông còn nói: *“Trong đó có điểm là thời gian cho thuê đất 99 năm, nhưng có phải là bàn giao cho nước A nước B nào đó, cho người ta vào đây để mà tự do đâu. Pháp luật hiện hành quy định là 70 năm, đặc khu ban đầu dự tính là không quá 99 năm nhưng còn bao nhiêu quy trình, khi Thủ tướng phê duyệt thì mới được làm.*

Bây giờ lại cứ kích chuyện này lên, nói là cho TQ thuê đất 99 năm thì mất nước, kích động để biểu tình. Rõ ràng là sự thật đã bị xuyên tạc. Có kích động để chống đối, phá hoại... bản chất sâu xa là các đối tượng đã xuyên tạc sự thật, kích động lòng yêu nước chân chính của nhân dân để âm mưu việc xấu, trong đó có bàn tay của các phần tử phá hoại, khg loại trừ yếu tố nước ngoài... Phải tỉnh táo lên án, phê phán, đập tan âm mưu phá hoại”

Ông Trọng nói như thế tưởng sẽ có người nhẹ dạ tin ngay. Nhưng ông không biết rằng, trong khi trao đổi tại Quốc hội, nhiều Đại biểu chỉ biết một lòng một dạ với đảng và Bộ trưởng Kế hoạch & Đầu tư Nguyễn Chí Dũng, người đóng vai

QUYỀN DÂN VÀ HIỆN THỰC "BƯỚC CHÂN MÁU"

.....*Ánh Liên (VNTB) 20-06-2018*.....

Tổng Bí thư trong buổi tiếp xúc cử tri gần đây cho biết, đã đề cập đến cụm từ ‘bảo vệ quyền công dân’, trong ngữ cảnh tán thành Quốc hội thông qua luật An ninh mạng.

Nhưng trước đó, người đứng đầu Đảng đã răn đe bằng quan điểm: ‘Xem những thành phần bị công an bắt là ai? Toàn là bắt hảo cả’, vì Tổng bí thư đề cập đến cuộc biểu tình ngày 10.06–11.06.

‘Toàn kẻ bắt hảo cả’

Dựa trên quan điểm của ông Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng, bài viết sẽ điểm lại những ‘kẻ bắt hảo’ là ai.

Đó là chàng ca sĩ hát nhạc lính Nguyễn Tín [1], người đã xuống đường ngày 10-06, và đến ngày 15-06 anh đã được mời lên Công an phường 15 quận Tân Bình để làm việc. Kết quả ‘kẻ bắt hảo’ này đã bị tấn công tới tấp bằng những cú bạt tai, cú đấm tập trung vào đầu, và cả bóp cổ... theo đúng phong cách ‘luật rừng’ (‘Luật này là của bọn anh, a nói chó là mèo thì nó là mèo, anh nói mèo là chó thì nó là chó.’ - [1+]) mà viên an ninh đã tuyên bố trước mặt. Và tuyên bố của viên an ninh: ‘Mày đeo nhận thì cũng đi 88 (Điều 88 BLHS 1999)’ [2].

Đó là nhà báo Khánh Mai [3], từng làm việc tại báo Đất Việt, người bị hốt lên đồn vì lỡ... chụp hình trúng vào ngày 17-06. Không gian làm việc tại đồn là ‘đoàn người lê lét nằm ngòai, bị lấn tay, chụp hình’ hết như một thước phim về ‘Nhật ký Anne Frank’. Là tiếng ‘đánh huỳnh huých, tiếng hét to’ của những người bị đánh vì có dấu hiệu chống đối, tức mức đã có người bị ‘chấn thương và hôn mê’. Là không còn tuân thủ Bộ Luật tố tụng hình sự, chà đạp hiến pháp bằng việc xâm nhập điện thoại Iphone và đọc toàn bộ tin nhắn ở các ứng dụng.

Là Trương Thị Hà [4], cô nữ luật sư thực tập, người từng yêu cầu Chánh án Hà Nội chấm dứt hành vi vi hiến khi ngăn cản người dân tham gia phiên tòa công khai.

Người mà khi vào ‘đồn’ kêu gọi vô vọng ‘quyền im lặng, phản biện ôn hòa, yêu cầu luật sư’ và bị đáp trả bằng những bạt tai.

Là Nguyễn Ngọc Lua [5], một giáo dân Công giáo, người chứng kiến cảnh sử dụng luật rừng trong đồn công an ngày 17-06, và cô đã khóc trong buổi livestreams nói về cảnh tượng hãi hùng, cảnh tượng mà cô ví nó ‘chẳng khác gì một cuộc bách đại Công giáo’.

Là một Facebooker Ly Nguyễn [6], người ‘tự nhiên bị mấy kẻ mặc thường phục, mặt bịt khẩu trang đập vào xe, giật điện thoại, kẹp chặt cổ’ vì ‘chụp hình. May mắn Facebooker này có người em trai làm to ở Bộ Công an (theo Facebooker Nguyen Lan Thang), và kết quả cô đã được thả ra sau hàng loạt hành động... trấn áp, khi mà nguyên nhân bị ‘đàn áp’ là chụp ảnh lại không hề tồn tại.

Là một nam giới tên Trịnh Toàn, người bị đánh đập đến mức chấn thương sọ não và tràn máu não tại đồn công an.

Chủ nhật, ngày 17-06-2018, có 200 người thuộc diện ‘bắt hảo’ bị bắt giữ vì lỡ có mặt tại địa điểm đó, lỡ chụp hình, lỡ đi với nhóm người. Tất nhiên, họ đều là công dân của nhà nước pháp quyền XHCN, họ đều tuân thủ quyền hiến định, quyền tự do đi lại... và kết quả họ bị bắt và được quy vào thành phần ‘toàn kẻ bắt hảo cả’ nếu như dựa trên quan điểm của ông Tổng Bí thư.

Và ‘biện pháp nghiệp vụ’ ngành công an chưa bao giờ được đặc tả một cách trung thực đến thế.

Rồi sao?

Cuộc ‘trấn áp’ mà công an Tp. HCM phối hợp với các đơn vị khác (nếu có) thực hiện vào ngày 17-06 đã thành công tốt đẹp. Nó đập tan cuộc biểu tình từ trong trứng nước trên nguyên tắc thả nhầm hơn bỏ sót.

Đối với các thành phần ‘cứng đầu’ và từng có ‘tiền sử biểu tình’, lực lượng công an đã uy hiếp và bẻ gãy tinh thần từng người một trên nguyên tắc bắt diệt: không đánh cho có, có đánh cho khai. Và luật rừng

được tuyên bố là luật duy nhất được áp dụng trong đồn vào thời điểm ngày 17-06; hệ thống HP và Luật pháp đặt bên ngoài vòng đồn để dễ dàng tiến hành trấn áp và mang lại sự thành công của trấn áp (?!). ‘Phẩm giá con người’ trở thành một cái đing trong mắt của lực lượng thi hành trấn áp biểu tình lúc đó, và nó cần được dỡ bỏ, bởi nó không áp dụng cho ‘toàn kẻ bắt hảo cả’.

Ở một sự trấn áp và bạo lực để giữ gìn chính quyền, thì những biện pháp mà Luật sư Luân Lê phản đối như: ‘bắt bớ người dân không cần (trát) lệnh của toà án hay viện kiểm sát trong một vụ án hình sự; đánh người đi biểu tình đến bất tỉnh và chấn thương sọ não, tràn máu não’ lại được coi là biện pháp an ninh cần thiết để đảm bảo dẹp tan cuộc biểu tình trong ngày 17-06.

Đây là chiến công hiển hách dâng lên Đảng, lên Tổng Bí thư; là chiến công xuất sắc mà Công an Tp. HCM tiến hành nhằm ‘ổn định an ninh quốc gia và trật tự an toàn xã hội’. Với quan điểm xác định, bất kỳ ai xuống đường trong và sau ngày 10-06 đều là ‘đối tượng bắt hảo cả’.

Một sự kiện xấu?

Trấn áp ngày 17-06 trở thành một bài học quý giá về trấn áp quyền con người nhân danh an ninh quốc gia và trật tự an toàn xã hội.

Những cảnh máu me, bạo lực, và ‘luật rừng’ không khác những gì mà các ‘lão thành cách mạng’ –những người làm nên thể chế CHXHCN Việt Nam hay kể về giai đoạn bị ‘kẻ thù đàn áp’. Và cũng như thế, mỗi trận đàn áp tạo nên một lớp người cứng rắn mới, chí khí mới, kiên cường mới; những lớp người ‘nuốt máu và nước mắt’ vào trong để làm nên một ‘tương lai mới’.

Trấn áp và bạo lực; xâm phạm quyền công dân và bất chấp luật pháp từ phi vụ Trịnh Xuân Thanh, bắt viết kiêu Mỹ, trấn áp biểu tình, soạn thảo Luật An ninh mạng... của ngành công an có vẻ khiến cho hình ảnh Việt Nam trở nên đen hơn, và ngoại giao Việt Nam phải muối mặt nhiều hơn (?).

Bạo lực diễn ra với dùi cui, nắm đấm... những tương uy hiếp được

LUẬT AN NINH MẠNG : LUẬT DIỆT CHỦNG

.....Nguyễn Minh Tâm 27-06-2018.....

tin thần và trấn áp được tin thần những người biểu tình, nhưng có vẻ nó càng gia tăng sự phẫn nộ và lòng... căm thù, liệu công an Tp. HCM có nhận biết được điều này? Nó biến những công dân bình thường trở thành những công dân phẫn nộ. Nó khiến cho 'xã hội tin dân' về một thời kỳ công an trị? Nó biến 'thằng chỉ quan tâm làm từ thiện như mình, các anh làm cho mình trở nên thù địch' [7].

Bạo lực từng khiến cho chế độ được thành lập, nhưng trong thời kỳ không gian phẳng này, bạo lực có phải là sự tăng tốc nhanh sự nổi giận trong dân bởi chính quyền đã không thực sự lắng nghe họ nói gì, muốn gì, cần gì? [8]. Không ai sẽ trả lời tốt câu này bằng chính những đảng viên, đặc biệt là ông Tổng Bí thư ĐCSVN, người lo ngại 'mất chế độ' bằng cách 'gia tăng đàn áp' nhằm "bảo vệ quyền công dân".

Quyền dân của những người cộng sản thực tế trong thực tế chỉ thấy toàn máu, và nước mắt.

Chú thích:

[1] <https://www.facebook.com/nguyentinsinger/posts/2094872267420181>

[1+] <https://www.facebook.com/phuong.truongthiuyen.1/posts/666640107019995>

[2] <https://www.facebook.com/nguyentinsinger/posts/2095374520703289>

[3] <https://www.facebook.com/khanh.mai.127/posts/1939538656056977>

[4] <https://www.facebook.com/htruongtoiyueuluat>

[5] <https://www.facebook.com/nkmh2011/videos/10156381344888808/>

[6] <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10156381063878808&set=pcb.10156381063993808&type=3&theater>

[7] <https://www.facebook.com/quangson.ly.91/posts/2161387700748739>

[8] <https://www.youtube.com/watch?v=47E2tfK5QAg>

Rõ là thừa, nếu nói rằng Luật ANM giới hạn quyền tự do ngôn luận, vì lâu nay VN đâu có tự do ngôn luận. CSVN đã có Điều luật 258: Lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích nhà nước, mà bao nhiêu người đấu tranh phải vào tù. Thực tế, điều thấy rõ ràng nhất là Luật ANM sẽ xâm phạm quyền riêng tư cá nhân, CA có thể cắt internet của bạn bất kỳ lúc nào, CA có thể xâm phạm dữ liệu của bạn và hốt bạn bất cứ lúc nào chỉ vì 1 câu nói bâng quơ mơ hồ nào đó... Nhưng ghê gớm và khủng khiếp hơn, bạn sẽ bị Hán hóa bởi Baidu, và Youku hoặc Weibo...

*

Một: Bạn hiểu thế nào về internet?

Internet là hệ thống máy tính nối với máy tính. Hệ thống máy tính nối kết với nhau, gọi là mạng máy tính. Ở mức độ lớn hơn, có thể hiểu là máy server này nối với máy server khác, máy chủ nối với máy chủ. Gọi là mạng Internet toàn cầu.

Hai: Bạn nghĩ thế nào, khi Google, Yahoo, Youtube, Facebook v.v... biến mất trên mạng VN?

Chắc chắn những website hàng nhái của Tàu cộng (TC) như Baidu, Weibo, Youku, Wechat... sẽ nhảy vào thị trường Việt. Nếu chúng ta vẫn còn dùng Hệ điều hành Windows thì người dân vẫn có thể vượt tường lửa để vào các website nước ngoài, nhưng bao nhiêu người biết làm chuyện này khi hàng rào nhiều lớp lớp. Chỉ một bộ phận người dân nào đó, chịu khó tìm kiếm thông tin trung thực, còn lại có thể là 70% người dân và thế hệ trẻ chấp nhận luồng thông tin từ các trang mạng TC. Và Vạn lý Hỏa tường (Great Firewall) ngày một khắt khe hơn.

Khi quản trị website là của TC, thì mọi thông tin được hiển thị, bị delete, những từ khóa nhạy cảm như dân chủ, tự do, nhân quyền, biểu tình, tham nhũng, bán nước... sẽ bị sàng lọc, xóa bỏ là chuyện đương nhiên rất dễ dàng. Đó là máy tính, còn mạng điện thoại di động, bạn

bỏ tay, bạn chỉ có thể xem được những gì chính quyền cho phép. Thông tin người dân nhận được trên mạng chỉ là thông tin một chiều, cánh tay nối dài của đảng.

Hiện tại, chưa có hệ điều hành riêng, nhưng các phần mềm của TC đã làm mưa làm gió trên thị trường Việt, lưu giữ thông tin người dùng sẵn sàng cung cấp cho chính phủ, cạnh tranh không lành mạnh, chứa mã độc nhằm phục vụ nhiều ý đồ xấu:

vietnamnet.vn/vn/cong-nghe/canh-giac-voi-ung-dung-android-trung-quoc-118129.html

Hoặc tung tin sai lệch về Biển Đông...

giaoduc.net.vn/Xa-hoi/Techinasi-a-WeChat-khien-nguoi-Viet-noi-gia-n-vi-co-duong-luoi-bo-post108965.gd

Ba: Tiếp theo, bạn tự hỏi: vậy nếu không còn hệ điều hành Windows hay Android nữa thì sao?

Chúng ta đang xài Hệ điều hành Windows cho máy tính và iOS, Android cho điện thoại di động. Nếu một ngày nào đó nhà cầm quyền CSVN tuyên bố không sử dụng Hệ điều hành Windows, mà chuyển sang Hệ điều hành TC? Bạn đã nghĩ đến điều này chưa? Lúc đó bạn đâu cần phải vượt tường lửa, bạn đã sang một cái hệ khác, lớp khác, không còn nằm trong cái hệ thông tin toàn cầu. Bạn đã bị tách biệt hoàn toàn với nền văn minh nhân loại. Bạn không thể cập nhật từ Windows, không thể coi tin tức hay nghe nhạc, xem film từ những website nước ngoài. Tất cả những ứng dụng phải thay đổi hoàn toàn từ trình duyệt của TC. Lúc đó mạng VN giống như mạng nội bộ intranet tương thích với mạng TC. Khi đó bạn có mắt như mù. Bị bịt miệng, bịt tai hoàn toàn, chứ không phải là trở về thời kỳ đồ đá. Đồ đá bạn vẫn có tự do suy nghĩ, còn đây bạn bị mất hoàn toàn.

Hiện tại Tàu cộng đang xúc tiến, đầu tư để tạo ra Hệ điều hành riêng dành cho điện thoại di động, bắt chước các nước Phương tây, dựa

trên nguồn mở Linux gọi là COS (China Operating System) và hệ điều hành dành cho máy tính bàn PC -NeoKylin- giống như Windows, dù hãy còn nhiều lỗi, nhưng đã có nhiều phiên bản thử nghiệm. Tuy nhiên kế hoạch Bắc Kinh là sẽ đưa vào hoạt động đại trà năm 2020. (Các bạn cứ vào Google gõ tìm kiếm internet và hệ điều hành của TC sẽ thấy ngay những nội dung này).

Mạng máy tính nước Việt đã trở thành một mạng nội bộ intranet của TC.

Bốn: Câu hỏi khác, nếu máy chủ server VN không nối kết với máy chủ toàn cầu, mà chỉ kết nối với máy chủ TC, việc gì sẽ xảy ra?

Khi đó TC gần như nắm toàn bộ hệ thống dịch vụ internet của quốc gia này. Bạn nghĩ rằng nó không xảy ra ư? Boxit Tây nguyên, Formosa... TC đang nắm toàn bộ đó, ngay chính trên quê hương VN mà người dân không thể nào phản đối, CSVN không thể nào quản lý nhưng lại bảo vệ nó chống lại nhân dân. Tiếp đến Luật Đặc Khu sẽ thông qua, thử hỏi VN có còn con đường nào cự quây hay không? CSVN đã sẵn sàng bán nước thì ba cái server đó có nghĩa lý gì, đó chỉ là quá trình bàn giao hợp lý.

Mọi thông tin tìm kiếm bạn search từ VN, sẽ được phản hồi từ server TC, nghĩa là TC có thể chủ động cho bạn tất cả những gói tin nào mà họ muốn. Baidu sẽ hiển thị lên hàng loạt những website của TC và VN theo từ khóa mà bạn tìm kiếm, và nếu những website TC đó đưa sai lệch toàn bộ về VN thì sao?

Giả sử, bạn vào Baidu và tìm kiếm: Việt Nam. Kết quả: Là một tỉnh ly của Trung quốc. Hoặc bạn tìm kiếm: Biển Đông. Kết quả: Là biển Nam Trung Hoa, tiếp giáp với Khu tự trị Việt Nam. Hoặc bạn tìm kiếm: Tập Cận Bình. Kết quả: Là hoàng đế của nhân dân Trung Hoa, hoàng đế của các Khu tự trị tây Tạng, Nội Mông, Việt Nam, nhân dân phải tuyệt đối phục tùng.

Thế hệ của bạn biết nó sai đây, láo toét đây, bạn phản đối, nhưng bạn sẽ làm gì khi server chủ là của họ, họ không delete thì bạn làm gì,

đó chỉ là những nhảm lẫn kỹ thuật của “thằng đánh máy”, và con cháu bạn sẽ tin vào điều gì? Cả một thế hệ con cháu của bạn trở thành Hán hóa, cả một thế hệ mất đầu, mất lịch sử, mất quê hương ngay khi còn đang thơ, ngay trước mắt bạn, ngay chính trên lãnh thổ bạn.

Đó là tất cả những vấn đề mà Luật An ninh mạng sẽ đưa đến trong nay mai. Nó không phải là chuyện khoa học viễn tưởng mà là sự thật 100% viễn cảnh mạng VN trong vòng vài năm tới.

Năm: Thật sự để phá hủy Windowss thay thế bằng Hệ điều hành khác là chuyện không tưởng cho các quốc gia, ngay cả TC, bởi vì để nối kết toàn cầu, hệ thống sân bay phải sử dụng, hệ thống ngân hàng, khách sạn quốc tế, các công ty nước ngoài đầu tư... phải sử dụng. Nhưng chúng ta cần phải hiểu thêm, cấu trúc quản lý trao đổi dữ liệu trên server là thông qua Port - Cổng giao thức. Trên server sẽ có rất nhiều Port-cổng kết nối khác nhau để trao đổi dữ liệu với các máy chủ khác. Nói nôm na, mỗi Port khác nhau sẽ truyền những dữ liệu khác nhau. Có thể hiểu, sử dụng cho sân bay là một Port khác, công sử dụng cho ngân hàng, các công ty là một Port khác, Cab khác, nối kết trên cùng một server. Có rất nhiều cách chuyên môn khác nhau để thực hiện giải pháp này. Hoặc họ sử dụng mạng riêng ảo VPN (Virtual Private Network) cho từng chuyên dụng. Thí dụ Port 80 là internet dân dụng VN hiện tại, mail cổng 25, FTP cổng 21...

Như vậy, nếu một ngày nào đó, cổng kết nối internet dân dụng của VN không kết nối với máy chủ ở nước ngoài mà kết nối trực tiếp với một server TC như đã nói ở trên thì sao?

Khi đó, sợi Cab thay vì đi dưới biển để sang Singapore chẳng hạn, bây giờ nó gắn liền với máy chủ TC. Gần hơn, tiện hơn rất nhiều, có thể đi ngay trên bờ. Trong khi đó, những Port khác của chính quyền, sân bay, ngân hàng... vẫn xài Windows để làm việc toàn cầu. Nghĩa là trong nước sẽ có 2 loại cổng giao tiếp, một cho chính quyền

chuyên dụng, sử dụng Windows và một cho dân dụng gắn liền với máy chủ TC.

Khi đó, người dân Việt như một tỉnh ở phía Nam của TC, sử dụng server TC, internet TC, dữ liệu thông tin hoàn toàn của TC. Server VN chỉ cài thêm bộ giải mã Tiếng Việt Unikey hay Vietkey để người dân sử dụng và các website trong nước.

Sáu: Rõ là thừa, nếu nói rằng Luật ANM giới hạn quyền tự do ngôn luận, vì lâu nay VN đâu có tự do ngôn luận. CSVN đã có Điều luật 258: Lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích nhà nước, mà bao nhiêu người đấu tranh phải vào tù. Thực tế, điều thấy rõ ràng nhất là Luật ANM sẽ xâm phạm quyền riêng tư cá nhân, CA có thể cắt internet của bạn bất kỳ lúc nào, CA có thể xâm phạm dữ liệu của bạn và hốt bạn bất cứ lúc nào chỉ vì 1 câu nói bâng quơ mơ hồ nào đó... Nhưng ghê gớm và khủng khiếp hơn, bạn sẽ bị Hán hóa bởi Baidu, và Youku hoặc Weibo...

Thật khủng khiếp, một chính sách diệt chủng, xâm lược “mạng” chỉ bằng một cách đơn giản là thay đổi toàn bộ hệ thống dữ liệu trên công cụ tìm kiếm trên internet và những thông tin sai lệch khác trên website hay những ứng dụng AppStore.

Như vậy bước đầu CSVN sẽ làm khó dễ, tạo nhiều rào cản để máy anh Google, Youtube, Yahoo... rút khỏi thị trường VN, và mấy hàng nhái Baidu, Weibo, Youku... thôn tính thị trường Việt nhảy vào. Tiếp đến, chỉ cần 1 tích tắc, một cái trở bàn tay, nối Cab máy chủ VN vào máy chủ TC là tương lai của chúng ta sẽ biến mất ngay chớp nhoáng, ngay trên mảnh đất của mình, bạn có mắt mà như mù, con cái của các bạn sẽ bị nhồi nhét bởi tư tưởng Đại Hán thông qua Baidu, Weibo, WeChat và những AppStore khác của TC, mọi kết quả tìm kiếm đều lệch hướng, mọi thông tin đều sai lạc, những trang web giả hư cấu bịa đặt sẽ nổi lên, và tận cùng nữa khi sử dụng NeoKylin thì chúng ta sẽ không biết thế giới bên ngoài là cái gì. Những AppStore, Game,

Software cài mặc định trên Hệ điều hành, khởi động lên (Start up) khi Hệ điều hành khởi động, sẽ định vị, lưu giữ thông tin người dùng, cài virus phát tán, phá hủy toàn bộ lịch sử và con người dân tộc Việt... Một cuộc xâm lược "siêu mềm" nó bước đi từ từ, từ từ mà những Đại biểu QH chưa bao giờ xài Zalo, sẽ không bao giờ thấy, nhưng khi thấy thì bạn đã nằm trong cuộc rồi.

Thế hệ con cái của bạn sẽ hiểu sai toàn bộ lịch sử dân tộc và Hán hóa ngay trên đất nước của mình mà không có một sự phản kháng nào khác.

Nắm máy chủ server của một quốc gia giống như bạn đang nắm hệ thần kinh của một con người.

Dân Việt sẽ chỉ là những con cừu kêu be be, hay những con heo kêu éc éc. Những con vật bị mất đầu, chứ không phải bị bịt miệng, bịt mắt mất tự do ngôn luận. Bạn đã mất lịch sử oai hùng 4 ngàn năm văn hiến. Bạn đã mất quê hương mà cha ông đã gây dựng nên mà không thể nào cứu vãn được.

Chúng ta đã bị diệt chủng.

Đó là bản chất thật sự của Luật ANM mà nhiều người không thấy rõ. Việc đặt máy chủ tại VN, CSTC đang chờ đợi.

Vậy bạn còn gì để chọn lựa, thời gian không còn nhiều, bạn chỉ còn một cách vẫy vùng trước khi chết.

Còn chờ gì nữa, bạn phải xuống đường, phải xuống đường để cứu lấy gia đình bạn. Ai sẽ làm thay cho bạn nếu bạn còn chần chừ. Con cháu của bạn đang chờ bạn. Thà bạn hy sinh vinh quang hay chấp nhận từ từ bước vào lò NÔ LÊ, dân tộc bị DIỆT CHỦNG.

Xuống đường để LẬT ĐỔ CHẾ ĐỘ CỘNG SẢN thối nát này. Chính chúng nó đã bán đất nước này. Chúng nó đã bán đứng Dân tộc này, đã bán đứng gia đình bạn và con cái bạn. Chúng ta không còn thời gian, hãy làm liên tục và liên tục.

DẰNG BÁN NƯỚC BÁN DÂN TỘC PHẢI SỤP ĐỔ.

Sài Gòn, 27/6 2018

Nguyễn Minh Tâm

danlambaovn.blogspot.com

Tương quan mật thiết giữa Luật An ninh mạng và Dự luật Đặc khu kinh tế đã cấu thành tội phản quốc

.....**Ls Đào Tăng Dực 17-06-2018**.....

I. Dẫn nhập:

Trong thời gian qua, không biết từ lúc nào, trong thâm cung bí sử của Bộ Chính trị đảng CSVN, đã hình thành cấu trúc của 2 bộ luật phản quốc: Luật An Ninh mạng và Luật Đơn vị Hành chính-Kinh tế Đặc biệt (gọi tắt là Luật Đặc khu Kinh tế)

Trước cao trào phản đối qua những cuộc biểu tình rầm rộ, quy tụ hàng trăm ngàn người, Bộ Chính trị sợ hãi và ra lệnh Quốc hội chỉ thông qua Luật An Ninh mạng và hoãn việc xét đến dự luật Đặc khu Kinh tế đến tháng 10.

Một cách vắn tắt, Luật An Ninh mạng, ngoài nghiêm cấm khắc khe thêm những phê phán của công dân đối với đảng và nhà nước, còn chủ trương gây khó khăn và đuổi Google cũng như Facebook của Hoa Kỳ ra khỏi Việt Nam, giành thị trường mạng toàn bộ cho TQ qua những công ty như Baidu và Weibo...

Luật Đặc khu Kinh tế sẽ hầu như nhượng cho Bắc Kinh các đảo chiến lược Vân Đồn (Quảng Ninh) miền Bắc, Bắc Vân Phong (Khánh Hòa) miền Trung và Phú Quốc (Kiên Giang) miền Nam để thành lập những đặc khu kinh tế tương tự Hồng Kong, Ma Cao ...với những hợp đồng thuê đất lên đến 99 năm từ 4 đến 5 thế hệ con dân Việt Nam. Với sự thống trị của hạm đội TQ tại Biển Đông thì một biến động nhỏ tại Việt Nam sẽ lập tức đưa đất nước rơi vào tay TQ.

II. Tính phản quốc của 2 bộ luật này:

Tội phản quốc chiếu theo Bộ luật Hình sự của chính CSVN được ghi rõ như sau:

Tội phản bội Tổ quốc (Điều 108 - Bộ luật Hình sự 2015)

1. Cơ sở xác định tội phản bội tổ quốc:

Công dân Việt Nam cấu kết với nước ngoài nhằm gây nguy hại cho độc lập, chủ quyền, thống nhất và

toàn vẹn lãnh thổ của Tổ quốc, chế độ xã hội chủ nghĩa và Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, tiềm lực quốc phòng, an ninh.

4. Các tình tiết tăng nặng đối với người phạm tội phản bội tổ quốc:

Chỉ các tình tiết sau đây mới là tình tiết tăng nặng trách nhiệm hình sự đối với người phạm tội phản bội tổ quốc:

a) Phạm tội có tổ chức;

b) Phạm tội có tính chất chuyên nghiệp;

c) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn để phạm tội.

Chiếu theo nội dung của điều 108 BLHS nêu trên thì những người CSVN chủ trương và chấp bút Luật An Ninh mạng và Dự Luật Đơn vị Hành chính-Kinh tế Đặc biệt (Dự luật Đặc khu) là những người hội đủ yếu tố để bị kết án phản quốc, chiếu theo điều 108 (1).

Khi dân chúng biểu tình rầm rộ, thay vì hoãn biểu quyết cả 2 dự luật, lại ra lệnh cho Quốc hội thông qua nhanh chóng Luật An Ninh mạng để dành ưu thế chiến thuật, tội này sẽ nặng thêm một mức nữa, vì đây là kết quả của một âm mưu thâm độc, phản quốc vô cùng triệt để, vi phạm thêm các điều 108 (4) (a), (b) và (c).

Như thế, rõ ràng những kẻ chủ mưu đằng sau 2 bộ luật đã vi phạm tội phản quốc ở mức độ những tình tiết nặng hơn.

III. Tương quan mật thiết và nguy hiểm giữa 2 bộ luật:

Nội dung của hai đạo luật này, cùng bản chất với Công hàm Bán nước Phạm Văn Đồng ký năm 1958, nhưng tương quan và sự liên đới giữa 2 bộ luật tạo ra tầm mức nguy hiểm cao hơn nhiều.

Trước hết cả 2 đều do TQ chủ động: An ninh mạng sao chép luật TQ. Đặc khu kinh tế cũng vậy.

Sau đó cả 2 đều chỉ làm lợi cho TQ: Đặc khu thì cho TQ thuê và An ninh mạng thì thay thế Google và Facebook của Hoa Kỳ bằng Baidu và Weibo hoặc những doanh nghiệp

tương tự của TQ.

Thêm nữa, trên phương diện chiến lược Luật An Ninh mạng là lá chắn để che chở và giấu nhem với nhân dân âm mưu bán đất cho TQ và đàn áp mọi chống đối. Luật cũng sẽ bao che mọi sai trái trong khi quản trị các đặc khu, nhất là khi liên hệ đến các thể lực TQ vi phạm trắng trợn luật Việt Nam và hủy diệt môi trường thiên nhiên.

Khi buộc Google và Facebook phải đặt máy chủ tại Việt Nam, khía cạnh xiết chặt thêm mức kiểm soát dân chúng chỉ là phụ. Lý do là vì BLHS hiện hành đã dư sức kiểm soát thông tin rồi.

Khía cạnh chính là CSVN, qua công an, muốn có quyền tuyệt đối tiếp cận mọi thông tin cá nhân của những thương nghiệp người Việt hoặc những công ty người Việt và trao cho những cá nhân thương gia hoặc công ty TQ hầu họ có ưu thế toàn diện lấn áp và tiêu diệt các công ty VN, trong các cuộc đấu thầu hoặc trong khi cạnh tranh trên thương trường.

Nếu các máy chính của Google hay Facebook đặt tại các nước dân chủ thì khi một cơ quan chính quyền muốn tiếp cận, theo nguyên tắc pháp trị phải xin lệnh tòa án, mà tòa án tại các quốc gia này là độc lập với chính quyền, chí công vô tư, nên sẽ không cho phép trừ khi có lý do thật chính đáng như an ninh quốc gia ...

Chính vì thế, khi áp dụng song hành hai bộ luật trên, thì không những đất đai và chủ quyền đất nước lọt vào tay TQ, trên bình diện vĩ mô, mà cả tài sản của các cá nhân hay công ty người Việt, cũng được chuyển nhượng sạch sẽ cho cá nhân và công ty thương mại TQ, trên bình diện vi mô nữa.

Lúc đó, sự bán nước mới thật sự toàn diện.

Nếu Google và Facebook không chịu đặt máy chủ tại Việt Nam thì càng tốt hơn cho TQ nữa. Đảng CSVN sẽ mời Baidu của TQ để thay thế Google và Weibo của TQ để thay thế Facebook. Tuy Baidu và Weibo là những hàng nhái của Google và Facebook và phẩm chất kém hơn, nhưng CSTQ, lần này trực tiếp và

không cần qua công cụ là đảng CSVN, sẽ hoàn toàn nắm số phận từng người dân VN, nhất là giới làm thương mại, trong bàn tay của mình.

IV. Hậu quả tai hại lâu dài của tương quan này:

Số phận của các thế hệ con dân Việt trong tương lai sẽ vô cùng thâm.

Chính vì thế, Luật An Ninh mạng và Dự luật Đặc khu tuy hai mà một, chỉ là hai mặt âm và dương của một kế hoạch sâu xa, bán nước cho TQ và cũng phát xuất từ bộ chỉ huy thật sự của đảng CSVN nằm tại Bắc Kinh.

Hậu quả hồ tương giữa 2 bộ luật này vô cùng tai hại là thế.

Trước hết, ngay bây giờ, chúng ta chỉ nhìn thấy một tương quan chủ-tớ giữa đảng CSTQ và đảng CSVN, cũng như giữa TBT Tập Cận Bình và TBT Nguyễn Phú Trọng, theo đó CSTQ và Tập Cận Bình là chủ nhân và CSVN cùng Nguyễn Phú Trọng là tôi tớ.

Sau khi cả 2 sắc luật được thông qua và bước vào giai đoạn áp dụng, thì tương quan chủ tớ này sẽ áp dụng triệt để cho 2 quốc gia.

Trên bình diện quyền tự quyết dân tộc thì Trung Quốc sẽ là chủ và Việt Nam sẽ là tớ.

Tương quan chủ tớ này sẽ áp dụng cho mọi trường hợp như:

Khi một công dân VN đối diện với một công dân TQ.

Khi một thương gia VN đối diện với một thương gia TQ.

Khi một quân nhân VN đối diện với một quân nhân TQ.

Khi một công an VN đối diện với một công an TQ.

Khi một trẻ em VN đối diện với một trẻ em TQ.

Khi một nam nhân VN đối diện với một nam nhân TQ.

Khi một phụ nữ VN đối diện với một phụ nữ TQ.

Khi một nghệ sĩ VN đối diện với một nghệ sĩ TQ.

Ngay cả trên bình diện luật quốc tế và bang giao quốc tế, cũng sẽ có một tương quan chủ tớ giữa Đại Sứ quán TQ và Đại Sứ quán VN tại bất cứ quốc gia nào. Việt Nam sẽ không khởi kiện TQ tại bất cứ một pháp đình quốc tế nào để đòi lại Hoàng

Sa và Trường Sa, hay bất cứ một vấn đề nào khác vì tương quan chủ tớ này sẽ là tuyệt đối nhờ khả năng kiểm soát cả không gian vật chất (physical space) lẫn không gian mạng (cyberspace) của tin học.

Một vĩ nhân của nhân loại là Tổng thống thứ 3 của Hoa Kỳ Thomas Jefferson (theo một số học giả) từng tuyên bố: **“Khi bất công trở thành luật pháp thì hành động chống lại bất công trở thành nhiệm vụ của mỗi công dân”** (When injustice becomes law, resistance becomes duty)

Hai bộ luật nêu trên là những bất công lịch sử đối với sự sống còn của nòi giống Việt Tộc, trách nhiệm của toàn dân là dù bằng hơi thở cuối cùng, trong mọi thời điểm và trong mọi tình huống, trong phạm vi khả năng của mình, từ người dân lao động, giới trí thức, thương gia, công an, quân nhân, thành phần đảng viên còn hướng về dân tộc, phải xuống đường phản kháng theo 3 nguyên tắc căn bản sau đây:

1- Trong tinh thần ôn hòa bất bạo động.

2- Cương quyết yêu cầu Quốc hội CSVN rút lại và hủy bỏ Luật An Ninh mạng.

3- Vĩnh viễn hủy bỏ Dự luật Đặc khu Kinh tế.

V. Kết luận:

Dĩ nhiên tiến trình dân chủ hóa đất nước sẽ không dừng lại nơi đây. Trách nhiệm của mỗi người Việt Nam là giải thể độc tài, phục hưng nền đạo đức, văn hóa dân tộc và xây dựng cho chính chúng ta và muôn vãn thế hệ mai sau một nền dân chủ hiến định, pháp trị và đa nguyên chân chính, hầu dân tộc có thể vĩnh viễn thoát khỏi nanh vuốt của bá quyền Trung Quốc, sánh vai cùng nhân loại văn minh.

Trong khung sườn một nền dân chủ hiến định, pháp trị và đa nguyên như thế, sẽ có một tòa án chí công vô tư, xét xử tội phản quốc của những kẻ chủ mưu và chấp bút 2 bộ luật phản quốc này.

Luật sư Đào Tăng Dực

(FB Luật sư Đào Tăng Dực)

"Tại sao chị được quyền hỏi tôi về việc ấy?"

.....Nguyễn Tường Thụy 15-06-2018.....

Buổi trưa hôm nay 15-6-2018, trên mạng xã hội facebook có chương trình phát trực tiếp chất vấn các đại biểu Quốc hội đoàn đại biểu Quốc hội Tp Hà Nội. Thực hiện chương trình là chị Nguyễn Thị Tâm, dân oan Dương Nội (quận Hà Đông) và cộng sự.

Đây là một chương trình rất đặc biệt, một hình thức thực hiện quyền giám sát của cử tri đối với các đại biểu quốc hội rất độc đáo. Trong thời gian phát có tới 7000 người theo dõi. Cho đến lúc này, tức 7 giờ sau, chương trình đã có 7057 chia sẻ, 5000 like.

Câu hỏi đặt ra cho các đại biểu quốc hội rất đơn giản: Ngày 12-6-2018, Quốc hội VN bỏ phiếu thông qua Luật An Ninh mạng, đại biểu bấm nút chấp thuận hay phản đối?

Đơn giản vậy nhưng xem ra lại là câu hỏi rất khó đối với các đại biểu quốc hội. Chương trình gọi điện thoại tới 20/30 đại biểu quốc hội đoàn Hà Nội. Có 10 đại biểu chưa tìm ra số điện thoại.

Kết quả nhận được như sau:

1- Đại biểu Nguyễn Doãn Anh: Máy bận. Cuối chương trình gọi lại thì trả lời muốn hỏi thì đến cơ quan tôi làm việc để tôi trả lời. Nhưng hỏi địa chỉ cơ quan ở đâu thì... tắt máy.

2- DB Dương Minh Ánh: Nghe xong câu hỏi thì tắt gọi lại không được.

3- DB Nguyễn Quốc Bình: Không liên lạc được.

4- DB Nguyễn Chiến (trưởng đoàn Luật sư Hà Nội): Tìm được 2 số. Số máy thứ nhất không liên lạc được. Gọi số thứ 2 có bắt máy nhưng nghe câu hỏi thì tắt máy.

5- DB Nguyễn Hữu Chính (chánh án tòa án HN): Có chuông nhưng không bắt máy.

6- DB Nguyễn Văn Cường: Nói không muốn trả lời qua điện thoại, mời đến gặp trực tiếp.

7- DB Nguyễn Văn Được: Không liên lạc được.

8- DB Đỗ Đức Hồng Hà: Sau khi nghe câu hỏi thì để nguyên máy. Chờ 2'30" không trả lời.

9- DB Đào Thanh Hải: Không liên lạc được.

10- DB Ngô Duy Hiếu: Nói hôm 12/6 đi công tác.

11- DB Trần Thị Phương Hoa: Vặn lại: "Tại sao chị được quyền hỏi tôi về việc ấy" rồi tắt máy. Sau đó đại biểu này gọi lại, nói tôi theo số đông, khi bị hỏi riết thì thừa nhận bỏ phiếu thuận. (Câu chuyện với đại biểu này có riêng 1 video, mời bạn đọc xem video thứ 2).

12- DB Trần Thị Quốc Khánh: Trả lời lòng vòng. Khi chương trình yêu cầu trả lời thẳng vào câu hỏi thì nói tôi không thể trả lời câu hỏi này.

13- DB Nguyễn Thị Lan: Nghe xong câu hỏi thì tắt máy.

14- DB Vũ Thị Lưu Mai: Trả lời không đồng ý (tức bỏ phiếu chống).

15- DB Bùi Huyền Mai: Nghe xong câu hỏi, nói tôi đang họp rồi tắt máy.

16- DB Nguyễn Thị Bích Ngọc: Nghe xong câu hỏi đột ngột tắt máy.

17- DB Lê Quân: Không bắt máy. Cuối chương trình gọi lại vào số thứ 2, nói không tiện trả lời, tắt máy.

18- DB Nguyễn Văn Thắng: Nói nhầm số.

19- DB Dương Quang Thành: Không bắt máy.

20- DB Nguyễn Anh Chí: Không bắt máy. Gọi lại thì nói giọng rất gay gắt

Như vậy, trừ đại biểu Vũ Thị Lưu Mai nói bỏ phiếu chống, 1 người vắng mặt hôm bỏ phiếu, 3 người không liên lạc được, 1 người nhầm số, còn lại 15 người (75%) hoặc là tỏ ra khó chịu, hoặc là lẩn tránh, thái độ coi thường cử tri.

Qua buổi chất vấn này, cho thấy các đại biểu quốc hội không nhận thấy trách nhiệm của mình là đại diện cho dân, vào được quốc hội rồi tự coi mình là tầng lớp khác, trên dân, coi thường dân.

Đã có nhiều nhận xét không thiện cảm về quốc hội Việt Nam, gọi những đại biểu QH Việt Nam là nghị gât.

Buổi phát trực tiếp này cho thấy,

những lời nhận xét về quốc hội VN chẳng còn là lời đồn, không ưa thì nói xấu nữa. Nó phản ánh đúng tư cách, nhân cách, tri thức, trình độ văn hóa, tâm huyết của mỗi đại biểu. Đó là một sự thật cay đắng và đau xót cho cử tri VN. Đất nước rồi sẽ còn đi đến đâu khi vận mệnh được trao cho những đại biểu quốc hội như thế này?

Chương trình trực tiếp hôm nay, nhiều người nhận xét là chương trình Live Stream hay nhất. Chương trình không chỉ đơn thuần là chuyện chất vấn 20 đại biểu quốc hội xem ai bỏ phiếu thuận, ai bỏ phiếu chống một đạo luật. Ý nghĩa của nó là người dân, cử tri phải biết quyền của mình và sử dụng nó ra sao. Đại biểu quốc hội hay những lãnh đạo không phải là cái gì cao siêu, cầu tạo khác thường mà người dân không dám động đến. Chỉ khi nào lãnh đạo, nghị sĩ biết sợ dân như ở các nước dân chủ thì lúc ấy xã hội mới bình thường. Khi đó, những lời rêu rao dân chủ, tự do, hạnh phúc là những điều mặc nhiên, chứ không cần trưng lên trên các khẩu hiệu hay ra rả phát ở các đài phát thanh, nhan nhản trên báo chí.

CÔNG KHAI HOÁ PHIẾU BẦU CỦA CÁC ĐẠI BIỂU QUỐC HỘI

Luật khoa tạp chí 12-06-18

<https://www.facebook.com/luattkhoa.org/posts/2082077548727771>

Hôm nay, Luật An ninh mạng được Quốc hội thông qua, Luật Khoa chính thức công bố một dự án mới - "Bảo tàng Việt Nam Online" - nhằm lưu giữ thông tin về các sự kiện có ý nghĩa lịch sử, gìn giữ cho các thế hệ sau tra cứu lại.

Sự kiện lịch sử đầu tiên mà chúng tôi tiến hành thu thập thông tin và lưu trữ là việc Quốc hội thông qua Luật An ninh mạng, sáng ngày 12-6-2018.

Đây là đạo luật có tác động mạnh mẽ và toàn diện đến toàn bộ xã hội, chúng tôi cho rằng đây là một trong những cột mốc lịch sử quan trọng nhất của Việt Nam từ năm 2000 trở lại đây.

Nội, Sài Gòn, Đà Nẵng. Nhưng Việt Cộng không ngờ người dân những thành phố nhỏ hơn như Bình Dương, Mỹ Tho, Nha Trang, Cam Ranh, Nghệ An, Phan Rí, Phan Thiết cũng một lòng chống Trung Cộng và Việt Cộng!

Như nhật báo Người Việt tổng hợp các tin tức trên mạng viết: Loạt hình ảnh được mạng xã hội Facebook loan tải cho thấy, lực lượng Cảnh sát Cơ động, vốn được mệnh danh là “Quả Đấm thép” của Bộ Công an CSVN, đã thúc thủ trước những người biểu tình chống luật đặc khu và đôi khi biến thành bạo động tại Phan Thiết, Phan Rí Cửa tỉnh Bình Thuận và Khu Công nghiệp Tân Tạo (Pouyen), huyện Bình Chánh, thành phố Sài Gòn trong ngày ngày 11-06-2018.

Công an cảnh sát Việt Cộng đàn áp những người biểu tình ở Hà Nội nhanh chóng, nhưng họ đã thất bại ở một nơi bất ngờ nhất: Phan Rí.

Nhà báo tự do Phạm Lê Vương Các báo tin: “Sau nhiều giờ cố thủ trong trụ sở công an, chiều nay lực lượng cảnh sát vũ trang đã buông bỏ vũ khí trước sức ép từ những người dân biểu tình tại Phan Rí, Bình Thuận.” Bây giờ ai cũng có thể coi trên Youtube những cảnh sát cơ động đầu hàng dân Phan Rí! Người dân ở đây đã biểu tình suốt 2 ngày!

Trên mạng mọi người nức lòng coi bài tường thuật: “Lúc 12 giờ trưa ngày 11-06-2018, nhà cầm quyền đã huy động hàng trăm cảnh sát cơ động kéo đến đàn áp người biểu tình tại quốc lộ 1A, đoạn đi qua thị xã Phan Rí Cửa, huyện Tuy Phong, tỉnh Bình Thuận, khiến bạo lực tiếp tục bùng phát. Kết cục là lực lượng hùng hậu gồm cảnh sát cơ động, công an trật tự được trang bị khiên chắn, gậy chuyên dụng cùng súng phóng lựu đạn cay... đã phải thất thủ trước những người dân đang phần uất cực độ.”

“Video phổ biến trên mạng xã hội cho thấy cảnh hàng trăm cảnh sát cơ động tự cởi bỏ mũ giáp, vũ khí trong hoàn cảnh bị người biểu tình bao vây, không chế. Thậm chí, một số người dân đã chủ động giúp những các CSCĐ leo tường tháo chạy để bảo toàn tính mạng.”

Và đồng bào đối xử với những người biết “quay đầu lại với dân” với tấm lòng bao dung không ngờ: “Không hề có cảnh người biểu tình trả thù hay đánh đập những cảnh sát cơ động buông bỏ vũ khí mà trước đó vài giờ họ đã xung đột ‘một mất một còn.’”

Một người dân Bình Thuận viết cho cô ở Mỹ: “Nhìn mấy chú CA lo canh gác ngày đêm thương lắm cô à! Họ cũng có gia đình, họ cũng yêu nước, mà vì công việc họ phải chống lại dân! Người thân trong gia đình rất lo cho tính mạng họ.”

Nhà báo tự do Trương Duy Nhất chứng kiến hình một anh cảnh sát cơ động tươi cười khi biết đồng bào vẫn thương mình. Ông đã hỏi họ: “Tại sao các anh phải nổ súng. Tại sao phải hăm hù trấn áp, tấn công nhân dân như kẻ thù?” Và anh khuyên: “...Nếu vẫn phải nổ súng, vẫn buộc phải bắn, thì hãy chĩa súng lên... trời!”

Đỗ Trung Quân, tác giả bài thơ nổi tiếng Quê Hương Là Chùm Khế Ngọt, đã đặt câu hỏi: “Vì sao ngày cuộc sống càng nhiều bất ổn, ưu tư?” Ông nói thẳng với bảo người công an tới nhà: “Kẻ mà tôi gọi đích danh nó cưỡng chiếm non sông ta bằng cả hai thứ: súng đạn và tiền, là Trung Quốc!” Và ông khuyên: “Hãy đứng chung với đồng bào của mình đi, bởi lẽ khi kẻ thù xưng danh là bạn khi chiếm được đất nước này nó cũng không tha cho gia đình các em đâu.”

Một người nhận xét trên mạng: Saul lần thất thủ ngay trước đại bản doanh của Formosa cùng với việc người dân Đồng Tâm bắt giữ 38 cán bộ, cảnh sát cơ động, thì đây là lần thứ ba lực lượng cảnh sát cơ động đã buộc phải đầu hàng nhân dân.

Ý nghĩa ngày Toàn Quốc Tổng Biểu Tình này, Mạnh Kim đã ghi nhận, đây mới thực là Ngày Thống Nhất và Ngày Giải Phóng! Từ Nam ra Bắc, “người dân thật sự giải phóng chính mình khỏi nỗi sợ hãi chế ngự bám chặt trong trí não.”

Dân hết sợ. Như Mạnh Kim viết: “Lần đầu tiên, người dân đã gọi đích danh những kẻ rắp tâm luôn cúi ngoại bang và manh nha đưa voi về dày má tổ. Đây cũng là ngày mà

chế độ phải sững sốt trước những hô vang ‘Đả đảo bọn bán nước’, ‘Đả đảo cộng sản bán nước’, ‘Đả đảo Việt gian’”.

Ngày 12 tháng Sáu, bí thư Bình Thuận đã phải đi Phan Rí điều đình với dân! Cuộc tranh đấu bất bạo động và đầy tình người sẽ thay đổi tương quan giữa những người đàn áp và những người dân bị đàn áp. Đồng bào Phan Rí đã báo hiệu cuộc cách mạng mới của dân Việt Nam đã bắt đầu.

(Ngô Nhân Dụng)

CÔNG AN KHƠI TỐ NGƯỜI BIỂU TÌNH CHỐNG DƯ LUẬT ĐẶC KHU & AN NINH MẠNG

RFA 2018-06-15

Cơ quan cảnh sát cơ động (CSCĐ) tỉnh Bình Thuận quyết định khởi tố vụ án bị cho ‘gây rối, đập phá trụ sở UBND, huỷ hoại tài sản, chống người thi hành công vụ’ vào ngày 10 và 11 tháng 6.

Quyết định vừa nêu do ông đại tá Nguyễn Văn Nhiều, phát ngôn viên của Công an tỉnh Bình Thuận, nói với truyền thông hôm thứ Sáu 15 tháng 6.

Báo trong nước trích lời ông Nhiều cho biết công an Bình Thuận đang yêu cầu công an các địa phương tăng cường bảo đảm an ninh trật tự.

Hôm 12 tháng 6, Phó Giám đốc Công an tỉnh Bình Thuận, Đại tá Đào Trọng Nghĩa đã từng nói với Báo VnExpress Online rằng sẽ khởi tố vụ án và bị can sau khi sàng lọc, điều tra.

Cũng liên quan vụ việc ở Bình Thuận, vào thứ Năm 14 tháng 6, báo Pháp Luật trong nước đăng tải lá thư của Đại tá Lê Trung Thu, Trưởng Công an huyện Bắc Bình, tỉnh Bình Thuận kêu gọi người phạm tội ra tự thú.

Theo nội dung thư thì đã có một số phần tử kích động xúi giục và lôi kéo người dân tụ tập đông người gây ùn tắc giao thông Quốc lộ 1A. Bên cạnh đó còn có nhiều người có hành động đập phá, đốt tài sản tại Đội cảnh sát PCCC xã Phan Rí Thành, huyện Bắc Bình.

THỂ LỰC THỨ 3 TRONG BIỂU TÌNH Ở BÌNH THUẬN

—Đỗ Duy Ngọc 17-06-2018—

Công an huyện Bắc Bình cho những hành vi đó là vi phạm pháp luật nghiêm trọng và cần phải xử lý theo quy định pháp luật.

Vào ngày Chủ nhật 10 tháng 6, người dân ở nhiều tỉnh thành trong cả nước đổ ra đường biểu tình ôn hoà phản đối Luật đặc khu và luật An ninh mạnh trong. Tuy nhiên theo báo chí trong nước, cuộc biểu tình tại Phan Thiết và Tuy Phong tỉnh Bình Thuận đã trở thành bạo lực. Vào tối 10 tháng 6, hàng trăm người dân đã tràn vào trụ sở Ủy ban nhân dân tỉnh tại thành phố Phan Thiết, dùng bom xăng phóng hỏa và đập phá. Ngoài ra có nhiều xe hơi và xe gắn máy bị đốt cháy.

Ở khu vực Thành phố Hồ Chí Minh, vào ngày 15 tháng 6, Cơ quan An ninh điều tra Công an TP. HCM cũng có quyết định từ khởi tố bị can và thực hiện lệnh bắt giam ông Trương Hữu Lộc với cáo buộc có hành vi phá rối an ninh theo điều 118 Bộ luật Hình sự.

Tin cho biết cơ quan điều tra xác nhận bị can Trương Hữu Lộc nhận tiền của một số người, mua 600 ổ bánh mì, nước suối và thuê xe chở lên trung tâm TP HCM để phân phát cho đoàn người đi biểu tình.

Báo Vnexpress cho biết nhà chức trách đã làm việc với khoảng 300 người, trong đó tạm giữ ít nhất 7 người, xử lý hành chính 175 người, 38 người bị buộc cam kết không tái phạm về hành vi tương tự hôm 10 tháng 6.

Tương tự, một người khác ở Thanh Hoá là anh Nguyễn Văn Quang, sinh năm 1987 cũng bị cơ quan an ninh điều tra tỉnh này tiến hành bắt khẩn cấp với cáo buộc dùng tài khoản trên Facebook để phát tán những bài viết có nội dung kêu gọi, kích động biểu tình trái pháp luật.

Báo Thanh Hoá đưa tin từ Công an tỉnh Thanh Hoá vào ngày 15 tháng 6 rằng sau khi bắt Nguyễn Văn Quang và đưa ra những chứng cứ phạm tội, người này đã khai nhận toàn bộ về kết quả điều tra của công an tỉnh.

Thông thường, trong mọi cuộc đối đầu, chỉ có hai thể lực đối chọi nhau. Các cuộc đấu tranh, biểu tình chống đối cũng chỉ là lực lượng tham gia biểu tình và các bộ phận an ninh, trật tự của nhà nước đối nghịch nhau. Nhưng khi các cuộc biểu tình xảy ra ngày 10-6 và những ngày sau đó ở Phan Rí, Bình Thuận, theo tin tức và chính từ những người dân Bình Thuận cho biết, có một nhóm thứ ba, và chính nhóm này châm ngòi nổ cho các cuộc bạo loạn, ném đá, đốt trụ sở và thiêu cháy xe công vụ.

Khi bạo loạn nổ ra, một anh bạn tôi có mặt ngay ở Phan Rí Cửa trong thời điểm căng thẳng nhất đã liên lạc với tôi khi tôi hỏi thăm tình hình và anh trả lời là: Lạ lắm anh à. Tình hình không như mọi người nghĩ. Trước đó tôi có bài kêu gọi dân Phan Rí không nên bạo loạn vì làm thế là phạm pháp. Nhưng bạn tôi bảo tôi chưa hiểu vấn đề đang diễn ra.

Thể lực thứ ba đó của ai? Tạo bạo loạn với mục đích gì? Và tại sao chọn Phan Rí làm mục tiêu? Phan Rí là một thị trấn nhỏ, dân cũng không đông, hầu như mọi người đều quen mặt nhau. Nhưng trong cuộc biểu tình và bạo loạn vừa qua, người dân cho biết có xuất hiện một nhóm người lạ, người dân không biết mặt, toàn trẻ tuổi, đeo khẩu trang và nhóm người này là ngòi nổ của những hành động quá khích. Họ chờ từng bao gạch đá, họ đi đầu trong việc phá phách và người dân cũng sợ hãi họ.

Họ là ai? Chính quyền phải làm rõ điều này và không thể cũng như không nên dùng biện pháp kêu gọi nhân dân đầu thú. Người dân không phải là tội đồ để phải đi đầu thú. Dân đi biểu tình ôn hoà là hợp pháp, kẻ nào gây bạo loạn kẻ đó có tội. Dân vô tội không lý do gì phải đầu thú. Sự xuất hiện nhóm người lạ trong cuộc biểu tình cho thấy đang có một âm mưu. Xem rất nhiều clip và xem nhiều lần, ta sẽ thấy sự lạ này.

Trong cuộc hỗn loạn này, chính quyền đã xử sự không kịp thời và không có biện pháp để giải quyết những bất ổn xảy ra. Trong các cuộc biểu tình của nhân dân, luôn luôn đều có những yêu cầu, những kiến nghị. Bốn phận của những người lãnh đạo là phải đối thoại với dân. Ghi nhận những yêu cầu của dân, ý nào giải quyết được thì giải quyết ngay, chưa được thì đề nghị nghiên cứu và giải quyết sau, cái nào trung ương quyết định thì đề đạt lên trung ương.

Đảng này, khi có biến, lãnh đạo trốn mất, sợ hãi khi đối thoại với dân, vì hèn nhát cũng có mà vì thấy có lỗi nhiều với dân cũng có. Đó là hành động thiếu trách nhiệm, chưa làm tròn chức vụ của người lãnh đạo. Nếu lúc có biến cố, lãnh đạo gặp dân, lúc đó thể lực thứ ba sẽ bị lộ mặt, sẽ bị nhân dân tẩy chay, tố cáo ngay tại hiện trường, ngòi nổ sẽ không được châm, bạo loạn sẽ không xảy ra. Khi sự việc ngoài tầm kiểm soát, chính nhân dân đã giải thoát cho đội cảnh sát cơ động, đã khom lưng cho các chiến sĩ vượt tường trốn đám thể lực thứ ba này.

Còn nhớ cách đây mấy năm, khi các cuộc biểu tình nổ ra đưa đến việc các nhà máy, các công ty bị đập phá và đốt cháy ở Bình Dương, người ta cũng thấy xuất hiện một đội quân lạ mặt trong đoàn người biểu tình và chính thể lực thứ ba này là đội quân phá phách nhiều nhất, kích động mạnh nhất.

Việc nhân dân cả nước xuống đường biểu tình là một hành động hợp lý, hợp pháp, phô trương được sức mạnh của nhân dân, tiếng nói đã bị đè nén bấy lâu. Các cuộc biểu tình còn cho thấy nhân dân vẫn còn lưu tâm và âu lo đến vận nước, mỗi người dân vẫn còn lòng yêu nước nồng nàn và tha thiết. Xuống đường, biểu tình còn cho thấy người dân vẫn có trong lòng những nỗi bức xúc trong cuộc sống mà chưa có dịp bộc lộ, còn đó những tâm tư, băn khoăn chưa được giải quyết.

Những lần nhân dân biểu lộ ý

chí thế này là dịp để đảng, nhà nước có thêm bài học kinh nghiệm để có những chính sách, những cách giải quyết vấn đề hợp lòng dân, minh bạch với nhân dân và dũng cảm đối thoại với nhân dân. Làm lãnh đạo mà không dám gặp dân, luôn đối đầu với nhân dân, xem dân là đối tượng thù địch, tìm mọi cách để thắng dân thì các cuộc đấu tranh, biểu tình, chống đối sẽ không bao giờ chấm dứt. Nếu nhà nước tìm mọi cách để bôi lọ, dùng nhiều thủ đoạn để kết tội dân trong các cuộc biểu tình thì dân sẽ chẳng còn chút lòng tin nào với đảng và nhà nước. Và lúc ấy cả đôi bên trở thành 2 chiến tuyến đối nghịch đưa đến các nguy hiểm và hậu quả khó lường.

Việc quan trọng nhất bây giờ là công an phải điều tra và đem ra ánh sáng thể lực thứ ba đó là ai và hành động với mục đích gì? Không nên đưa ra những luận cứ ngô nghê, những tình tiết vô lý, những nhân vật điển hình vô thực, nhằm hạ thấp ý nghĩa của các cuộc biểu tình hay bôi lọ cuộc đấu tranh hợp pháp của nhân dân. Nhận thức của người dân bây giờ có đủ thông tin và trí tuệ để hiểu rõ bản chất của sự việc. Do vậy bày ra các câu chuyện không thực chỉ là cách tuyên truyền lạc hậu làm trò cười cho mọi người thôi.

(FB Đỗ Duy Ngọc)

BAO LOẠN PHAN THIẾT: VIỆT TÂN HAY NỘI BỘ KÍCH ĐỘNG?

Phạm Chí Dũng 19/06/2018

Ai, thể lực nào đứng đằng sau cuộc biểu tình dẫn đến bạo loạn đốt phá ở Phan Thiết – một cái cơ rất thuận tiện để chính quyền huy động quân đội và cảnh sát đàn áp khốc liệt người biểu tình Phan Thiết?

Những kẻ lạ mặt là ai?

Điều lạ lùng là mặc dù Bộ Công an và Bộ Tư lệnh Cảnh sát cơ động đã tung một lực lượng đông đảo để đàn áp cuộc biểu tình của người dân Phan Thiết, đã bắt bớ gần 200 người, song cho tới nay báo ngành công an vẫn chỉ thông tin “Hé lộ có nhiều ‘kẻ đứng sau’ kích động, xúi giục người gây rối”, và “Theo lời khai của một số đối tượng, trong hai

ngày gây rối họ đã được ‘tiếp sức’ từ nhiều người bằng hình thức cho tiền và hứa hẹn sẽ ‘có thưởng’ nếu như đạt được ‘thành tích’ cao...”, mà không thể chỉ rõ nhóm nào đã chủ trương dùng tiền để kích động việc này.

Trong khi đó, ngay sau cuộc biểu tình cực lớn lên đến hàng trăm ngàn người ở Sài Gòn vào ngày 10-06-2018, một quan chức công an là phát ngôn viên cho Công an TP.HCM đã nói không áp dụng rằng ‘Việt Tân kích động biểu tình’.

Nhưng phát ngôn trên lại một lần nữa gây nghi ngờ lớn nơi công luận, bởi đã không kèm theo bất cứ một bằng chứng nào về sự hiện diện của đảng Việt Tân trong cuộc biểu tình ở Sài Gòn trước và trong ngày 10-06-2018. Lỗi phát ngôn không cần thuyết minh bằng chứng như thế lại giống hệt tuyên bố cũng của Công an TP.HCM về Việt Tân sau cuộc biểu tình của người dân phản đối thảm họa xả thải của Formosa. Sau cuộc biểu tình đó, trong khi công an không thể trưng ra bất kỳ bằng chứng nào về Việt Tân thì người dân biểu tình lại có quá nhiều bằng chứng về việc công an đã bắt lôi người biểu tình lên xe bus và tập trung khoảng 500 người về sân vận động Hoa Lư ở quận Nhất rồi đánh đập họ cực kỳ dã man.

Còn ở Phan Thiết, chưa thấy Công an Bình Thuận hay những quan chức Bộ Công an tuyên bố là ‘Việt Tân kích động’, nhưng giới dư luận viên của đảng và công an vẫn kiên định ‘thể lực phản động giật dây biểu tình ở Phan Thiết’, còn giới quan chức vẫn chưa hề làm rõ những ‘người lạ’ đã đốt phá xe hơi và trụ sở cơ quan là ai.

Trong khi đó, nhiều người dân Phan Rí Cửa và Phan Thiết khẳng định là người dân nơi đây rất hiền hòa, chỉ phản ứng với chính quyền và công an do bị Nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân xả thải gây ô nhiễm cả trên bờ lẫn trên biển làm kiệt đường sinh nhai của bà con ngư dân. Cách phản ứng thông thường của người biểu tình là tuần hành, còn khi bị CA ngăn chặn thô bạo và đánh đập thì họ mới ném đá lại.

Nhưng không có chuyện người

dân Phan Thiết hung hãn và cực đoan đến mức đốt phá xe hơi và trụ sở... Vài bài phóng sự của báo nhà nước, như tờ Phụ Nữ TP.HCM, đã mô tả nhiều người dân Phan Thiết nói về ‘nó đây’, tức những thanh niên lạ mặt ở nơi khác kéo đến. Số thanh niên này bịt mặt và rất hung hãn. Số thanh niên này là ai, từ đâu đến? Không ai biết.

Kịch bản ‘áo đỏ-áo vàng’ ở Việt Nam?

Sau cuộc tổng biểu tình ngày 10-06 và đặc biệt là cuộc biểu tình thành công ở SG, một số ý kiến cho rằng cuộc biểu tình này có thể được ngấm ngấm hậu thuẫn bởi một thể lực chính trị nào đó trong nội bộ đảng cầm quyền. Thể lực đó có thể liên quan gián tiếp hoặc trực tiếp đến công an và do vậy công an mới không đàn áp dã man như trước đây. Và trên hết, thể lực chính trị giấu mặt đó muốn ‘mượn’ người dân, hay chính xác là lợi dụng dân, để kích động một chiến dịch biểu tình trên quy mô lớn và kéo dài như mô hình ‘áo đỏ-áo vàng’ ở Thái Lan, nhằm gây áp lực mặc cả vị thế chính trị trong nội bộ đảng hay tạo áp lực đủ mạnh để yêu sách một chớp bu cao cấp nào đó của đảng phải từ chức... Tóm lại, chưa có gì gọi là ‘lấy dân làm gốc’ mà chỉ là trò lợi dụng dân để lật nhau.

Nếu nhận định trên là có cơ sở, câu hỏi đặt ra là liệu bàn tay đạo diễn cho cuộc biểu tình ở Sài Gòn có nối kết với bàn tay đạo diễn vụ đốt phá xe và trụ sở công quyền ở Phan Thiết, từ đó vừa tạo cơ để công an đàn áp nặng nề đối với người dân nơi đây, vừa nhắm tới một mục đích chính trị nào đó? Và nếu câu hỏi này là cơ sở, phải chăng vụ đốt phá này không phải do người dân gây ra, cũng chẳng phải Việt Tân, mà do chính một thể lực nào đó trong nội bộ đảng CS ‘kiến tạo’?

Sẽ rất đơn giản để biết rằng có vai trò của thể lực nội bộ đạo diễn đốt phá hay không, bằng vào kết quả báo cáo của Công an Bình Thuận sau khi điều tra “các đối tượng kích động xúi giục biểu tình”. Nếu báo cáo này chỉ chung chung như báo cáo được công bố của ngành công an vào năm 2014 khi nổ

CÂU CHUYỆN PHAN RÍ và những trò lưu manh chính trị*Tân Phong* 19-06-2018.....

“Thế lực thù địch” nào ở Phan Rí?

Phan Rí (hay còn gọi là Phan Rí Cửa), thuộc huyện Tuy Phong, là một thị trấn nhỏ ven biển Nam Trung bộ, nằm trên quốc lộ 1A, giáp ranh với huyện Bắc Bình, tỉnh Bình Thuận, cách thành phố Phan Thiết khoảng 70 km về phía Bắc.

Giống như bao vùng đất ven biển khác ở Việt Nam, Phan Rí cũng cá mắm mặn mòi, những làng chài bình dị và những ngư dân phóng khoáng, ngang tàng. Khí hậu và quang cảnh savan bán hoang mạc với những đồi cát, đồng cỏ khô cằn, phù hợp cho cây thanh long – một loài xương rồng được trồng ở qui mô công nghiệp nhiều năm qua, cùng với những sản vật địa phương như nước mắm Phan Thiết, nước khoáng Vĩnh Hảo và khu du lịch Mũi Né... Đó có lẽ là những gì mà người ta thường biết tới vùng đất của nước Chiêm Thành xa xưa.

Cuộc sống ở Phan Rí hay Phan Thiết nói chung êm ả, hiền hòa. Tỉnh Bình Thuận vẫn còn là một tỉnh nghèo, tỷ trọng kinh tế phụ thuộc nhiều vào nghề biển, nông nghiệp và khai khoáng, mức độ công nghiệp và đô thị hóa không cao.

Bỗng nhiên, vào ngày 10-06-2018 vừa qua, những gì xảy ra ở thị trấn nhỏ bé này đã làm chấn động cả nước bởi sự kiện người dân xô xát với cảnh sát 113, đốt cháy nhiều phương tiện, xe ô tô của phòng Cảnh sát PCCC và công an thị trấn Phan Rí Cửa, buộc lực lượng 113 ở đây phải giải giáp, chạy trốn.

Sự việc này, đặt trong bối cảnh khi cả nước trong ngày 10-06 đang có nhiều cuộc biểu tình phản đối hai dự luật sắp được Quốc hội Việt Nam thông qua là dự luật Đặc khu hành chính kinh tế và dự luật An ninh mạng. Vụ bạo loạn ở Phan Rí có thể nói là vụ việc nghiêm trọng nhất kể từ 1975 trở lại đây khi người dân tấn công trực diện lực lượng vũ trang và đốt phá các trụ sở và phương tiện của nhà nước, khiến cho những “chóp bu” của chế độ phải run rẩy và đám quan chức địa phương sống trong sợ hãi.

Vụ việc khiến cho cầm quyền CSVN lấy đó để qui chụp và đánh đồng những cuộc biểu tình khác diễn ra ôn hòa ở Sài Gòn, Đà Nẵng, Nha Trang, Hà Nội, Long An... theo một góc độ tiêu cực hoàn toàn khác.

Hà Nội, ngay lập tức đã chọn phương án “đàn áp trước, tuyên truyền sau”.

Không có gì lạ cả. Một thể chế được “đề ra từ họng súng” và truyền thống “chuyên chính vô sản” thì thay vì tìm cách đối thoại với người dân, nhà nước CS ưa thích sử dụng dùi cui, hơi cay, và xe tăng... Hàng ngàn lính thuộc cục K20 của Bộ tư lệnh cảnh sát cơ động được không vận vào chiều ngày 11-06, xe tăng thiết giáp cùng các lực lượng cảnh sát cơ động, đặc nhiệm... ở trung đoàn cảnh sát cơ động Tây Nam Bộ được điều động khẩn cấp về Bình Thuận và thành Hồ để đối phó “phản loạn, phá hoại” mà như lời ông phó bí thư tỉnh Bình Thuận nói, sẽ “không thể dung thứ”.

Theo lệnh của ông Nguyễn Phú Trọng, quân khu 7 được đặt trong tình trạng báo động khẩn cấp và thường trực chiến đấu. Một lực lượng quân đội, an ninh, cảnh sát, mật vụ khổng lồ được điều động như để đối phó với một cuộc đảo chính quân sự thực thụ.

Kết quả là “đám phản loạn” gồm toàn những thanh niên choai choai tuổi từ 13-25, tay không tác sát, đã bị “bắt hết liền” và đập cho như tử. Hơn 200 người bị cho tham gia vào cuộc biểu tình và bạo loạn hôm 10-11.06 ở Phan Rí và Phan Thiết, bị nhà cầm quyền đến từng nhà, tróc nã và tạm giam.

Với tài năng điều tra phá án thần tốc “giỏi nhất thế giới” của cơ quan công an Việt Nam, những thanh niên này đã “thành khẩn khai báo” là có nhận 300 ngàn tiền Hồ của “ai đó” để đi biểu tình, đập phá tài sản và tấn công lực lượng cảnh sát... như bản tin An ninh Trật tự của Bộ CA hôm 13-06.

Ngay sau đó, ngày 15-06, công an Bình Thuận đã quyết định khởi tố nhóm thanh niên này. Con ngáo ộp có tên “thế lực thù địch” là cụm từ mà giới chức cộng sản nhắc lại nhiều nhất trong những ngày qua. Bà chủ tịch quốc hội kêu gọi người dân “bình tĩnh, không nghe lời xúi giục, kích động, lợi dụng lòng yêu nước, xuyên tạc đường lối của đảng và nhà nước của *thế lực thù địch*”. Ông Tổng bí thư sau nhiều ngày im hơi lặng tiếng cũng đã xuất hiện, e a nói đến những âm mưu chống phá của *thế lực thù địch*, “*bàn tay nước ngoài*” trong việc xúi giục, kích động

ra cuộc biểu tình đập phá và đốt phá các doanh nghiệp ở Bình Dương và Đồng Nai, người ta có thể cho rằng vụ đốt phá ở Phan Thiết được giật dây và tổ chức bởi một thế lực trong nội bộ đảng Cộng sản – một thế lực đủ mạnh mà ngay cả Bộ Công an cũng không dám xử lý.

Một điểm đồng dạng đang hiện ra giữa hai cuộc biểu tình đập phá năm 2014 ở Bình Dương và năm 2018 ở Phan Thiết: đều xuất hiện những kẻ cầm đầu là người lạ mặt. Trong vụ việc Bình Dương năm 2014, thậm chí số người lạ mặt này còn không phải là công nhân và đã được một số nhân chứng mô tả là giang hồ. Thế nhưng khi những kẻ giang hồ này cầm đầu đám đông lao đi đốt phá các nhà máy thì hoặc không thấy bóng dáng cảnh sát đâu, hoặc có cảnh sát nhưng không có bất kỳ hành động ngăn chặn nào. Vì thế, rất nhiều dư luận đã cho rằng chính lực lượng công an đã nhận được mật lệnh làm ngơ cho những kẻ lạ mặt cầm đầu biểu tình đập phá và đốt phá ở Bình Dương và Đồng Nai...

Cho tới tận giờ đây, 4 năm sau vụ bạo động Bình Dương, hành tung và thân thế của những kẻ lạ mặt trên vẫn là một ‘bí mật quốc gia’. Đã không có bất kỳ cơ quan nào của chế độ cầm quyền hé môi về bí mật này.

Không phải và không thể là người dân Phan Thiết chủ ý đốt phá, cũng chưa có bất cứ dấu hiệu nào về một ‘thế lực phản động’ đã cung cấp tiền cho dân Phan Thiết để kéo đi biểu tình và đập phá.

Chỉ còn là ‘bí mật nội bộ’ với những hành tung rất đáng nghi ngờ liên quan đến cuộc xung đột ngày càng ngửa bài và sát máu trong nội bộ.

Chính trường Việt Nam đang lao đến giữa năm 2018 với đầy rẫy âm mưu và thuyết âm mưu. Trong đó, không thể loại trừ kịch bản ‘áo đỏ – áo vàng’ ở Thái Lan đã được một số nào đó trong giới quan chức Việt Nam nghiên cứu kỹ lưỡng nhằm lợi dụng dân chúng cho những cuộc biểu tình để gây áp lực chính trị và loại nhau trong nội bộ đảng./.

TAO ĐÀN 17-06

Khủng bố tại Sài Gòn ???

.....**Kính Hòa RFA 25-06-2018**.....

Công viên Hoàng Văn Thụ tại quận Tân Bình là một trong những điểm chính của cuộc biểu tình qui tụ hàng ngàn người tại Sài Gòn vào ngày 10/6 để phản đối dự luật đặc khu và luật an ninh mạng. Một tuần lễ sau đó, ngày 17/6, không khí nơi này vẫn còn nóng bỏng không phải do những đám đông biểu tình mà là do sự hiện diện rất đông đảo của công an và đủ các sắc phục, cùng an ninh, dân phòng.

Nhưng đó là điều bất ngờ đối với ông Phạm Nguyễn (tên đã thay đổi do nhân chứng còn ở VN) một Việt kiều từ Mỹ về nước du lịch: *“Khi tôi đi ra đường có cầm tờ giấy mà túi này book đi chơi ở Úc. Đi lững thững ra ngã ba Phạm Văn Hai, Hoàng Văn Thụ, thì nghe tiếng còi hú vì họ bắt được ai đó ở đường Cộng Hòa. Nó xúm vô một lúc năm mười người, mình đang ngơ ngáo ngáo xem chuyện gì thì có hai ba thằng không biết ở đâu nhảy ra, một thằng bẻ tay tôi ra đằng sau, thằng kia giữ cổ tay còn lại đang cầm tờ giấy, một thằng mặc đồ thường xiết cổ tôi ở phía sau. Hình như nó có lên gối vào lưng mình đau đến mấy ngày sau. Một thằng dân phòng thụt cái gì vô ngực mình. Tay an ninh chìm giật tờ giấy trong tay mình ra, xem xong đẩy hai thằng kia ra nói là hiểu lầm thôi, rồi nói với tôi là xin lỗi bác, hiểu lầm thôi, bác về đi, khu vực này nguy hiểm, đang nóng.”*

Cách Tân Bình khá xa, tại quận Hóc Môn, vào đêm hôm trước, công an và an ninh kiểm tra nhà riêng của một giảng viên Đại học Kinh tế Tp. HCM. Người giảng viên này nói với đài RFA trong điều kiện ẩn danh: *“Ngày 16/6, đêm thứ bảy, rạng sáng chủ nhật, lúc đó khoảng 10h30, có World Cup 2018, hai vợ chồng ở nhà coi. Có một cậu an ninh mặc thường phục, công an khu vực, công an phường với lại dân quân tự vệ, gõ cửa vào để kiểm tra hộ khẩu với giấy tờ. Họ nói chuyện cũng đàng hoàng, vô coi rồi thì không thấy có*

gì, họ đưa ra một biên bản, trong đó ghi là ngày đó, giờ đó, tới kiểm tra nhà của anh chị thì anh chị đang ở nhà xem TV, coi đá banh.”

Ông cho rằng gia đình ông bị liệt vào danh sách đen của nhà cầm quyền, vì vào tháng 5-2016, vợ ông có tham gia cuộc biểu tình lớn tại Sài Gòn chống việc nhà máy thép Formosa xả chất thải, gây nên thảm họa môi trường biển miền Trung.

Việc trấn áp lên đến đỉnh điểm vào ngày 17/6. Theo nhiều nhân chứng, cảnh sát, công an, đủ loại sắc phục được triển khai tại ba khu vực chính là quận Tân Bình, Quận Một, và Quận Ba, đặc biệt là tại khu vực Nhà thờ Đức Bà trung tâm Sài Gòn, cùng với nhiều hàng rào dây kẽm gai di động. Chính tại đây, nhà báo Lê Bảo Nhi cho biết rằng chồng bà đã bị bắt và tra tấn chỉ vì hiểu kỳ: *“Bốn năm thẳng quay lại bắt ảnh, rồi nó ném lên xe, chở ảnh tới một đồn CA nào đó mà ảnh không biết vì bị nhận đầu xuống sàn xe. Họ tịch thu điện thoại, giấy tờ các thứ, rồi kêu mở điện thoại ra. Xong rồi thì nó đánh, một nhóm khoảng sáu người lột giày đập vào đầu. Nó đánh không đâu khác mà chỉ đánh vào đầu thôi. Ảnh cũng bị còng chân, mỗi khi nó không vừa ý điều gì thì nó đập vô cái còng một phát. Rồi ba nhóm thay ba ca cứ nhào vô đánh. Ảnh không phải là 1 người đấu tranh cho dân chủ nhân quyền gì cả mà chỉ là 1 kẻ bình thường.”*

Bản thân bà Lê Bảo Nhi vì đã từng tham gia vào cuộc biểu tình chống Formosa vào năm 2016, nên bị CA không cho đi đâu vào ngày 17/6. Theo lời kể của chồng bà Nhi, các kẻ ra tay đánh đập những người bị bắt gồm nhiều loại đồng phục khác nhau và không đeo băng tên.

Chồng bà Nhi sau đó được đưa về tập trung tại khu Công viên Tao Đàn, tiếp tục bị đánh rồi được đưa về địa phương vào rạng sáng hôm sau. Bà Nhi chỉ nhận được tin chồng do nhờ cậy một nhân viên công an quen biết tại phường.

Một nhân chứng bị bắt tập trung về Công viên Tao Đàn, không muốn nêu tên, cho chúng tôi biết rằng tại đây chỉ nghe nhân viên an ninh nói có 102 nam và 73 nữ bị bắt, còn nhân viên an ninh thì rất đông, những người ra tay tra tấn người bị bắt mặc đồng phục màu xanh và còn rất trẻ. Chị cũng có thấy một số cảnh sát giao thông cũng tham gia còng tay và tra tấn người bị bắt. Tất cả đều tháo băng tên, và đeo găng tay cao-su màu xanh để đánh người. Chị nhận được tên một người có thể là quên tháo băng tên, tên là Lê Cao Minh Quân.

Chúng tôi không có nguồn tin nào khác để xác định con số người bị bắt tại Tao Đàn.

Chúng tôi đã gửi thư đến Ủy ban nhân dân thành phố Hồ Chí Minh, đặt câu hỏi là liệu việc bắt bớ, đánh đập nhiều người như vậy có xảy ra tại Tao Đàn và nhiều nơi khác tại Sài Gòn vào ngày 17/6 hay không, nhưng không có hồi âm.

Chúng tôi cũng có gọi điện đến ông Hồ Hiếu Thảo, Chánh văn phòng Đoàn đại biểu Quốc hội Thành phố Hồ Chí Minh nhưng không có người trả lời.

Trong cuộc biểu tình lớn ngày 10/6, những gương mặt thường tham gia biểu tình, hay chỉ trích những chính sách của chính phủ trên mạng xã hội đều bị canh giữ gắt gao không thể tham gia vào cuộc biểu tình này. Một trong những người này là luật sư Lê Công Định, nhà ông bị canh giữ suốt cho đến ngày 23/6.

Theo Luật sư Định, cuộc biểu tình ngày 10/6 là một diễn biến rất lớn, vì đó là cuộc biểu tình lớn nhất tại Sài Gòn từ sau khi cuộc chiến VN kết thúc: *“Điều đó làm cho nhà cầm quyền thực sự rung động, và ngày 17/6, sau đó một tuần, là một ngày mà có thể nói là nhà cầm quyền gieo rắc một không khí khủng bố trắng. Những ai ra nơi công cộng, mặc dù chỉ là sinh hoạt bình thường, đi chơi với gia đình, bạn bè, họ vẫn có thể bị đánh đập, bắt bớ rất tùy ý. Họ dùng nhục hình đánh đập người dân, xâm phạm đến thân thể của họ, xảy ra rất nghiêm trọng mà tôi cho là lần đầu tiên xảy*

trong những ngày qua, nhưng người phụ nữ không muốn nêu danh tính nói cô và nhiều người “bị giằng xé giữa trách nhiệm nói lên sự thật và sự an toàn cho người thân của mình.”

Cô cho biết: “Hiện tại chúng tôi không một ai che chở. Chịu mọi sự rình rập khắp nơi. Bất kỳ lúc nào tai họa cũng có thể đổ lên đầu chúng tôi.”

Nhưng Nguyễn Tín cho biết những gì công an đã làm đối với anh và với 200 người ngày 17/6 càng làm cho anh thêm quyết tâm “lên tiếng trước những bất công của nhà cầm quyền.” Anh nói anh đã lường trước những khả năng sẽ “bị đánh đập, bị tra tấn, bị bắt hoặc bị đi tù” nhưng sẽ “dấn thân cho đến khi nào không còn thể làm được nữa thì thôi.”

“(Nhà cầm quyền) vi phạm nhân quyền trầm trọng và những người như Tín sẽ tiếp tục đấu tranh cho việc đó và xem những việc đó là cần phải mang ra cho quốc tế để họ lên tiếng cho (tình trạng) nhân quyền ở Việt Nam.”

Facebooker Nguyễn Ngọc Lụa đã nhắc tới một người phụ nữ dù bị công an đánh nhưng không chịu khuất phục. Theo chị Lụa, “người phụ nữ bị an ninh đánh nhiều, đánh gãy răng (chỉ vì dám yêu nước, dám thực hiện quyền công dân, không khuất phục bạo quyền) nhưng chị đã nuốt răng và máu vào trong.”

Luật sư Lê Công Định gọi những hành động dùng vũ lực, đánh đập và bắt giữ người biểu tình và tình nghi biểu tình của công an và lực lượng an ninh ngày 17/6 là “hành động vi phạm luật pháp nghiêm trọng của cơ quan an ninh.”

Nói trong một video được đăng tải trên trang Facebook Nhật ký biểu tình, luật sư từng chịu án 5 năm tù giam tội “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” cho rằng “việc làm của cơ quan an ninh ngày 17/6 cho thấy nhà cầm quyền tự vi phạm luật pháp của chính mình.”

Các nhóm nhân quyền và tôn giáo hôm 26/6 đã lên tiếng phản đối gay gắt vụ bắt người và đánh đập của công an hôm 17/6. Các tổ chức này “yêu cầu nhà cầm quyền phải khởi tố điều tra và xét xử những kẻ ra lệnh trực tiếp bắt, tra tấn, đánh đập, hạ nhục người dân vô tội.” Họ cũng yêu cầu chính quyền phải xin lỗi những nạn nhân này.

VÌ SAO CỘNG SẢN VN 'cấm khẩu' Thủ Thiêm nhưng lại tung hồ đặc khu Phạm Chí Dũng 24-06-2018

Quốc hội Việt Nam một lần nữa, trong rất nhiều lần, đã chứng tỏ cái năng lực siêu việt của nó: không chỉ hòa theo các nhóm lợi ích để tăng vọt thuế và “bóc lột dân ta đến tận xương tủy,” cơ quan được xem là “đại diện cho dân” này cùng bà Chủ tịch Nguyễn Thị Kim Ngân còn khiến nước mắt hàng ngàn dân oan Thủ Thiêm –vừa tưởng được xả van để tuôn trào ra ngoài– lại phải trào ngược vào lòng ngực.

‘Cấm khẩu’ và chối bỏ giám sát

“Thắng lợi” lớn nhất và ấn tượng nhất của kỳ họp Quốc hội tháng 5 và tháng 6-2018 chính là bầu không khí châu đầu vào “Luật Bán Nước” (một cách gọi của người dân đối với Dự Luật Đặc Khu) của bà Nguyễn Thị Kim Ngân cùng tuyệt đại đa số “nghị gặt,” nhưng lại hoàn toàn “cấm khẩu” về Thủ Thiêm – điểm nóng khiếu nại tố cáo thuộc loại nghiêm trọng nhất quốc gia về giải tỏa, bồi thường và cưỡng chế đất đai cùng cái mùi khăm nồng rất đặc trưng của nhóm quan chức “ăn đất.”

Thậm chí dấu chấm hết của kỳ họp Quốc hội trên còn bộc ra một kết luận bất ngờ và rất đáng nghi ngờ: ban lãnh đạo thường vụ Quốc hội cho rằng “do nội dung không nằm trong chương trình nên đề nghị của một số đại biểu Quốc hội về việc giám sát tối cao năm 2019 về tình hình và kết quả thanh tra, điều tra, xử lý, xét xử các vụ vi phạm nghiêm trọng như: AVG, Thủ Thiêm, tập đoàn Mường Thanh, các dự án thua lỗ, đội vốn nhiều... chưa được Quốc hội bổ sung vào chương trình giám sát năm 2019.”

Kết luận trên là hoàn toàn phản đối với một trong những kiến nghị khẩn thiết của dân oan Thủ Thiêm và cử tri Sài Gòn thông qua đoàn đại biểu Quốc hội TP.HCM: Quốc hội Việt Nam và Hội đồng Nhân dân TP.HCM phải giám sát thực hiện dự án khu đô thị mới Thủ Thiêm để bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của người dân. Cử tri đề nghị việc thực hiện dự án phải đúng quy định pháp luật, phải công khai, minh bạch. Nếu chính quyền thấy sai thì cần đối thoại với dân, cùng giải quyết và sửa sai, xác định rõ trách nhiệm cũng như xử lý nghiêm các trường hợp làm sai.

Thủ Thiêm là một khu vực được giới bất động sản Sài Gòn xem là cực kỳ đắc địa, là khu “đất vàng” chỉ cách khu trung tâm quận Nhất có ba trăm thước bề rộng mặt sông Sài Gòn.

Vào thời điểm công bố đền bù lần đầu tiên cho dân, giá đền bù chỉ từ vài trăm ngàn đến vài triệu đồng một thước vuông đất, trong khi giá thị trường khi đó đã lên đến vài ba chục triệu đồng một thước vuông. Còn hiện thời, giá thị trường năm 2018 đã vọt đến hàng trăm triệu đồng cho mỗi thước vuông đất ở Thủ Thiêm. Với mức giá đó và ứng với khoảng 140 ha đất giải tỏa lố –mà hoàn toàn có thể xem là “giải tỏa ăn cướp,” các doanh nghiệp đầu tư vào khu đô thị Thủ Thiêm và giới quan chức ăn theo có thể thu lời ngay cho riêng tiền chênh lệch đất ít nhất 140 ngàn tỷ đồng, tương đương hơn \$6 tỷ!

Vụ giải tỏa Thủ Thiêm diễn ra trong suốt chiều dài thời gian mà Lê Thanh Hải đảm nhiệm chức vụ chủ tịch TP.HCM (2001-2006) và hai nhiệm kỳ liên tiếp giữ chức bí thư thành ủy TP.HCM (2006-2015).

Lê Thanh Hải lại là quan chức bị dân oan Thủ Thiêm tố cáo ghê gớm nhất về “cướp đất vàng” ở Thủ Thiêm. Vào thời đó, người được xem là “đệ tử ruột” của ông Hải là Tất Thành Cang là bí thư quận 2 đã có nhiều biểu hiện tiếp tay rất đắc lực cho các nhóm lợi ích để cưỡng chế đẩy đuổi dân nghèo Thủ Thiêm ra khỏi mảnh đất duy nhất của họ.

Không chỉ bị Quốc hội chối bỏ giám sát, vụ việc Thủ Thiêm –với nhiều dấu hiệu tham nhũng và cố ý làm trái còn lớn hơn nhiều vụ AVG– lại đang được chính phủ “kiến tạo” để chìm xuống.

Kẻ nào muốn Thủ Thiêm chìm xuống?

Trước kỳ họp Quốc hội tháng 5-6/2018, nước mắt dân oan và áp lực quá lớn của dư luận xã hội cùng cái lò lầy lắt nhối của Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng đã buộc đảng bộ và chính quyền TP.HCM không thể nhắm mắt làm ngơ. Thế nhưng, bản báo cáo của chính quyền TP. HCM cho chính phủ về vụ Thủ Thiêm đã hoàn toàn “xù” trách nhiệm.

Bản báo cáo này đã hoàn toàn không giải thích thỏa đáng về những dấu hỏi rất lớn mà dư luận xã hội và báo chí công phần nêu ra. Bản báo cáo này cũng không thừa nhận bất kỳ cái sai nào thuộc về trách nhiệm của đảng bộ và chính quyền TP.HCM, mà chỉ thông một câu “Ủy ban ND thành phố đang xem xét, trao đổi với thanh tra chính phủ để thống nhất hướng xử lý báo cáo thủ tướng chính phủ.”

Như thể “hiệp đồng tác chiến,” cùng thời điểm Ủy ban Nhân dân TP.HCM phát ra báo cáo trên, vào trung tuần tháng 5-2018, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã có một cuộc họp chính phủ về vụ Thủ Thiêm. Tuy nhiên trong kết luận chỉ đạo của mình, Thủ tướng Phúc dường như đã cố tình bỏ qua việc làm rõ tính pháp lý của quyết định 367 của Thủ tướng Võ Văn Kiệt phê duyệt quy hoạch khu đô thị mới Thủ Thiêm vào năm 1996 và một quyết định bị xem là ký vượt quyền của Phó Chủ tịch Chính quyền TP. HCM Nguyễn Văn Đua vào năm 2005 khi “thay thế” quyết định 367 trên. Ông Phúc cũng tỏ thái độ rất lập lờ khi chấp nhận 99% diện tích giải tỏa của chính quyền TP.HCM, tức chấp nhận cả phần ít nhất 140 đất giải tỏa lỗi mà đã đẩy đuổi cưỡng chế hàng chục ngàn người dân khỏi mảnh đất sinh nhai duy nhất của họ.

Ông Phúc cũng hoàn toàn không đề cập một từ nào về sự biến mất vô cùng khó hiểu của tám bản đồ gốc quy hoạch Thủ Thiêm được phê duyệt vào năm 1996. Ông Phúc lại chỉ dùng từ “sai sót” đối với trách nhiệm của giới quan chức TP. HCM, trong khi vụ Thủ Thiêm có quá nhiều dấu hiệu của hành vi “cố ý làm trái” và tham nhũng...

Trong suốt kỳ họp Quốc hội tháng 5-6/2018, cũng như bà chủ tịch quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân, ông Phúc đã tuyệt đối “cắm khẩu” về vụ Thủ Thiêm.

Nhưng lại bảo vệ Dự luật Đặc khu!

Nhưng về Dự luật Đặc khu thì lại hoàn toàn khác. Không khí của Quốc hội và chính phủ được cho là “sôi nổi tranh luận” và toàn tâm toàn ý cho dự luật đã khiến nổ ra cuộc tổng biểu tình lên đến hàng trăm ngàn người và lan rộng trên 50% tỉnh thành ở Việt Nam vào ngày 10-06.

“Giao đất 99 năm không phải mấu chốt của Luật Đặc Khu” – chỉ đến lúc tâm trạng bức xúc của dân chúng lên cao độ, Thủ tướng Phúc mới lộ hình để thanh minh.

Nhưng trước ngày 10-06, khi không khí giận dữ của dân chúng và trí thức không còn là mĩa mai hay chỉ trích đối với Dự luật Đặc khu mà đã bùng nổ thành rất nhiều văn thư, bài viết phản bác và phản kháng, đồng thời mạnh mẽ một làn sóng biểu tình phản đối dự luật này, ông Phúc lại “tự diễn biến” khi tự thay đổi quan điểm trước đó của mình sang “Sẽ điều chỉnh cho thuê đất đặc khu xuống dưới 99 năm.”

“Một dân tộc yêu nước như thế thì không lo gì mất nước” –Thủ tướng

Phúc không quên thông.

Kể từ thời “Cờ Lờ Mờ Vờ,” Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Xuân Phúc đã tiến một bước dài đến phong cách đa ngôn ngữ và “đa nhân cách” trong hệ thống từ điển tiếng Việt và hồ sơ phân tâm học –bằng vào những gì ông ta bộc lộ liên quan đến cuộc chiến Dự luật Đặc khu.

Còn bà Nguyễn Thị Kim Ngân thì sao?

Dù chưa bao giờ có được một nghị quyết hay thậm chí hé môi một tiếng nói để lên án Trung Quốc xâm phạm lãnh hải Việt Nam và bắn giết ngư dân Việt, Quốc hội Việt Nam lại vừa ghi thành tích với Bộ Chính trị đảng bằng tuyên bố “lên án những hành động lợi dụng dân chủ, xuyên tạc sự thật.”

Tại phiên bế mạc Quốc hội vào buổi sáng 15-06-2018, tuyên bố trên được đồng đọc phát ra bởi Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân khi quan chức này “khẳng định Quốc hội nghiêm khắc lên án những hành động lợi dụng dân chủ, xuyên tạc sự thật, kích động, quá khích, gây mất trật tự an ninh xã hội. Đồng thời đề nghị chính phủ xử lý kịp thời, nghiêm minh các hành vi vi phạm theo quy định của pháp luật.”

Nhưng sau khi Dự luật Đặc khu bị phản ứng dữ dội, người dân đã phát hiện ra nguồn cơn vì sao Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân lại nhấn mạnh theo lối áp đặt “Bộ Chính trị đã quyết định về Luật Đặc Khu rồi...”: vào thời gian hội thảo về chủ trương đặc khu Vân Đồn ở Quảng Ninh, Nguyễn Thị Kim Ngân nằm trong số quan chức VIP tham dự hội thảo này và đã “nhiệt tình vỗ tay” dành cho “Luật Bán Nước”!

Trước khi dự luật trên được tung ra, quan chức Thường trực Ban Bí thư Đinh Thế Huynh đã ký một thông báo thay mặt Bộ Chính trị kết luận về chủ trương “làm” các đặc khu Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc, chính thức mở đường cho một khung pháp lý mà sau này bị dự luận xã hội phản ứng quyết liệt vì cho đó là “Luật Bán Nước.”

Đáng chú ý, bản thông báo do Đinh Thế Huynh ký được dựa trên đề xuất của bí thư tỉnh Quảng Ninh –một địa phương giáp biên giới với TQ– vào thời đó là Phạm Minh Chính.

Có một mẩu chuyện rất đáng mổ xẻ và cần thiết thì “hồi tố” kể cả về sau này: đề xuất của tác giả Phạm Minh Chính đã muốn cho thuê đất đặc khu đến 120 năm chứ không chỉ là 99 năm!

Không biết có phải do “thành tích” đề xuất ý tưởng và cả kế hoạch về

xây dựng đặc khu Vân Đồn dành nhiều ưu ái cho nhà đầu tư cùng giới tài phiệt Trung Quốc và lại khá tương thích với ý đồ lấn dần lãnh thổ Việt Nam của Bắc Kinh, ông Chính đã được Tổng Bí thư Trọng thưởng và đưa quan chức này vào Bộ Chính trị kiêm Trưởng ban Tổ chức Trung ương tại đại hội 12 của đảng cầm quyền vào đầu năm 2016.

Chỉ đến sát kỳ họp Quốc hội tháng 05-06/2018, “Luật Bán Nước” mới được công bố một cách chính thức như sự đã rồi. Trước đó, đã không có bất kỳ một động tác nào, dù là nhỏ nhất hoặc chỉ mang tính mị dân, nhắm đến việc thông báo cho dân hoặc lấy ý kiến của dân về dự Luật Đặc khu.

Đã ‘đi đêm’ với nhau?

Trong lúc giới chớp bu và Quốc hội VN còn châu đầu vào Dự luật Đặc khu cùng tương lai giá đất tăng vọt nếu “Luật Bán Nước” được thông qua, một giả thiết đáng sợ được đặt ra từ khi vụ Thủ Thiêm bùng phát nhưng dường như đang lao nhanh đến hiện thực: phải chăng đã có sự thỏa hiệp, hay nói trắng ra là “đi đêm” giữa các nhóm quyền lực–lợi ích mới với nhóm quyền lực–lợi ích cũ để “chuyển giao lợi ích” và đương nhiên cho chìm xuống vụ Thủ Thiêm cùng đổ sạch biển nước mắt của dân oan?

Theo giả thiết trên, vào giai đoạn đầu của “chiến dịch, nhóm lợi ích mới sẽ dùng báo chí nhà nước để tổng công kích nhóm lợi ích cũ, gây áp lực ghê gớm để từ đó tiến hành mặc cả. Một khi mặc cả đã có giá, báo chí nhà nước lập tức được chỉ đạo “ngưng sửa.” Hoặc sau khi đã có kết quả kiểm tra hoặc thanh tra, một thế lực chính trị–lợi ích sẽ lấy kết quả đó để tổng tiền và ngã giá với những quan chức sắp bị tổng vào “lò.”

Lối thoát duy nhất của những quan chức tham nhũng là phải “ói ra,” tức phải nhả ra nhiều lô đất vàng tại khu vực Thủ Thiêm cho nhóm lợi ích mới với giá cực thấp hoặc “cho không.” Nếu chịu “ói ra,” sẽ chẳng có quan chức “ăn đất” nào phải trả giá, hoặc cùng lắm chỉ bị “cách hết mọi chức vụ trong quá khứ” như một động tác ma mị đối với dân chúng. Và cũng chẳng có đồng tiền bồi thường nào đến tay dân oan, mà tất cả sẽ chui vào túi của những kẻ tổng tiền.

Ngày càng lộ diện một “đường dây” từ chính quyền TP.HCM đến chính phủ và móc xích cả với QH.

Nếu giả thiết trên biến thành hiện thực, người dân sẽ phải chìm chút hy vọng còn lại vào Nguyễn Phú Trọng xuống tận đáy vực thẳm.

(Phạm Chí Dũng)

Gặp dân Thủ Thiêm

tại sao Nguyễn Thiện Nhân né tránh những nghi ngờ lớn

.....Thiên Lâm VNTB 22-06-2018.....

Phát ngôn có ý nghĩa nhất của quan chức Bí thư thành ủy TP.HCM Nguyễn Thiện Nhân trong cuộc gặp với dân oan Thủ Thiêm vào ngày 20/6/2018 là “những hộ ngoài ranh quy hoạch sẽ không phải di dời nữa”.

Nhưng làm thế nào để xác định ‘ngoài ranh quy hoạch’, trong khi cho đến nay toàn bộ chính quyền TP.HCM đã cố tình lấp liếm vụ ‘tám bản đồ gốc biến mất’?

Vậy nếu chính quyền dựa vào bản đồ mới, tức quy hoạch ‘điều chỉnh’, để giải tỏa dân và do đó vẫn không chịu ‘sửa sai’ thì sao?

Thủ Thiêm là một khu vực được giới bất động sản Sài Gòn xem là cực kỳ đắc địa, là khu ‘đất vàng’ chỉ cách khu trung tâm Quận Nhất có ba trăm thước bề rộng mặt sông Sài Gòn. Vào thời điểm công bố đền bù lần đầu tiên cho dân, giá đền bù chỉ từ vài trăm ngàn đến vài triệu đồng một thước vuông đất, trong khi giá thị trường khi đó đã lên đến vài ba chục triệu đồng một thước vuông. Còn hiện thời, giá thị trường năm 2018 đã vọt đến hàng trăm triệu đồng cho mỗi thước vuông đất ở Thủ Thiêm. Với mức giá đó và ứng với khoảng 140 ha đất giải tỏa lớn – mà hoàn toàn có thể xem là ‘giải tỏa ăn cướp’, các doanh nghiệp đầu tư vào khu đô thị Thủ Thiêm và giới quan chức ăn theo có thể thu lời ngay cho riêng tiền chênh lệch đất ít nhất 140 ngàn tỷ đồng, tương đương hơn 6 tỷ USD!

Nếu chính quyền TP.HCM thực hiện đúng như hứa hẹn của Nguyễn Thiện Nhân, sẽ có hy vọng cho hàng ngàn hộ dân Thủ Thiêm được lấy lại một phần công bằng, vẫn được định cư trên mảnh đất sinh nhai duy nhất của họ, và cũng có hy vọng làm rõ về những cái chết oan khuất tự treo cổ của người dân Thủ Thiêm khi bị chính quyền và công an cưỡng chế đẩy đuổi, dồn vào đường cùng.

Nhưng làm thế nào để có thể tin vào lời hứa và giá trị lời hứa của một quan chức cộng sản khi trong suốt hai chục năm qua, quá nhiều lời hứa đã bị ma mị, còn hàng chục ngàn người dân Thủ Thiêm đã rất nhiều lần bị ‘ăn quả lừa’?

Trước kỳ họp quốc hội tháng 5 – 6 năm 2018, nước mắt dân oan và áp lực quá lớn của dư luận xã hội cùng cái lò lầy lắt nhối của Tổng bí thư Trọng đã buộc đảng bộ và chính quyền TP.HCM không thể nhắm mắt làm ngơ. Thế nhưng, bản báo cáo của chính quyền TP.HCM cho Chính phủ về vụ Thủ Thiêm đã hoàn toàn ‘xù’ trách nhiệm. Bản báo cáo này đã hoàn toàn không giải thích thỏa đáng về những dấu hỏi rất lớn mà dư luận xã hội và báo chí công phần nêu ra. Bản báo cáo này cũng không thừa nhận bất kỳ cái sai nào thuộc về trách nhiệm của đảng bộ và chính quyền TP.HCM, mà chỉ thông một câu ‘UBND TP đang xem xét, trao đổi với Thanh tra Chính phủ để thống nhất hướng xử lý báo cáo Thủ tướng Chính phủ’.

Như thể ‘hiệp đồng tác chiến’, cùng thời điểm Ủy ban nhân dân TP.HCM phát ra báo cáo trên, vào trung tuần tháng Năm năm 2018, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã có một cuộc họp chính phủ về vụ Thủ Thiêm. Tuy nhiên trong kết luận chỉ đạo của mình, Thủ tướng Phúc dường như đã cố tình bỏ qua việc làm rõ tính pháp lý của Quyết định 367 của Thủ tướng Võ Văn Kiệt phê duyệt quy hoạch khu đô thị mới Thủ Thiêm vào năm 1996 và một quyết định bị xem là ký vượt quyền của Phó chủ tịch chính quyền TP.HCM Nguyễn Văn Đua vào năm 2005 khi ‘thay thế’ Quyết định 367 trên. Ông Phúc cũng tỏ thái độ rất lập lờ khi chấp nhận 99% diện tích giải tỏa của chính quyền TP.HCM, tức chấp nhận cả phần ít nhất 140 đất giải tỏa lớn mà đã đẩy đuổi cưỡng chế hàng chục ngàn người dân khỏi mảnh đất sinh nhai duy nhất của họ.

Ông Phúc cũng hoàn toàn không đề cập một từ nào về sự biến mất vô cùng khó hiểu của tám bản đồ gốc quy hoạch Thủ Thiêm được phê duyệt vào năm 1996. Ông Phúc lại chỉ dùng từ ‘sai sót’ đối với trách nhiệm của giới quan chức TP.HCM, trong khi vụ Thủ Thiêm có quá nhiều dấu hiệu của hành vi ‘cố ý làm trái’ và tham nhũng...

Trong suốt kỳ họp quốc hội tháng 5 – 6 năm 2018, cũng như bà

chủ tịch quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân, ông Phúc đã tuyệt đối ‘cầm khẩu’ về vụ Thủ Thiêm.

Thậm chí kỳ họp quốc hội tháng 5 – 6 năm 2018 đã kết thúc với một kết luận bất ngờ và rất đáng nghi ngờ: ban lãnh đạo thường vụ quốc hội cho rằng ‘do nội dung không nằm trong chương trình nên đề nghị của một số đại biểu Quốc hội về việc giám sát tối cao năm 2019 về tình hình và kết quả thanh tra, điều tra, xử lý, xét xử các vụ vi phạm nghiêm trọng như: AVG, Thủ Thiêm, tập đoàn Mường Thanh, các dự án thua lỗ, đội vốn nhiều.... chưa được Quốc hội bổ sung vào chương trình giám sát năm 2019’.

Kết luận trên là hoàn toàn phản đối với một trong những kiến nghị khẩn thiết của dân oan thủ Thiêm và cử tri Sài Gòn thông qua đoàn đại biểu Quốc hội TPHCM: Quốc hội Việt Nam và Hội đồng nhân dân TP.HCM phải giám sát thực hiện dự án Khu đô thị mới Thủ Thiêm để bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của người dân. Cử tri đề nghị việc thực hiện Dự án phải đúng quy định pháp luật, phải công khai, minh bạch. Nếu chính quyền thấy sai thì cần đối thoại với dân, cùng giải quyết và sửa sai, xác định rõ trách nhiệm cũng như xử lý nghiêm các trường hợp làm sai.

Hiện thời, người dân đang trông đợi bản kết luận của Thanh tra chính phủ về Thủ Thiêm, dự kiến sẽ được công bố vào giữa tháng Bảy năm 2018 – tức trễ khoảng một tháng so với hứa hẹn của chính quyền.

Nhưng một giả thiết đáng sợ được đặt ra từ khi vụ Thủ Thiêm bùng phát và dường như đang lao nhanh đến hiện thực: phải chăng đã có sự thỏa hiệp, hay nói trắng ra là ‘đi đêm’ giữa các nhóm quyền lực – lợi ích mới với nhóm quyền lực – lợi ích cũ để ‘chuyển giao lợi ích’ và đương nhiên cho chìm xuống vụ Thủ Thiêm cùng đồ sạch biển nước mắt của dân oan?

Vietnam – Cali Today news –

